

Giới thiệu Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert

Sư tỷ, người chạy đi đâu rồi?

Sư tỷ, người đã nói theo ta một đời một kiếp, cũng không thể đem ta một người bỏ lại a.

Sư tỷ, ta nghĩ người.

Từ thiên không có tìm được sư tỷ, lại làm cho một cái hoa khôi của trường cho bắt cóc làm bạn trai, nữ cảnh sát, ngự tỷ, loli... Lại từng cái từng cái lũ lượt kéo đến, mà xem từ thiên như thế nào Phiên Vân Phúc Vũ, khổ tu trở thành sự thật!

Truyện lắm gái .....

Cách Ủng Hộ CVT :

1 : Vote truyện 5 sao ở góc bên phải

2 : Bình luận truyện hay hoặc có thắc mắc gì hay lỗi cứ nhắn tin cho mình sẽ được giải đáp

3 : Đề cử nguyệt phiếu cho truyện

4 : Tặng đậu ở cuối chương

5 : Vote 9-10 điểm ở cuối chương

6 : ngày 30c

-----Chân thành cảm ơn-----

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Sư tỷ đi chỗ nào

Sư tỷ, người đi đâu vậy?

Từ Thiên ở trên đường phố đi tới đi lui, liền theo mắt rồi hồn nhiên tự. Một ngày, hần hầu như là đem toàn bộ thành phố Tân Giang đều cho lật tung rồi, cũng không có tìm được sư tỷ bất kỳ bóng người, nàng làm sao liền cam lòng đem mình bỏ lại đây.

Vừa mệt vừa đói, hần là thật sự không nhúc nhích, nằm ngoài một nhà tiệm vịt quay tủ kính trên, nhìn chăm chăm bên trong treo lơ lửng từng con từng con vịt nướng, liền ngậm nước đều chảy xuống.

Tiệm vịt quay ông chủ đi ra, khoát tay nói: "Đi, đi, xú ăn mày, cách nơi này xa một chút."

"Ạch ta không phải ăn mày, người có thể hay không cho ta ăn một con vịt quay, ta gặp nợ một món nợ ân tình của người."

"Cái gì?"

Vậy ông chủ vui vẻ, cái này ăn mày thân cao gầy, râu ria xồm xàm, rối tung tóc dài, quần áo cũng rách rách rưới rưới. Người như vậy, cũng dám nói nợ một món nợ ân tình của hần? Tròng mắt của hần từ lúc này liền tròn tròn, cắt nhanh lên, nếu không thì, đừng trách hần không khách khí.

Này thật đúng là hồ lạc đồng bằng bị chó bắt nạt!

Trước ở Tu chân giới thời điểm, hần nhưng là Nguyên anh kỳ tu sĩ. Có thể ở nơi phồn hoa, hần tu vi vẫn cứ bị áp chế đến không tới Luyện khí kỳ một tầng. Nói cách khác, hần hiện tại tương đương với một cái mới vừa mới nhập môn người tu chân, chỉ có điều là lực lượng tinh thần so với bình thường người cường điểm.

Người tu chân là trâu bò lờ lờ tồn tại, hần dĩ nhiên gặp lưu lạc tới như vậy đất ruộng đột nhiên, một cái bàn tay vỗ vào trên bả vai của hần, nương theo còn có một cô gái êm tai âm thanh: "Từ Thiên, đúng là người sao?"

Đây là một cái có mặt con nít trứng nhĩ con gái, vóc người của nàng kiều tiêu, ngực rất lớn, để nàng xem ra không phải như vậy phối hợp. Nàng cười lên hai má trên còn có hai cái lúm đồng tiền nhỏ, rất đẹp, rất đáng yêu.

"Vâng, ta là Từ Thiên, ngươi là "

"Ngươi choáng váng, ta là Vương Thất Thất nhỉ? Coi như là ngươi không muốn làm Hi Nguyệt bạn trai, cũng không đến nỗi trốn đi, liền khóa đều không lên chứ? Ta đã nói với ngươi, ta cùng Hi Nguyệt đều tìm ngươi chừng mấy ngày, ngươi không thể liền như thế bỏ gánh không làm."

"Ngươi đang nói cái gì nhỉ?"

Từ Thiên làm cho nàng nói tới đầu óc mơ hồ, hắn cùng sư tỷ là từ Tu chân giới truyền tông cho tới được, ở nơi phồn hoa không có một cái người quen biết, nàng như thế nào gọi ra tên của chính mình đây? Nhìn đáng dấp, nàng thật giống là còn cùng chính mình rất quen, cái gì bạn trai, đi học hắn mới chẳng muốn đi quân những này, hỏi: "Ngươi có thể mua cho ta một con vịt quay sao?"

Vịt nướng? Vương Thất Thất chính là sừng sò, giả hoạt nói: "Đương nhiên không có vấn đề, thế nhưng ngươi đáp ứng làm Mộ Dung Hi Nguyệt bạn trai sự tình, cũng không thể lại đổi ý. Trước, chúng ta nhưng là đang nói hay "

"Không đổi ý!"

"Được, chúng ta chắc chắn rồi."

Vương Thất Thất rất vui vẻ, lập tức gọi ông chủ cho lấy tới một con vịt quay. Từ Thiên đều chừng mấy ngày không có ăn đồ ăn, đã sớm đói gần chết, ngồi xôm dưới đất, hai tay nâng vịt nướng, từng ngụm từng ngụm địa bắt đầu gặm.

Tình cảnh này, nhìn ra Vương Thất Thất cứng đầu cứng cổ, này vẫn là Từ Thiên sao? Trước Từ Thiên, là một cái ai đập lên hai chân cũng không dám hé răng oắt con vô dụng, thành tích học tập cực sai, thế nhưng cùng ăn mày cũng quai không mắc câu chứ? Ai, đều là nàng ra ý đồ xấu, để hắn làm Mộ Dung Hi Nguyệt bạn trai. Lần này lại là ó, để người ta cho hại thành như vậy, nàng nếu như đem Từ Thiên cả đời đều đem phá huỷ, thật là liền thành tội nhân.

Vốn còn muốn cho Mộ Dung Hi Nguyệt gọi điện thoại Vương Thất Thất, cũng đem điện thoại di động cho thu hồi đến rồi. Nhìn Từ Thiên ở nơi đó nguyên lãnh địa gặm vịt nướng, nội tâm của nàng càng là hổ thẹn, lập tức chạy qua một bên, cho hắn mua chai nước uống.

Từ Thiên cũng không khách khí, vừa ăn một bên uống, không nhiều lắm một chút công phu, hắn liền đem một con vịt quay cho gặm hết. Đừng nói, nơi phồn hoa vịt nướng mùi vị cũng không tệ lắm, hắn cái bụng có đề nghị, lại nhìn Vương Thất Thất hai má cùng bộ ngực, cho nàng thêm không ít phân.

Từ Thiên hỏi: "Ngươi gọi Vương Thất Thất đúng không? Vừa nãy ngươi nói cái gì bạn trai đây là chuyện gì xảy ra a?"

Vương Thất Thất có chút do dự: "Từ Thiên, ngươi còn nguyện ý làm Mộ Dung Hi Nguyệt bạn trai sao?"

"Có cơm ăn sao?"

"Cái này đương nhiên là có."

"Có tiền xài sao?"

"Ta có thể cùng Hi Nguyệt nói một chút, làm cho nàng mỗi tháng cho ngươi lãi tiền lương."

"Có nơi ở sao? Ta nghĩ đơn độc một người trụ."

"A? Có đúng là có, khả năng chính là điều kiện kém một chút."

"Được, ta đồng ý làm!"

Chỉ cần có ăn, có hoa, có nơi ở, Từ Thiên là có thể ở thành phố Tân Giang đặt chân. Như vậy, hắn còn có một cái không ai quấy rối địa phương, tu luyện cùng tìm sư tỷ cũng càng thuận tiện, cái khác hết thấy đều không là vấn đề.

Vương Thất Thất không nghĩ tới Từ Thiên gấp đáp ứng thống khoái như vậy, lần trước, nàng cùng Mộ Dung Hi Nguyệt luân phiên ra trận, hắn mới đáp ứng. Chẳng lẽ nói, cái tên này làm mấy ngày ăn mày, còn đôi tính? Có điều, nàng vẫn phải là nhắc nhở Từ Thiên một tiếng, làm Mộ Dung Hi Nguyệt bạn trai không phải là chuyện đơn giản như vậy, rất có thể sẽ gặp đến người khác trả thù, thậm chí là có nguy hiểm đến tính mạng, hắn có thể nhất định cần nghĩ cho rõ.

Một khi công khai hắn cùng Mộ Dung Hi Nguyệt quan hệ, hắn muốn lại trốn tránh cũng không thể.

Từ Thiên dĩ nhiên muốn rõ ràng, hắn là một cái trâu bò lờ lờ người tu chân, mạng nhỏ nhá há lại là như vậy dễ dàng ném mất? Có điều, hắn vẫn có mấy phần lo lắng: "Cái kia ta làm bạn trai của nàng đúng là hành, không cần bồi ngu đi?"

"Ngủ cùng cảm thấy? Khanh khách, ngươi nghĩ gì thế? Đương nhiên, ngươi nếu như biểu hiện được, ta có thể để cho Mộ Dung Hi Nguyệt cùng ngươi ngủ một giấc."

"Đừng, trong lòng ta chỉ có sư tỷ, cũng không muốn để sư tỷ hiểu lầm."

Cái gì sự tỷ a? Vương Thất Thất cảm giác Từ Thiên có chút gằm gằm giữ giữ.

Này nếu như đột nhiên đem Từ Thiên lĩnh đến Mộ Dung Hi Nguyệt trước mặt, Mộ Dung Hi Nguyệt sẽ là như thế nào phản ứng? Vương Thất Thất cười hắc hắc, còn thật là khiến người ta chờ mong.

Hiện tại Từ Thiên cũng quá không phải chủ lưu, nàng mang theo hắn đi cắt cái tóc, lại mua T-shirt cùng quần nhũ âu phục, trên chân một đôi màu đen giày da. Khi hắn từ trong phòng thay đồ đi ra, Vương Thất Thất cũng không khỏi ngẩn ngơ. Cái tên này quả thực chính là trời sinh móc treo quần áo, vóc người rất cân xứng, sắc diện này thân âu phục càng là tinh thần, liền ngay cả bên cạnh nhân viên bán hàng cũng không khỏi nhìn chăm chăm Từ Thiên xem đi xem lại, con mắt không nỡ lòng bỏ dời đi.

Con mắt của hắn thâm thúy, lại lộ ra một phần u buồn, Vương Thất Thất phương tâm không nhìn được liên tục vượt đến mấy lần, không khỏi hỏi: "Người đứng là Từ Thiên sao?"

"Ta không phải Từ Thiên, còn có thể là ai?"

Điểm ấy, Từ Thiên thật không có nói sai, hắn vốn là Từ Thiên mà. Còn Vương Thất Thất có nhận lầm hay không người, hoặc là những khác như thế nào, với hắn có thể không có quan hệ. Có điều, hắn cũng có chút ngạc nhiên, chẳng lẽ nói, ở nơi phồn hoa cũng có một cái với hắn trùng tên trùng họ, thậm chí là dài đến cực xem người, cũng gọi là Từ Thiên? Vẫn là Vương Thất Thất đang cố ý diễn kịch, cho mình rơi xuống bấy rập gì?

Tùy tiện, hắn một cái trâu bò lờ lờ người tu chân, không có gì đáng sợ.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Xem ta Sư Hồng Công

Biển xanh lâm viên biệt thự tiểu khu là xa hoa nơi ở tiểu khu, trụ ở nơi đó người, mỗi một người đều không giàu sang thì cũng cao quý. Mỗi một nhà biệt thự đều là độc môn độc viện, ra vào có môn thể, 24h có cảnh vệ. Sân rất lớn, trồng trọt một ít hoa hoa thảo thảo. Ở trong viện còn có một gốc cây rất lớn lão cây hoè, cành lá xum xuê, hoàn cảnh rất tốt.

Lần này, Vương Thất Thất không chỉ tìm tới Từ Thiên, còn đem Từ Thiên cho mang về, tuyệt đối là công lao lớn một cái. Nàng rất cao hứng, trong miệng rên lên quả táo nhỏ, chân đạp chân ga nhí, hận không thể lập tức liền chạy về đến nhà.

Từ Thiên vẫn còn có chút không biết rõ, hỏi: "Thất Thất, tại sao Mộ Dung Hi Nguyệt nhất định phải tìm ta làm bạn trai đây?"

Vương Thất Thất một bộ muốn nói lại thôi đáng đáp: "Cái này một lời khó nói hết, nàng cũng là có nỗi khổ tâm trong lòng, ngươi cũng đừng hỏi."

"Được rồi, vậy ta ăn mặc như thế rách nát, lại như thế tóc dài, ngươi là làm sao một chút liền nhận ra ta đến đây?"

"Đùa giỡn, ta nhưng là trinh thám Tiểu Thất Thất, chúng ta bạn học cùng lớp ba năm, ta làm sao có khả năng nhận ngươi không ra? Đúng rồi, ta nơi này có lớp chúng ta cấp bạn học chiếu, ngươi xem một chút."

"Hay, hay."

Vương Thất Thất đưa điện thoại di động móc ra, đưa cho Từ Thiên.

Từ Thiên lật qua lật lại album, cả kinh cảm thiếu một chút rơi xuống. Ở album bên trong, quả nhiên có một cái với hắn dài đến cực xem thanh niên, mặc kệ là từ vóc người, tướng mạo chờ chút khắp mọi mặt, liền chính hắn đều phân biệt không được. Này làm sao có khả năng sẽ như vậy? Hắn là thật sự có chút bối rối.

Thật lâu, Từ Thiên lẩm bẩm nói: "Thất Thất, ngươi có thể nói cho ta một chút 'Ta' sự tình sao? Ta thật giống là có chút mất trí nhớ, rất nhiều chuyện đều không nhớ ra được."

"Cái gì? Mất trí nhớ?"

"Đứng"

Chẳng trách với hấn gặp mặt thời điểm, hấn hỏi mình là ai.

Từ Thiên cùng Mộ Dung Hi Nguyệt, Vương Thất Thất như thế, đều là Tân Giang đại học y học viện học sinh, cuộc sống của hấn rất đơn giản. Từ nhỏ ở cô nhi viện lớn lên, tính cách quái gở, thành thật, rất ngốc chuyết, rất tự ti. Trên dưới học, đều là lưu chân tường nhi đi, khiếp đảm không dám cùng người nói chuyện, là loại kia có hấn một cái không chê nhiều, không hấn một cái không chê ít tồn tại.

Một người như vậy, lại làm sao có khả năng gặp mặt tích đây? Từ Thiên có chút bồn chồn, đột nhiên, liền sau khi thấy được diện có một chiếc màu đen xe Audi theo đuôi lại đây, này hoàn toàn là một loại trực giác. Hấn không chút biến sắc, ai biết chiếc xe này là làm gì, vừa vặn là dùng để thử thách một hồi Vương Thất Thất, năng tiếp cận chính mình có phải là có ý đồ riêng.

Càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Thì ở phía trước chờ đèn đỏ thời điểm, cái kia lượng xe Audi đột nhiên gia tốc, xe sát ở Vương Thất Thất trên cửa xe.

Vương Thất Thất cả giận nói: "Người là làm sao lái xe "

Người kia lấy điện thoại di động ra, quay về Từ Thiên cùng Vương Thất Thất ăn trộm vỗ một cái. Khi thấy rõ ràng là Từ Thiên, hấn hãy cùng thấy quý tự, há hốc miệng, đây mặt kinh hãi.

Vương Thất Thất kêu lên: "Này, nói chuyện với người đây, người liền nói chuyện này làm thế nào chứ?"

"Này đây là ta sai, ta đồng ý đền tiền."

"Một vạn!"

"Được, hành."

Người kia từ trong túi tiền lấy ra 1 vạn tệ, ném cho Vương Thất Thất.

Vương Thất Thất xe này hai tay Jetta xe, tổng cộng cũng không bao nhiêu tiền. Nàng rất vui vẻ, vừa vặn phía trước là đèn xanh, lập tức lái xe xe đi về phía trước. Ai nghĩ đến, cái kia lượng xe Audi lại lần nữa theo tới. Liên tục đi rồi hai cái giao lộ, liền gây nên Vương Thất Thất chú ý, lẩm bầm nói: "Tên khốn kiếp này, hấn theo dõi chúng ta làm gì?"

"Người ta cũng không nhất định là theo dõi chúng ta, người đi vòng nhìn "

"Đứng!"

Nha đầu này dĩ nhiên không có sợ sệt, trái lại càng nhiều chính là kích thích cùng hưng phấn. Ở phía trước giao lộ, nàng nhanh quay ngược trở lại tay lái, hướng về bên cạnh một con đường chạy tới. Quả nhiên, chiếc kia màu đen xe Audi lần thứ hai theo tới, lại là một cái chuyển hướng, lại chuyển hướng mặc kệ nàng chạy thế nào, chiếc xe kia đều không nhanh không chậm địa theo ở phía sau.

Thời khắc này, Vương Thất Thất rốt cục sốt sáng lên đến rồi, hỏi: "Từ Thiên, chúng ta làm sao bây giờ? Là nghĩ biện pháp bỏ rơi hấn, vẫn là gọi điện thoại báo cảnh sát?"

"Không cần, người nghĩ biện pháp theo chân nó duy trì bình hành, cái khác liền giao cho ta." Từ Thiên có thể xác định, Vương Thất Thất cùng đối phương không có bất kỳ quan hệ gì.

"Àch làm như vậy có ích lợi gì a?"

"Ta hô một tiếng, hù chết hấn."

"A?"

Vương Thất Thất cảm thấy Từ Thiên quá có thể lòi, nhưng nàng vẫn là gia tốc, lại gia tốc, vẫn sử đến cao mới khai phá khu. Này một mảnh xe rất ít, con đường cũng khá là rộng rãi. Vương Thất Thất đột nhiên xe thắng gấp, lại nhanh quay ngược trở lại tay lái, xe đến rồi cái 180° bước ngoặt lớn, lại quay đầu trở về chạy. Chiếc kia màu đen xe Audi chủ xe hơi run run, không thể không tiếp tục hướng về tiền lên sử.

Ngay ở hai chiếc xe lẫn nhau dịch ra chớp mắt, Vương Thất Thất có ý trì hoãn tốc độ xe, còn đưa cổ dài nhìn một chút.

"A" bên tai của nàng, truyền đến Từ Thiên một tiếng kêu to. Này đây là làm sao cái tình huống? Chiếc kia màu đen xe Audi hãy cùng ma tự, đột nhiên mất khống chế, ngồi chỗ cuối vẩy đi ra, một con đụng vào rìa đường trên bồn hoa, cũng lại không nhúc nhích.

Vương Thất Thất miệng nhỏ đều trương thành "O" hình, kêu lên: "Ta X, cái này cũng được?"

Từ Thiên cười nói: "Xem ra, lá gan của hấn cũng thật là tiểu a, như thế không sợ hãi dọa."

"Từ Thiên, người có phải là dùng ma pháp gì a? Đúng rồi, chẳng lẽ là Phật môn thất truyền đã lâu Sư Hồng Công?"

"Người cả nghĩ quá rồi "

Từ Thiên cười cợt, đương nhiên sẽ không đi vạch trần.

Đừng xem hấn tu vi vẫn chưa tới Luyện khí kỳ một tầng, thế nhưng lực lượng tinh thần của hấn so với bình thường người mạnh hơn. Ở hai xe tương sai trong nháy mắt, hấn dùng tinh thần khuấy rầy chiếc kia màu đen xe Audi tài xế. Thời gian không cần rất lâu, có một giây, hai giây đã đủ rồi, tài xế kia đầu óc trống rỗng, mới gặp một con đụng vào trên bồn hoa.

Nếu đối phương không phải hướng về phía Vương Thất Thất đến, vậy thì là hướng về phía chính mình ạch, nói một cách chính xác, là hướng về phía trước Từ Thiên đến, vậy hấn còn khách khí làm gì? Mặc kệ hấn có hay không lợi dụng thân phận của Từ Thiên, cũng không thể khiến người ta xúc phạm tới chính mình.

Bây giờ nhìn lại, trước Từ Thiên hấn là chọc phiền toái gì, rất có thể là đã lãnh ít dữ nhiều. Như vậy càng tốt hơn, liền không ai có thể nhìn thấu hấn.

Chờ đến chiếc kia màu đen xe Audi chủ xe, từ bên trong xe bò ra ngoài, Vương Thất Thất cùng Từ Thiên đã chạy không còn bóng nhhi.

Khốn nạn! Hấn lập tức lấy điện thoại di động ra, bấm gọi điện thoại: "Thiếu gia, ta thấy Từ Thiên là, là, hấn thật sự còn sống sót, ta vẫn lái xe theo hấn, đáng tiếc để hấn cho chạy thoát. Đúng rồi, ta còn chụp trộm đến hấn ảnh chụp hay, hay, ta hiện tại liền truyền đi qua cho người xem xem "

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Địch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Uyển chuyển hiểu lầm

Nếu sinh hoạt mà, liền nên có sinh hoạt đáng vẽ.

Ở trên đường trở về, Vương Thất Thất còn có ý mang theo Từ Thiên đi tới một chuyến siêu thị, đem ga trải giường, túi chữ nhật, khăn mặt, sữa tắm chờ chút sinh hoạt nhật dụng phẩm, toàn bộ địa đều cho mua về. Ngược lại, Mộ Dung Hi Nguyệt có tiền, tìm nàng chi trả là được rồi.

Biệt thự cửa lớn có một cái nhà kho, trước cửa sổ dưới chính là lão cây hoè. Nơi này có nhà bếp, phòng vệ sinh, phòng ngủ, thế nhưng rất lâu không có ai ở, tùm la tùm lum tràn đầy tro bụi. Đối với Từ Thiên tới nói, hấn ở nơi đó nhĩ cũng không đáng kể. Chỉ cần có một một chỗ yên tĩnh, có thể làm cho hấn tu luyện là được.

Vương Thất Thất hỏi: "Hoàn cảnh là kém một chút nhĩ người suy nghĩ kỹ càng, không trở về trường học ký túc xá đi ở?"

"Không trở về, nơi này liền rất tốt."

"Được, vậy người dọn dẹp một chút, ta đi nói với Hi Nguyệt một tiếng."

Vương Thất Thất xoay người chạy vào trong biệt thự đi tới, Từ Thiên nhìn chung quanh một chút, lập tức thanh lý lên.

Ai, hấn tu vi vẫn là quá thấp, nếu như tu luyện tới Luyện khí kỳ ba tầng, là có thể dùng không chế hảo. Vẫn bận sống đến mặt trời lặn hoàng hôn, hấn rốt cục đem gian phòng cho dọn dẹp sạch sẽ. Trên giường cũng rải ra màu vàng nhạt ga trải giường cùng chăn, còn có thanh lịch rèm cửa sổ, gió vừa thổi, rèm cửa sổ nhẹ nhàng đong đưa, rất có sinh hoạt khí tức.

Nếu như sư tỷ cũng ở chỗ này, liền tốt hơn rồi.

Hấn mới vừa ngồi xuống, Vương Thất Thất liền gõ cửa đi vào, nhìn chung quanh một chút lại xem, cười nói: "Không tệ lắm, không thấy được, người còn rất chịu khó."

Từ Thiên cũng hoài nghi, nha đầu này có phải là vẫn trong bóng tối nhìn mình chăm chăm. Sớm không tới, muộn không tới, một mực trước ở chính mình thu thập sau khi xong trở lại. Hấn đương nhiên sẽ không đi chọn những này, người ta xin nàng ăn vịt nướng, lại cho hấn tìm nơi ở, hấn cũng đã vô cùng cảm kích.

"Thất Thất, Mộ Dung Hi Nguyệt đây?"

"Nàng nh?" Vương Thất Thất nhún nhún vai, thờ dài nói: "Ài, nàng về nhà. Ta gọi điện thoại cho nàng, nàng nói muốn thứ hai mới trở về, chuyện này chúng ta trước tiên đừng nói cho nàng, ta muốn cho nàng một niềm vui bất ngờ."

"Hành "

"Người bạn bị người đi, ta phải đến trong cửa hàng."

Vương Thất Thất thả xuống một bát mì, xoay người chạy mất.

Từ Thiên cũng không đói bụng, như vậy không ai quấy rối càng tốt hơn, hần lập tức khoanh chân ngồi ở dưới tàng cây hòe tu luyện. Trong nháy mắt, hần thiếu một chút tinh thần tan vỡ. Chẳng trách sư phụ nói nơi phồn hoa không có tu sĩ, nơi này thiên địa linh khí mỏng manh, thiếu thốn, căn bản là không thích hợp tu luyện. Chiều tốc độ như vậy, hần không biết lúc nào mới có thể đột phá đến Luyện khí kỳ một tầng.

Duy nhất để Từ Thiên cảm thấy vui mừng chính là, nơi này tiệm thuốc còn có luyện chế bồi khí đan dược liệu, đó là Luyện khí kỳ một tầng tu luyện dùng đan dược. Nhưng là, vừa hỏi giá cả, đem Từ Thiên cho sợ hết hồn, hơn 20 vạn a? Trên người hần một mao tiền đều không có, không biết lúc nào mới có thể tích góp đủ.

Chờ hần lại trở lại nhà kho, cũng đã là hơn chín giờ tối.

Biệt thự đèn sáng, hần là Vương Thất Thất trở về. Hần hiện tại phải ý nghĩ kiếm tiền, cố gắng Vương Thất Thất có thể có kiếm tiền con đường. Hần đi tới, gõ gõ cửa, không có ai đáp lại. Nhà đầu này ở làm cái gì? Từ Thiên nhìn chung quanh một chút, lầu hai cửa sổ mở ra, hai tay hần vịn bệ cửa sổ, vươn mình liền nhảy tiến vào.

Trong phòng rất đơn giản, dựa vào tường có một cái, bên trong bày ra từng quyển từng quyển thư, e sợ đến có hơn vạn sách. Dưới có một tấm thảm bàn cùng hai cái ghế, chần trên giường xếp được chỉnh tề. Trong không khí tung bay nhàn nhạt hương thơm khí tức, rất dễ chịu. Chẳng lẽ nói, đây chính là Mộ Dung Hi Nguyệt gian phòng? Đáng tiếc trong phòng không có nàng ảnh chụp, hần cũng không biết nàng trường chính là cái gì đáng đáp.

Từ Thiên đẩy cửa đi ra, theo cầu thang, đi xuống lầu dưới.

Mới vừa mới đi tới lầu một trong đại sảnh, hần liền nhìn thấy một cái có màu vàng nhạt cô gái, trùm khăn tắm từ trong phòng tắm đi ra. Vóc người của nàng rất nóng bỏng, khăn tắm đều sắp muốn không che lấp được nàng cái kia uyển chuyển tư thái. Hai cái thon dài đùi đẹp, liền như thể không hề che giấu địa bại lộ ở trong không khí, rất có sức mê hoặc.

Trong nháy mắt, Từ Thiên một trái tim bay nhảy bay nhảy địa nhảy loạn, cũng không biết làm thế nào mới tốt.

Hần là lén lút rồi đi, vẫn là đi tới chào hỏi? Liền như thế do dự không chặn, nàng dĩ nhiên đi tới thay y phục kính trước, quay về tắm gương toàn quay một vòng nhì, làm dáng liền muốn đem khăn tắm cho mở ra ở ánh đèn chiếu rọi xuống, da thịt của nàng càng là chói mắt, qua lại đến Từ Thiên con mắt đều sắp muốn không mở ra được, hần cảm giác mình đều sắp muốn nghẹt thở.

"Tiểu tặc, thật là to gan!"

Đột nhiên, một tiếng quát mắng truyền đến, nữ hài tử kia nắm lên một cái băng, liền ném tới. Từ Thiên lập tức hướng về bên cạnh né tránh, nhưng là, động tác của nàng rất nhanh, trong nháy mắt liền đến Từ Thiên trước mặt, một cước liền đem Từ Thiên cho đập cái té ngã. Chưa kịp hần bò lên, nàng đã cúi người xuống, đầu gối chống đỡ ở ngực của hần, đem hai tay của hần cho bắt.

Nhà đầu này, cũng quá bạo lực!

Hần nghiêng đầu, tư thế như vậy vừa vặn là có thể theo bắp đùi của nàng vọng đi vào. Cái gì khăn tắm mà, căn bản là không phải sử dụng đến, loại này như ẩn như hiện dụ người nhất. Trước cùng sư tỷ cùng nhau tu luyện lâu như vậy, cũng chưa từng có như vậy nhi đồng không thích hợp hình ảnh a. Hần liền cảm thấy máu mũi của chính mình, đều rất không hăng hái địa chảy xuôi đi.

Nữ hài tử kia lạnh lùng nói: "Nói, người là người nào?"

"Ta Mộ Dung Hi Nguyệt, ta là Từ Thiên a? Ta là cùng Vương Thất Thất đồng thời tới được."

"Từ Thiên?"

Nàng nhìn thấy Từ Thiên con mắt tặc lưu địa nhìn mình chăm chăm, lúc này mới nhớ tới đến, trên người chính mình chỉ có khăn tắm, bên trong là chân không ra trần nh? Vậy hần, chẳng phải là cái gì đều nhìn thấy? Nàng đi tới chính là một cái chương đao, cắt về phía Từ Thiên sau cổ. Này nếu như đánh trúng, hần không phải ngắt đi không thể.

Đột nhiên, nữ hài tử kia đại não một trận mê muội, chưa kịp nàng phản ứng lại, Từ Thiên đã trở tay đưa nàng cho quật ngã, đồng thời bắt giữ hai tay của nàng. Đầu gối của hần đẩy nàng mông mẩy, cùng với nàng vừa này bắt giữ tư thế của hần giống như đúc.

"Khốn nạn, người thả ra ta."

"Thả ra người? Làm cho người lại đánh ta nhỉ?"

Từ Thiên rất khó chịu, chiếu Mộ Dung Hi Nguyệt mộng mảy chính là tàn nhẫn mà một cái tát.

Hắn không biết, tại sao Mộ Dung Hi Nguyệt nhất định phải tìm hắn làm bạn trai, thế nhưng Vương Thất Thất nói rồi, chuyện này không phải là tương tượng đơn giản như vậy, hắn rất có thể sẽ gặp đến người khác trả thù, thậm chí là có nguy hiểm đến tính mạng. Mặc dù là như vậy, hắn đều đáp ứng rồi, có thể nàng đây? Không những không cảm kích, tôi liền đối với nàng gọi đánh gọi giết.

Là, hắn vừa nãy là nhìn thấy gì, nhưng hắn lại không phải cố ý, nàng làm như vậy quá phận quá đáng.

Nữ hài tử kia hai má đỏ bừng lên, cả giận nói: "Người người dám đánh ta?"

"Đánh người thì thế nào?" Từ Thiên lại giật một cái tát, hừ nói: "Ta đã nói với người, người tìm ta làm bạn trai sự tình thôi, ta có thể hầu hạ không nói người."

"Người "

Nữ hài tử kia lúc nào gặp đủ như vậy nhục nhã, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Ta không phải giết người không thể."

Từ Thiên nhún vai bằng, khinh thường nói: "Tùy tiện, đại gia ngày mai sẽ rời đi thành phố Tân Giang, người cũng lại tìm không ta."

Oành! Cửa phòng bị phá tan, Vương Thất Thất rên lên quá táo bạo đi vào, cười nói: "Hi Nguyệt, người trở về à? Kiều Hân tỷ tỷ, Từ Thiên, các người các người đang làm gì? Ta X, các người liền làm đến cùng đi, này cũng quá nhanh đi?"

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Địch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Lên thuyền giặc

Kiều Hân tỷ tỷ chẳng lẽ nói, nàng không phải Mộ Dung Hi Nguyệt?

Chuyện này náo động đến, Từ Thiên mau mau nhảy lên. Kiều Hân thừa cơ chính là một cước, đem hắn cho đập cái té ngã, lập tức chạy đi lên lầu.

Kiều Hân là Mộ Dung Hi Nguyệt biểu tỷ, cũng là thành phố Tân Giang công an phân cục hình sự trình sát đại đội trưởng. Khoảng thời gian này, nàng vẫn đang bí mật điều tra ma túy vụ án, nhưng không có bất kỳ tiến triển nào. Tối hôm nay, nàng uống một chút rượu, đã nghỉ lại đây cùng Mộ Dung Hi Nguyệt lao tán gẫu. Ai nghĩ đến, Mộ Dung Hi Nguyệt không ở nhà, nàng liền tắm nước nóng.

Ở chỗ này, còn không đi theo nhà như thế mà, nàng coi như là coi sạch ở biệt thự trong đi tới đi lui cũng không có chuyện gì. Trước, lại không phải chưa từng làm. Ai biết gặp có nam nhân đi vào nhỉ? Tên khốn kiếp này, hắn xem liền nhìn, lại vẫn đem nàng cho đè xuống đất, tàn nhẫn mà đánh cái mộng của nàng.

Cái kia từng trận tê tê cảm giác từ bên tai, làm cho nàng cùng bị điện giật tự, cấp tốc truyền khắp toàn thân các nơi.

Nàng là vừa thẹn vừa giận, một mực lại để cho Vương Thất Thất cho nhìn thấy ồ? Từ Thiên? Danh tự này làm sao như thế quen tai đây? Nàng đột nhiên nghĩ tới, này không phải Mộ Dung Hi Nguyệt vẫn làm cho nàng hỗ trợ tìm bạn trai sao? Trời ạ, nàng đều làm những gì, sau này làm sao đi đối mặt Mộ Dung Hi Nguyệt a.

Càng như vậy, nàng đối với Từ Thiên liền càng là căm hận.

Như thế, Từ Thiên cũng rất phiền muộn, hắn còn tưởng rằng nàng là Mộ Dung Hi Nguyệt đây, ai biết sẽ là Mộ Dung Hi Nguyệt biểu tỷ a? Hắn thật không phải có ý định nhìn lên nàng, đây chính là một cái hiểu lầm. Đàn ông tốt không cùng nữ sắc lang đầu, đợi lát nữa nàng hạ xuống, hắn cùng với nàng nói lời xin lỗi cũng không có gì.

Nhưng là, khi thấy nàng ăn mặc một thân cảnh phục đi xuống, Từ Thiên một trái tim lại một lai do địa nhảy loạn lên. Vóc người của nàng thực sự là đủ nóng bỏng, một mực bên hông còn đâm một cái thắt lưng, có vẻ vòng eo càng là gầy gò, đem nữ giới phù lồi có hứng thú đường cong đường viền, phác họa đạt được hào tấp hiên, không thể không để hắn mơ tưởng viễn vông.

"Kiều Hân tỷ tỷ "

Vương Thất Thất cười cợt, mau mau dùng cùi chỏ chọc vào một hồi Từ Thiên.

Từ Thiên tài hoãn quá thần đến, vội vàng nói: "Cái kia Kiều Hân biểu tỷ, xin lỗi, vừa nãy ta không phải cố ý "

Kiều Hân mặt âm trầm, lạnh lùng nói: "Không biết xấu hổ, ai là người biểu tỷ!"

"Híc, ta "

"Tiểu Thất, ta đi rồi. Chờ Hi Nguyệt trở về, người nói với nàng một tiếng, hẳn không thể làm bạn trai của nàng "

"Há, ta biết rồi."

Vương Thất Thất đáp ứng, lao thẳng đến Kiều Hân cho đưa đi.

Kiều Hân nhảy lên nàng chiếc kia cảnh dụng xe gắn máy, một luồng Yên nhi liền chạy mất tăm.

Vương Thất Thất đóng cửa phòng, mừng rỡ không được: "Từ Thiên, người được đó? Làm Mộ Dung Hi Nguyệt bạn trai, còn muốn thượng nhân nhà biểu tỷ người đây là muốn đại tiểu thư muội hoa thông ăn tiết tấu a?"

"Khắc khắc, ta đều nói cho người là hiểu lầm. Thất Thất, người có thể giúp ta tìm công việc sao? Tốt nhất là mỗi tháng có thể kiếm lời mấy vạn khối, hoặc là mấy trăm ngàn loại kia."

"Cái gì? Người làm tiền là tốt như vậy kiếm lời sao? Trừ phi người đi làm mặt trắng, bồi phú bà "

Đột nhiên, Vương Thất Thất dừng một chút, rất là tốt bụng mà nói: "Như vậy, ta ở Tân Giang đại học của, lấy một cái hoa tươi cửa hàng trái cây, người nếu là có hứng thú lời nói sẽ ở đó nhì làm công, ta cho người 10% lợi nhuận trích phần trăm, thu vào là rất khả quan địa."

Người ta đối với hắn thực sự là quá tốt rồi, Từ Thiên cảm động đến không được.

Học phủ đường tân đại một con đường rất phồn hoa, mỗi một nhà cửa hàng chuyên làm ăn đều rất náo nhiệt. Trên đường phố, thỉnh thoảng nhìn thấy vóc người cao gầy mỹ nữ đi dạo phố, hoặc là thấp ngực, hoặc là chân dài to, nhìn ra Từ Thiên con người đều sắp muốn không đủ dùng. Nơi phồn hoa thực sự là đủ xài hoa, Tu chân giới căn bản là so với không được.

Ngày thứ hai rất sớm, hai người liền đi đến Thất Thất hoa tươi cửa hàng trái cây.

Từ Thiên há hốc miệng, giật mình nói: "Thất Thất, này chính là người điểm?"

Vương Thất Thất cười nói: "Đương nhiên, người ở ta nơi này làm công, ta sẽ không bạc đãi người."

"Ta muốn là nhớ không lầm, người là cho ta mỗi tháng 10% lợi nhuận trích phần trăm chứ? Người xem, có thể hay không cho ta tiền lương, mỗi tháng 2000 khối cũng được."

"Nói cẩn thận sự tình, người làm sao có thể thay đổi đây?"

Từ Thiên đều muốn khóc, ai biết người trong cửa hàng chuyên làm ăn như thế kém a? Người khác điểm đều là đông như trẩy hội, có thể người điểm là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, dùng Lý Thanh Chiêu câu kia từ chính là —— vắng ngắt thê thê thăm thẳm thích thích. Này còn kiếm lời tiền gì a? Hắn ở chỗ này làm một tháng, không chắc cũng phải đáp tiền đi vào.

Trong cửa hàng có một cái làm công cô gái, ở nơi đó chơi điện thoại di động. Một bó cột hoa tươi đều yên ba, hàng giá trên hoa quả có khô quất, có nátбет rồi này, làm sao hướng về bán đi a? Mặc dù là có khách tới thăm trong cửa hàng, quay một vòng nhì cũng đến đi ra ngoài.

Vương Thất Thất nhún vai bàng, chuyện này nói đến, còn phải trách Từ Thiên đây.

Khoảng thời gian này, nàng cùng Mộ Dung Hi Nguyệt đến thăm tìm hắn, cũng không có thời gian đến chịu trách nhiệm điểm. Nơi này mỗi một dạng hoa quả, đều là nàng từ hoa quả bán sỉ đại thị trường bán sỉ tới được, từng cái từng cái mới mẻ no đủ, giá cả cũng thực sự. Nhưng là, những khách nhân kia không biết hàng nha, khai trương có hơn một tháng, nàng bồi một tháng tiền.

Kiểm lời không tới tiền, liền không có cách nào nhì tiến vào hàng mới. Không có hàng mới, liền bán bất động. Bán bất động liền kiếm lời không tới tiền, bực này liền rơi vào tuần hoàn ác tính bên trong.

Hiện tại, có Từ Thiên thêm đi vào, Vương Thất Thất lập tức liền đem cái kia làm công cô gái cho sa thải. Ha ha, ngược lại Từ Thiên kiếm lời chính là lợi nhuận trích phần trăm, cũng tương đương với hoa tươi cửa hàng trái cây gần phân nửa ông chủ. Trong cửa hàng không kiếm tiền, nàng liền tiền lương tiền đều bớt đi, món nợ này làm sao đều có lời.

Ta thực sự là quá thông minh!

Vương Thất Thất trong lòng hồi hộp, thế nhưng trên mặt còn muốn cực lực ức chế, lấy ra mấy tính xách tay cách cách cách cách địa chơi đùa lên: "Từ Thiên, ngươi đem những này khô héo hoa tươi đều chọn chọn, những người nát hoa quả ai, cũng chọn chọn đi, ngươi buổi tối lấy về tước tước còn có thể ăn."

Này nếu có thể kiếm tiền, thì trách.

Nhìn Vương Thất Thất mặt con nít trướng nhĩ, Từ Thiên đột nhiên có một loại cảm giác lên tặc thuyền. Hắn mới không có nghe Vương Thất Thất, từ trong cửa hàng đi ra, ở xung quanh chuyển động. Thời khắc này, hắn càng là buồn khổ hơn không ngớt. Ở hoa tươi cửa hàng trái cây chu vi, thì có vài nhà hoa tươi điểm, còn có một nhà sinh tiền siêu thị. Ở cửa tiệm, càng là có mấy cái đẩy xe ba bánh lưu động hoa quả bán hàng rong, hầu như mỗi một cái bán hàng rong chu vi đều tụ lại không ít học sinh, chuyện làm ăn rất hot.

Ngắm lại cũng là, người ta không có cửa hàng phí, hoa quả tiến vào giới thấp hơn điểm nhĩ, Thất Thất hoa tươi cửa hàng trái cây căn bản không có bất kỳ ưu thế. Không có ưu thế sẽ không có lực cạnh tranh, tự nhiên là bán không được.

Ai, hắn tu vi vẫn là quá thấp, nếu như đạt đến Luyện khí kỳ hai tầng, là có thể thúc thực vật, để những này nát đi hoa quả cùng khô héo hoa tươi lần thứ hai phục hồi như cũ. Hiện tại, phải muốn cái biện pháp khác mới được, bằng không, hắn liền muốn cùng Vương Thất Thất uống gió Tây Bắc. Vương Thất Thất thường nói, hắn không thể được, hắn không chỉ muốn kiếm tiền, còn muốn kiếm bộn tiền.

Từ Thiên đi về tới, ở trên bàn gỗ gõ: "Thất Thất, đừng đùa."

"Cái gì gọi là chơi đùa? Ta đang suy nghĩ làm một cái quán net, đem chúng ta chuyện làm ăn làm được càng to lớn hơn, càng mạnh hơn."

"Ạch ta chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi có muốn hay không kiếm tiền?"

"Kiếm tiền?" Vương Thất Thất sáng mắt lên, chợt lại tối lại, lẩm bẩm nói: "Ai không muốn kiếm tiền, tuy nhiên đến có thể kiếm được mới coi như."

"Đợi lát nữa, ngươi giúp ta miễn phí hướng về ra đưa nước quả."

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Địch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Diên cuồng đại tiêu thụ

"Cái gì?"

Cái này phá sản trò chơi!

Nàng đều sắp bồi đến đề nhi hướng lên trời, hắn không nghĩ tới kiếm tiền, dĩ nhiên làm cho nàng hướng về ra tặc không. Này đầu là nước vào sao, thật chưa từng thấy làm như vậy chuyện làm ăn.

Từ Thiên mặc kệ nàng, đem những người hoa quả toàn bộ địa tất cả đều ném vào trong ao nước. Hắn từng cái từng cái dùng rửa sạch tay, liền đưa cho Vương Thất Thất: "Ngươi nếu như muốn kiếm tiền liền nghe ta, nhanh đi, đem những này hoa quả đều cắt thành một cái khối nhỏ, một cái khối nhỏ, từng thấy hướng về người đi đường liền để bọn họ miễn phí thưởng thức. Đợi lát nữa, bọn họ dĩ nhiên là sẽ tới mua hoa quả."

Như vậy xúc tiêu thụ đoạn, Vương Thất Thất cũng biết quá, căn bản là không có tác dụng, tức giận nói: "Từ Thiên, ngươi không thể như vậy làm bừa, ta mới là ông chủ lớn."

"Đền tiền coi như ta, nếu như kiếm tiền ta muốn 50% lợi nhuận."

"50%? Hành, nếu như đền tiền, những này hoa tươi cùng hoa quả liền tất cả đều chống đỡ cho ngươi."

Chưa từng thấy thị trường nhà quê, hắn còn thật sự cho rằng chuyện làm ăn là dễ làm như vậy sao? Vương Thất Thất hừ hừ, vẫn là cắt mấy cái Apple cùng chuối tiêu, dùng cây tăm trúc, đi tới cửa tiệm, lớn tiếng hét to: "Cửa hàng chúng tôi mới vào một nhóm mới mẻ hoa quả, thơm ngọt mỹ vị, bảo đảm để ngươi ăn xong cái này muốn chiếc kia "

Từ Thiên mặc kệ nàng làm sao thết to, chỉ là một mực nhi địa tẩy hoa quả.

Một cái lại một người đi tới đi lui, cũng không có thấy có người đến thưởng thức hoa quả. Thời đại này, ai cũng không kém cái kia một cái ăn, thật muốn là muốn ăn, mua mấy cân là được rồi.

Vương Thất Thất cũng có chút nhụt chí, vừa vặn là nhìn thấy có một cái 27, tám mỹ nữ, nàng mang theo một cô bé nhi đi tới. Nàng lập tức tiến lên nghênh tiếp, cười nói: "Tiểu muội muội, ném thử trong cửa hàng mới vào chuỗi tiêu, ăn thật ngon."

Tiểu cô nương kia nhi nhìn một chút mỹ nữ kia, sợ hãi địa không dám động thủ.

Mỹ nữ kia cười nói: "Tỷ tỷ cho ngươi, ngươi liền cầm đi, nhanh cầm tạ tỷ tỷ."

"Cầm tạ tỷ tỷ." Tiểu cô nương kia nhi tiếp nhận một khối chuỗi tiêu, hai cái liền cho ăn sạch, nàng liếm môi, còn có chút chưa hết thòm thèm: "Mẹ, ta còn muốn ăn."

"Được, vậy ta đi mua cho ngươi mấy cân."

Mỹ nữ kia cũng không có để ở trong lòng, vào cửa hàng mua mấy cân chuỗi tiêu, đều không đợi đi ra, tiểu cô nương kia nhi liền từng ngậm từng ngậm địa bắt đầu ăn. Một cái, hai cái nàng thời gian một cái nháy mắt, ăn xong mấy cây. Lần này, mỹ nữ kia sợ rồi, như vậy ăn đi, còn không ăn hỏng rồi cái bụng mới là lạ.

Nàng không cho ăn, tiểu cô nương kia nhi liền oa oa khóc.

Từ Thiên khẽ cười nói: "Vị tỷ tỷ này, trong cửa hàng chuỗi tiêu xúc tiến dạ dày tiêu hóa, hữu ích thân thể vitamin hấp thu, ngươi cứ việc yên tâm để hài tử ăn được."

"Không phải là một cái chuỗi tiêu sao? Ngươi cũng quá khuếch đại."

"Không tin, ngươi cũng ném thử mà."

Thường ngày thời điểm, tiểu cô nương kia nhi không ăn cái gì hoa quả. Ngày hôm nay, nàng một hơi ăn xong mấy nén nhang tiêu, mỹ nữ kia cũng có chút bồn chồn, theo tay cầm lên một cái chuỗi tiêu bắt đầu ăn. Oa, thực sự là quá mỹ vị, thơm ngọt vừa phải, từ đầu lưỡi mãi cho đến trong bụng, phảng phất là đều lộ ra một mùi thơm mùi nhi, khiến người ta ăn xong một cái còn muốn ăn chiếc thứ hai. Bất tri bất giác, liền ngay cả nàng đều ăn xong mấy cây.

Trên đời dĩ nhiên gặp có tốt như vậy ăn chuỗi tiêu!

Nàng lại mua mấy cân chuỗi tiêu cùng những khác hoa quả, lúc này mới mang theo cô bé đi ra ngoài.

Vương Thất Thất đều xem mắt choáng váng, giật mình nói: "Từ Thiên, thật sự thật sự có người mua."

Từ Thiên mỉm cười nói: "Này tính là gì? Ngươi hiện tại lập tức đem những này giá cả nhãn mác đều đổi roi mất, mỗi cái nhãn mác tăng giá năm lần."

"A? Năm lần? Này có thể có người mua sao?"

"Ta không tăng giá gấp mười lần là tốt lắm rồi, ngươi nhanh đi làm."

"Được rồi."

Thật nhiều ngày đều không khai trương, vừa nãy, mỹ nữ kia lập tức mua đi rồi hai túi hoa quả, điều này làm cho Vương Thất Thất cũng tự tin tăng nhiều. Quên đi, hãy theo hần đồng thời phong được rồi. Nàng lập tức đem nhãn mác đều cho đổi roi mất, lần thứ hai đi ra ngoài miễn phí chiêu đãi lui tới người đi đường. Có cái thứ nhất, thì có thứ hai nhưng là, vừa nhìn thấy giá cả, bọn họ vẫn còn có chút do dự, đây cũng quá quý giá.

Vương Thất Thất lớn tiếng nói: "Quý có quý đạo lý, các ngươi ăn qua như thế mỹ vị nhi hoa quả sao?"

"Này ngược lại là, cho ta đến hai cân."

"Cho ta đến ba cân."

Dần dần, đến mua người càng ngày càng nhiều, còn có thật nhiều là khẩu khẩu tương truyền khách hàng quen. Cô gái đẹp kia trở lại, hãy cùng bằng hữu nói rồi, bằng hữu đến rồi, lại cùng bằng hữu của hần nói rồi. Như vậy một truyền mười, mười truyền một trăm Vương Thất Thất căn bản là không cần sẽ ở cửa làm cho người ta miễn phí thưởng thức, một bên cân nặng, một bên lấy tiền, đem nàng bận bịu đến liền uống ngụm nước thời gian đều không có.

Cái gì mặc cả không mặc cả? Hiện tại, căn bản cũng không có người hỏi.

Bởi vì, ngươi ở chỗ này cò kè mặc cả, người ta đã bao trùm từ bao trùm từ mua. Lại muộn một lúc, chỉ sợ cũng không có, chuyện làm ăn làm được cái này phần trên, muốn không kiếm tiền cũng khó khăn.

Coi như là hoa quả nhiều hơn nữa, cũng không chịu nổi như vậy điên cuồng tiêu thụ!

Cảm giác không thời gian bao lâu, những này hoa quả liền đều tiêu thụ một hết rồi, còn lại đều là một ít rách nát, khô quắt hoa quả, khẳng định là không thể đối ngoại tiêu thụ. Những khách cũ kia môn còn có chút lưu luyến, lần nữa địa hỏi ngày mai lúc nào khai trương, bọn họ tới nữa.

"Đều không còn?" Vương Thất Thất nhìn trống rỗng cửa hàng trái cây, đều không thể tin được con mắt của chính mình.

"Ha ha, ngươi có phải là cảm thấy hoa quả quá ít?" Từ Thiên cười nói.

"Đúng đấy, nếu như nhiều hơn nữa điểm thì liền tốt hơn rồi."

Vương Thất Thất cười, lại có chút mê hoặc, những này hoa quả đều là bản thân nàng tiến vào, ra sao mùi vị nàng tự nhiên là rõ ràng. Nhiều ngày như vậy đều không bán đi quá, ngày hôm nay làm sao lại đột nhiên trở nên ăn ngon như vậy? Nàng nắm lên một cái có chút khô quắt Apple, cắn một cái, ta phi! Đây là cái gì mà, vừa chua xót lại sấp, cũng quá khó ăn.

Từ Thiên lại đưa lên một cái Apple, cười nói: "Ngươi cái kia quá khô quắt, ném thử cái này."

Vương Thất Thất cắn một cái, một cái, lại một cái đây cũng quá ăn ngon, càng ăn càng thơm, càng thơm càng muốn ăn, này căn bản là không khống chế được mà. Nàng rất nhanh sẽ đem một cái Apple cho ăn sạch, hỏi: "Từ Thiên, có còn hay không? Ta còn muốn ăn nữa một cái."

"Không còn."

"Àch quên đi, ngày hôm nay là thứ sáu, thừa dịp ngày nghỉ, nhiều lắm nỗ lực nhĩ? Sáng sớm ngày mai, ngươi đi với ta một chuyến hoa quả bán sỉ thị trường, nhiều hơn nữa phê một ít hoa quả lại đây."

"Thất Thất, ngươi đừng có gấp, chờ ta trở lại suy nghĩ một chút, chúng ta phải có một cái định vị mới được."

"Ngươi biết cái gì, nghe ta không sai, ta xem một chút chúng ta ngày hôm nay kiếm lời bao nhiêu."

Nha đầu này một bên rên lên quả táo nhỏ, một bên đếm lấy trong ngăn kéo tiền. Trời ạ! Ngày hôm nay liền bán hơn một vạn đồng tiền, chụp đi thành phẩm, còn có thể kiếm lời vài ngàn. Nàng phân cho Từ Thiên một nửa nhĩ, mừng rỡ miệng đều không đóng lại được.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Địch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: 77 nước ép trái cây tươi điểm

Cùng trước như thế hoa quả, làm sao là tốt rồi ăn? Vương Thất Thất không biết, điều này là bởi vì Từ Thiên ở tẩy hoa quả thời điểm, đem nguyên khí truyền vào hoa quả bên trong, hoa quả mới gấp trở nên thơm như vậy vui tươi vị. Hắn mỗi ngày muốn tu luyện, nào có nhiều thời giờ như vậy tẩy hoa quả, phải nghĩ đến một cái tân kiếm tiền biện pháp mới được.

Mộ Dung Hi Nguyệt trong phòng có rất nhiều thư, Từ Thiên chọn một loa từ, trở lại nhà kho.

Từ Thiên đọc sách hãy cùng lật sách tự, tốc độ cực nhanh. Đợi được đem những sách này đều xem xong, trong lòng cũng của hắn có một cách đại khái kế hoạch, liền lập tức khoanh chân ngồi ở trên giường, tu luyện như là đi ngược dòng nước, phải có một loại kiên trì bền bỉ tinh thần. Bất tri bất giác một buổi tối thời gian lại qua, nếu không là Vương Thất Thất gọi hắn, hắn là thật không muốn dừng lại.

Vương Thất Thất trong tay còn mang theo bữa sáng, kêu lên: "Từ Thiên, ngươi cái đại lại viên, làm sao còn không đứng lên nhĩ?"

Từ Thiên mở cửa ra, cười nói: "Gấp cái gì"

"Còn gấp cái gì? Ta đã sớm lên, xem ngươi còn đang ngủ lại cảm thấy, liền không quấy rối ngươi. Ngươi nhanh lên một chút ăn một miếng, sau đó cùng ta đến trong cửa hàng đi, ta đã lấy một nhóm mới mẻ hoa quả, từng cái từng cái mới mẻ no đủ, cũng gọi người chuyển tới trong cửa hàng đi tới."

"A?"

Tối ngày hôm qua, Từ Thiên lần nữa địa căn dặn nàng, không để cho nàng muốn như thế nôn nóng. Như vậy một cái lại một cái tẩy qua đi, hắn có thể trì

hoàn không nổi thời gian. Ngày hôm qua, hần lật sách nhìn thấy có một loại nước ép trái cây tươi máy bán hàng tự động, chỉ cần đem Apple, quả cam, chuối tiêu chờ chút hoa quả, phân loại trả thành quả thấp, hần đem nguyên khí phân biệt truyền vào mỗi một cái nước trái cây trong rương là có thể. Như vậy thuận tiện bất việc, hần cùng Vương Thất Thất cũng không cần chờ ở trong cửa hàng, tìm không tìm người nhìn đều được, ngược lại là tự động bán.

Bực này liền thương mại chuyển hình a!

Vương Thất Thất lay ngón tay tính toán một chút, hỏi: "Từ Thiên, như vậy có thể được sao?"

"Làm sao, người đối với ta vừa không có tự tin?"

"Đương nhiên là có tự tin "

Ngày hôm qua nóng này tiêu thụ, Vương Thất Thất là tự mình tham dự trong đó. Nàng tuy rằng không biết vì sao lại như vậy, thế nhưng cùng Từ Thiên khẳng định là có thoát không ra quan hệ. Nhưng là, mỗi một cái nước ép trái cây tươi máy bán hàng tự động, khẳng định đến không ít tiền. Bọn họ còn muốn đem cửa hàng sửa chữa một hồi, vạn nhất đèn tiền làm sao bây giờ? Trong túi tiền của nàng cũng không có nhiều tiền như vậy.

Từ Thiên cười nói: "Muốn kiếm tiền, phải cam lòng dùng tiền. Hai ta hai ngày nay cái gì cũng đừng làm, chính là liên hệ nước ép trái cây tươi máy bán hàng tự động xuống, giả bộ tu cửa hàng là được."

Vương Thất Thất rút cục gật đầu: "Được, liền làm như thế, nếu như đèn tiền, người có thể chiếm được trả lại ta."

Nàng cái này hỏi nha, sớm biết như vậy, nàng còn bán si nhiều như vậy ngon no đủ hoa quả làm gì? Những người tiểu nhân, khô quắt, như thế có thể trả nước trái cây.

Hai người chọn chính là loại kia chứa đựng số lượng lớn, kiểu mới nhất tiền trả nhiều chức năng nước trái cây cơ, có trả trả nhanh, giữ tươi, không khuẩn chờ chút công năng, mỗi cái liền muốn hơn một vạn đồng tiền. Vương Thất Thất cũng là không thèm đến xia, một hơi mua năm cái nước trái cây cơ. Sau đó, nàng cùng Từ Thiên cùng làm bảng hiệu hộp đèn thay đổi, cửa hàng đồ vật cũng đều thanh hết rồi, một lần nữa trát phấn thành xanh nhạt sắc vách tường. Lại bày ra trên từng cái từng cái tinh nhân cái bàn, nhìn qua còn rất có tư tưởng.

Quầy bar cũng đều dỡ xuống, đem nước ép trái cây tươi máy bán hàng tự động ai bài bày ra ở cửa dễ thấy vị trí. Coi như là từ cửa tiệm đi ngang qua, đều có thể nhìn thấy nước trái cây cơ. Trên tường có một ít hoạt hình tranh vẽ, còn có nhấn lại bản. Mỗi một cái vào điểm khách hàng ở tiêu phí hai chén nước trái cây sau khi, là có thể lĩnh màu sắc rực rỡ lời ghi chép, viết đến chúc phúc cái gì, kẻ sát ở nhấn lại bản trên.

Từng cái từng cái tinh xảo tiểu đèn treo, buông xuống hạ xuống, toả ra ánh đèn dịu dịu.

Chờ đến tất cả những thứ này đều hết bận, cũng đã là chủ nhật buổi trưa. Vương Thất Thất qua lại đi rồi hai vòng nhì, cũng cảm thấy rất có cảm giác thành công. Nhưng là, nàng trong túi tiền đều tiêu hết. Nếu như đèn tiền, nàng liền tìm Mộ Dung Hi Nguyệt đòi tiền đi, ai bảo Mộ Dung Hi Nguyệt tìm như thế một cái vô dụng bạn trai.

Apple, cây kiwi, quả cam, chuối tiêu, cây thom năm cái nước trái cây cơ, phân biệt là không giống nước trái cây. Đợi được đều trả thật nước trái cây, Từ Thiên lập tức truyền vào nguyên khí. Lúc này liền đơn giản bất việc nhì, nếu là không có nước trái cây, hiện trả là có thể, Từ Thiên truyền vào nguyên khí có điều là tới tập chung sự tình.

Từ Thiên cười nói: "Thất Thất, chúng ta chuyển làm ăn có thể khai trương."

Vương Thất Thất hỏi: "Từ Thiên, chúng ta tiêu thụ nhất định sẽ nóng nảy chứ?"

"Đương nhiên."

"Sau này ta là ông chủ lớn, người là nhị lão bản, hai ta tiền kiếm được một người một nửa."

"Được, người là ông chủ lớn mà, nghe lời người."

"Khà khà "

Vương Thất Thất cười cọt, từ dưới đáy bàn lòi ra ngoài hai quả pháo. Nếu chuyển làm ăn muốn khai trương mà, phải vui mừng điểm. Đáng tiếc chính là Mộ Dung Hi Nguyệt về gia tộc Mộ Dung, nếu không thì nói cái gì cũng phải đem nàng cho mời đi theo, làm cho nàng ra một phần đại đại lễ hồi tiền. Như vậy cũng tốt, đợi được nàng ngày mai trở về, nhìn thấy người đông như mắc cửi nước ép trái cây tươi điểm, nhất định sẽ cả kinh tròn mắt ngạc mồm.

Khanh khách, ngấm lại đều đều khiến người ta hưng phấn!

Đùng đùng đùng đùng, một trận tiếng pháo nổ quá, Thất Thất nước ép trái cây tươi điểm xem như là chính thức khai trương.

Bình thường nước ép trái cây tươi, có điều là 15, 20 khối một chén, có thể Từ Thiên định vị ở 50 khối, Vương Thất Thất cũng không biết Từ Thiên chỗ nào đến lớn như vậy tự tin. Nếu như đặt ở bình thường khai trương làm ăn, tìm mấy nữ hài tử ở cửa tiệm nhảy một hồi sức lực vũ, nhất định có thể hấp dẫn không ít người lại đây. Nhưng là, nàng giống như Từ Thiên là nghèo rớt mồng tơi, trên người không tiền gì, chỉ có thể là ngồi ở trong cửa hàng làm chờ.

Trong không khí, tung bay ung dung là âm nhạc giai điệu, Vương Thất Thất một trái tim nhưng loạn tung tung phèo.

"Từ Thiên, làm sao vẫn chưa có người nào đi vào nhỉ?"

"Người lại đi làm mấy cái chỉ chén, xem ngày đó miễn phí thưởng thức hoa quả tự, cũng làm cho người miễn phí thưởng thức nước trái cây."

"Àch ta đi tới nếm thử, đúng là muốn nhìn một chút 50 khối một chén nước ép trái cây tươi, có cái gì không giống nhau địa phương."

Vương Thất Thất đi tới, nhận một ly nước chanh, nhẹ nhàng nếm thử một miếng. Oa, nàng uống ngon đều muốn khóc, uống một hóp đã nghĩ uống chiếc thứ hai, uống chiếc thứ hai đã nghĩ uống cái thứ ba xong đời, một ly nước chanh liền như thế uống sạch. Nhắm mắt lại, nàng cả người đều chìm đắm ở loại kia ngọt ngào trong không khí, thật lâu không có tung bay.

Cái cảm giác này, thực sự là khó có thể dùng bất kỳ ngôn ngữ để hình dung, cái gì cần thuốc, bạch phiến loại hình, cùng cái này nước ép trái cây tươi căn bản là không có cách nào so với.

Vương Thất Thất cố nén ngã chén thứ hai kích động, khó có thể tin nói: "Từ Thiên, này thực sự là chúng ta làm được nước ép trái cây tươi sao?"

"Không phải chính người làm sao? Còn hỏi ta."

"Khà khà, vậy còn bán 50 làm gì? Coi như là bán 500 một chén cũng có người uống."

"Vẫn là tạm biệt, chúng ta kiếm tiền là có thể, thế nhưng đừng đánh rối loạn thị trường quy tắc."

"Hừm, người nói cũng đúng, ta hiện tại liền đi gọi người miễn phí thưởng thức."

Còn dùng như vậy chỉ chén làm gì, cũng quá xa xỉ. Nếu là có loại kia chung rượu là tốt rồi, để qua lại người đi đường thưởng một chút, cũng đủ để cho bọn họ kích động đến không xong rồi. Từ Thiên liền nở nụ cười, nha đầu này so với hắn còn càng muốn tham tài, dùng chỉ chén không đồ đầy không được sao? Vương Thất Thất gật đầu liên tục, vui vẻ địa chạy ra ngoài.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Dịch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Ta là trâu bò lòn lòn người tu chân

Ngày hôm trước, có không ít người ở Thất Thất hoa tươi cửa hàng trái cây mua hoa quả, rất nhanh sẽ ăn sạch. Bọn họ nhớ mãi không quên, không chỉ một lần lại đây lại muốn mua hoa quả. Nhưng là, người ta cửa hàng trang trí, tạm thời không mở cửa bán. Hiện tại, bảng hiệu đổi thành Thất Thất nước ép trái cây tươi điểm, lại là pháo lại là miễn phí thưởng thức, những người này lại lần nữa dừng lại đây.

Năm mươi khối một chén? Đây cũng quá quý giá.

Vương Thất Thất là hoàn toàn tự tin, cười nói: "Có mặc hay không chúng ta đừng nói trước, các người nếm thử vị nói sao dạng. Mười khối hai mươi khối một chén nước trái cây, có thể cùng so với sao?"

Muốn mượn hơi được khách hàng, liền không thể quá mức keo kiệt. Vương Thất Thất cho mỗi người đều rót một chén nước trái cây, bọn họ uống hai ngụm, liền cũng lại dừng không được đến rồi. Từ Thiên cười, để bọn họ cứ việc yên tâm, loại này nước ép trái cây tươi phong kín được rồi, có thể xem hoa quả như vậy đặt ở trong tủ lạnh giữ tươi, bảo vệ chất kỳ là ba ngày.

Một cái lại một cái người tràn vào, Vương Thất Thất cái gì cũng không cần làm, ngồi ở bên cạnh nhìn là được.

Loại này nước ép trái cây tươi máy bán hàng tự động có WeChat, Alipay chờ chút quét mã thanh toán công năng, cũng có thể tiền mặt thanh toán tìm linh, rất thuận tiện. Dần dần, những người tiểu các đôi tình nhân cũng đi vào trong cửa hàng, khi các nàng nhìn thấy loại này rất có tình điều trang trí phong cách, mỗi một người đều rất vui vẻ. Hai người mặt đối mặt ngồi ở tình nhân chỗ ngồi, uống nước ép trái cây tươi, khởi nói có bao nhiêu lãng mạn.

Lúc này, Vương Thất Thất cùng Từ Thiên cũng không cần như vậy bận bịu.

Thừa dịp cái này công phu, Vương Thất Thất để Từ Thiên đi trường học ký túc xá dọn dẹp một chút, ngược lại sau này cũng không ở nơi đó ở. Đúng

rồi, nếu như trước Từ Thiên, ở trong túc xá thả tiền cơ chứ? Từ Thiên gật đầu, một đường hỏi thăm đi tới nam sinh ký túc xá.

Ký túc xá trống rỗng, cái khác ba cái bạn cùng phòng đều không trở về. Từ Thiên ở trong túc xá qua lại đi rồi hai vòng nhì, có chút buồn bực, cái tên này cùng đến đình đương hương, cái gì cũng không có. Sớm biết như vậy, hẳn liền không trở lại, bạch dần vật một chuyến.

Đột nhiên, Từ Thiên thần thức quét đến dưới đáy giường có một cái phá gỗ cái rương, bên trong là một ít quyền tiền tờ khai. Chẳng trách cái tên này không tiền gì, hẳn đem kiếm lời đến tiền đều nặc danh hiến cho cho cô nhi viện, chính mình chỉ là lưu lại một chút sinh hoạt phí. Ở cái rương tầng thấp nhất, còn có một cái bản nhật ký, bên trong mang theo một tấm ảnh chụp cùng một cái ngọc bội, một cái Memory card. Ảnh chụp là một đôi thanh niên vợ chồng ôm một đứa bé. Ở ảnh chụp mặt trái, còn viết một hàng chữ: Từ Thiên, ba ba mẹ mẹ vĩnh viễn yêu người.

Cái ngọc bội này nên chính là Từ Thiên ba mẹ để cho hắn duy nhất kỷ niệm ồ? Ngọc bội êm dịu trắng mịn, cầm trong tay có một loại hơi lạnh cảm giác, Từ Thiên tâm trong nháy mắt sôi trào. Đây là một viên Linh Ngọc a, mặc dù nói không thể nói là cái gì cấp bậc, thể nhưng so với linh thạch hạ phẩm ẩn chứa linh khí còn càng nhiều hơn một chút.

Ở nơi phồn hoa, loại này linh khí hết sức cần cỗi, thiếu thốn địa phương, lại vẫn gặp có Linh Ngọc? Từ Thiên kích động đến không được, lập tức đem ngọc bội siết trong tay, nuốt chửng linh khí.

Trong nháy mắt, một luồng linh khí nồng nặc tràn vào đến trong thân thể, thoải mái hẳn thiếu một chút phát sinh thân / ngâm thanh. Hẳn hãy cùng một khối bột biến tự, tham lam địa nuốt chửng những linh khí này. Rất nhanh, những linh khí này liền tràn ngập đan điền, lại dọc theo thân thể kỳ kinh bát mạch nhanh chóng vận chuyển.

Trước, hẳn chính là cảnh giới Nguyên Anh tu sĩ, đối với những này tự nhiên là thuận buồm xuôi gió. Đợi được liên tục vận chuyển hai cái chu thiên, đầu của hắn nổ vang một tiếng, kinh mạch bế tắc rốt cục bị xiết mở ra, hắn rốt cục đạt đến luyện khí một tầng sơ kỳ cảnh giới. Lúc này, hẳn thì có quỷ rầy skill, khiến người ta sản sinh ngẩn ngui ảo giác, thị lực xuất hiện sai lệch, tỉ lệ trúng mục tiêu giảm xuống.

Cái viên này ngọc bội, theo lòng bàn tay bay là tà ở trong không khí, đã thành một mảnh tro bụi.

Từ Thiên khoe mắt cũng có chút ướt át, nếu là không có cái này ngọc bội, hẳn muốn đạt đến luyện khí một tầng cảnh giới, không chắc phải chờ tới năm nào tháng nào. Trước Từ Thiên, đến cùng chạy đi đâu? Nhớ tới phá trong rương ảnh chụp, hẳn quyết định giúp đỡ Từ Thiên đòi lại công đạo, sẽ giúp Từ Thiên tìm tới cha mẹ, cũng coi như là giải quyết xong Từ Thiên tâm nguyện đi.

Hắn lần thứ hai khoanh chân ngồi xuống đến, cũng cố tự thân tu vi.

Chờ đến lại mở mắt ra, cũng đã là mặt trời lặn hoàng hôn. Hiện tại, hắn rốt cục ổn định ở luyện khí một tầng sơ kỳ cảnh giới, xem như là có một cái thu hoạch không nhỏ. Đợi được hắn tập hợp được rồi 20 vạn, cũng có thể đi mua luyện chế bồi khí đan dược liệu. Có điều, không có lò luyện đan, không có thiên địa dị hỏa, hẳn cũng không biết làm sao luyện chế đan dược.

Trên da của hắn bao trùm một tầng màu đen nước bùn, này đều là ở lúc tu luyện, sắp xếp ra thể nội độc tố cùng tạp chất. Hắn tắm rửa sạch sẽ, đem ảnh chụp cùng Memory card ôm vào trong túi tiền, rồi mới từ trong túc xá đi ra.

Trường học bên trong thật náo nhiệt, đá bóng, chơi bóng rổ, còn có đàn đàn ghita xướng ca Từ Thiên tâm tình rất tốt, cảm giác mình đã hòa vào nơi phồn hoa bên trong. Duy nhất tiếc nuối chính là, vẫn không có sư tỷ bất cứ tín tức gì. Nghe nói trên lưới cái gì cũng có, chờ trở lại, hẳn để Vương Thất Thất lên mạng cho tìm xem, cố gắng liền tìm đến.

Dù cho là có một tia hi vọng, hẳn cũng không hy vọng bỏ qua.

Luyện khí kỳ một tầng tu sĩ, là có thể luyện chế đơn giản pháp khí cùng linh phù. Này nếu như bắt được thị trường đồ cổ, cố gắng có thể kiếm lời không ít tiền Từ Thiên còn ở chỗ này nghĩ, đột nhiên, phía trước có hai cái bạn học chặn đứng đường đi của hắn. Bọn họ ăn mặc màu trắng Karate phục, bên hông buộc hoàng mang, trong tay cầm tuyên truyền đơn, lớn tiếng nói: "Từ Thiên, Karate quán ở chiều thu học viên, như thế nào, người cũng thêm vào đi."

"Karate? Ta không có hứng thú."

"Cái gì?"

Cái kia hai cái bạn học là cho Karate quán kéo đầu người, mỗi chiều đến một người ở Karate quán báo danh, bọn họ liền có thể có 100 đồng tiền trích phần trăm. Người nào không biết Từ Thiên là loại kia đập hai chân cũng không dám hé răng oát con vô dụng? Hiện tại, hắn lại dám một tiếng cự tuyệt, điều này làm cho bọn họ cảm thấy rất không có mặt mũi.

Vừa vận, chu vi có không ít bạn học ở chỗ này nhìn, bọn họ vừa vận là có thể đau đánh Từ Thiên một trận. Số một, giáo huấn một chút Từ Thiên, cho hắn biết cái gì là trời cao đất rộng. Thứ hai, đây là cho Karate quán dương danh lập vạn cơ hội tốt, những bạn học này nhìn thấy Karate lợi hại như vậy, nhất định sẽ nhảy nhót báo danh.

Một cái bạn học cười lạnh nói: "Từ Thiên, người có phải là xem thường Karate quán?"

"Đúng đấy, chính là xem thường."

"Cái gì?"

Hắn là đồ ý tìm có, không nghĩ tới Từ Thiên vẫn như thế tàn nhẫn, để sự tình đều không có đường sống vẹn toàn. Như vậy càng tốt hơn, bọn họ lập tức vỗ tay, đem người chung quanh sự chú ý đều hấp dẫn lại đây. Từ Thiên dám coi rẻ Karate, bọn họ muốn cho Từ Thiên biết lợi hại.

Muốn đánh nhau? Những bạn học này hô ồ ồ đều vây long tới.

Cái kia hai cái bạn học càng là hăng hái nhi, một người ngón tay Từ Thiên quát lên: "Từ Thiên, ngươi không phải xem thường Karate sao? Đến, ta để ngươi mở mang Karate lợi hại."

"Bệnh thần kinh, không công phu phản ứng ngươi."

"Ngươi "

Bạn học kia không chịu được như vậy chế nhạo, bay lên một cước, hướng về Từ Thiên bạo đạp tới.

Từ Thiên cười nhạo một tiếng, hướng về bên cạnh lướt người đi, một cái tát liền đem hắn cho đập cái té ngã. Nếu như đặt lúc trước, hắn khả năng còn khiêm tốn một chút. Có thể hiện tại, hắn là luyện khí một tầng sơ kỳ tu sĩ, tự nhiên là không có gì hay e ngại. Ở nơi phồn hoa không có tu sĩ, hắn tuyệt đối là trâu bò nhất lờ lờ tồn tại.

Một chiêu? Bạn học chung quanh sững sờ, đều dùng sức nhĩ địa hoan hô lên.

Còn lại người bạn học kia căn bản cũng không có đề ở trong lòng, một chiêu bị quật ngã là chuyện rất bình thường, nhưng là bị quật ngã hắn là Từ Thiên mới đúng rồi? Hắn cũng nhìn ra Từ Thiên lợi hại, không dám lên tiếng, từ phía sau nhào tới đánh lén. Từ Thiên lại như là dài ra con mắt tự, liền không hề liếc mắt nhìn, một cái Hoàng Long đại xoay người, một cước quét ngang ra.

Oành! Bạn học kia càng thảm hại hơn, trực tiếp tà bay ra ngoài, ngã rầm trên mặt đất.

PS: Ngày hôm nay sách mới công bố, bạo phát, đại gia ủng hộ nhiều hơn, đừng quên thu gom a ~

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Địch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Sư sư tử?

Chẳng lẽ nói, Từ Thiên là võ giả?

Ở đây có y học viện, còn có luật học, công thương, điện tử chờ chút viện hệ học sinh, bọn họ đều mắt choáng váng. Ở Tân Giang đại học, ngoại trừ to lớn nhất Thanh Vân xã, chính là Karate quán lợi hại nhất. Nhưng là, hai người này hoàng mang Karate học viên ở cái kia thân cao gầy thanh niên trước mặt, quả thực là không đỡ nổi một đòn.

Chờ đến bọn họ tỉnh táo lại, Từ Thiên đã rời khỏi, hắn mới chẳng muốn ở chỗ này lãng phí thời gian.

Hiện tại Thất Thất nước ép trái cây tươi điểm, đã là người đông như mắc cửi, rất có bầu không khí.

Vương Thất Thất ở cửa nhìn xung quanh, nhìn thấy Từ Thiên lập tức đem hắn cho quăng vào, hỏi: "Từ Thiên, ngươi đi một chuyến ký túc xá, làm sao thời gian lâu như vậy a? Ta cái bụng đều đói bụng."

"Đói bụng?"

"Đúng đấy, chúng ta cùng đi ăn cơm"

Vương Thất Thất cười, ngược lại trong cửa hàng nước ép trái cây tươi bán cơ đều là tự động, bọn họ có ở hay không cũng không đáng kể.

Từ Thiên tâm tình cũng không sai, như vậy đi rồi, vạn một buổi tối không đủ bán làm sao bây giờ? Hắn cùng Vương Thất Thất lại tiên trá nước trái cây, đem nước trái cây va li đều chứa đầy, này mới rời khỏi. Trên thực tế, Từ Thiên là sợ hắn không ở, Vương Thất Thất chính mình trá nước trái cây, sẽ không có trước mùi vị.

Vương Thất Thất vỗ hầu bao, lớn tiếng nói: "Từ Thiên, ngươi muốn ăn cái gì? Chúng ta hiện tại có tiền, có thể dưới khách sạn lớn."

Từ Thiên đối với ăn cái gì vẫn đúng là không quá để ý, ha ha nói: "Đi ra ngoài ăn còn lãng phí tiền, muốn không trở về nhà, ta làm cho ngươi chứ? Để ngươi nếm thử thủ nghệ của ta."

"Cái gì? Ngươi ngươi còn có thể làm cơm?"

"Vẫn được, ta trước ở trận môn thời điểm nha, ta trước thường thường làm cơm, cũng không tệ lắm."

"Trận môn là cái nào quán rượu lớn? Ngươi cũng đừng làm cho ta thất vọng rồi."

Hai người đi vào siêu thị bên trong. Từ Thiên ở nơi đó chọn món ăn, thịt cái gì, Vương Thất Thất đi tới một bên, lấy điện thoại di động ra ở nơi đó thần thần bí bí địa gọi điện thoại, chỉ lo người khác nghe được tự. Từ Thiên cũng không thêm để ý, hắn đối với những này rục rờ muốn màu thương phẩm, thiết bị điện thật cảm thấy hứng thú, mỗi một dạng đều nhìn một chút.

Đột nhiên, hắn nhìn thấy một loại điện rán được ẩm, toàn tự động rán được, giữ ẩm, không cần nhìn quản, không rán làm, không sôi dật, có thể hữu hiệu địa tinh luyện được liệu. Món đồ này cũng thật là tiên tiến, không biết có thể hay không luyện chế ra bởi khí đan? Từ Thiên càng xem càng là vui mừng, lập tức mua một cái.

Vương Thất Thất đi tới, kinh ngạc nói: "Từ Thiên, ngươi mua cái này làm gì nhỉ?"

"Há, thân thể ta không quá thoải mái, mua cái này ngao được."

"Như vậy a? Có cần hay không ta cùng ngươi đi bệnh viện nhìn?"

"Không có chuyện gì, không nghiêm trọng như vậy."

Từ Thiên cười, hai người càng làm oa bát biểu bôn, điện com bảo, xào oa, khí than tảo chờ chút đều mua về. Ngược lại, Vương Thất Thất lại không giúp đỡ được gì, Từ Thiên đã nghĩ làm cho nàng lên mạng đi thăm dò, xem có hay không hấn sư tỷ kỳ nhỏ và dài tin tức. Chuyện này do nàng lo, nàng đã không cảm thấy kinh ngạc, cái gì đều không có hỏi, liền chạy về biệt thự đi tới.

Không bao lâu công phu, từng đạo từng đạo thức ăn liền bung đến trên bàn, nước luộc cá sống, mùi cá sọc thịt, hâm lại thịt, dầu lâm rau xanh sa oa bên trong, còn đôn cây đu đủ súp xương sườn. Từ Thiên lại thịnh hai bát cơm, lúc này mới đến nhà kho trước cửa sổ đi gọi Vương Thất Thất tới dùng cơm.

Vương Thất Thất đáp ứng, đem cửa phòng cho mở ra, lớn tiếng nói: "Coong coong coong làm, Từ Thiên, ngươi xem ai đến rồi?"

Từ Thiên vừa đem sa oa bung lên đến, liền nhìn thấy Vương Thất Thất bên người, còn đứng một cái vóc người cao gầy, khuôn mặt rất tinh xảo cô gái. Con mắt của nàng như nho đen giống như vậy, lông mi vút sáng vút sáng, thác nước bình thường mái tóc liền như vậy rồi tung, có vẻ lại thanh thuần, lại có khí chất.

"Sư tỷ?"

Choáng! Sa oa ngã nát ở trên mặt đất, cây đu đủ súp xương sườn tạt chung quanh đều là, còn tung toé đến Từ Thiên trên người. Nhưng là, Từ Thiên phảng phất là không có bất kỳ tri giác, con mắt chỉ là nhìn chăm chăm cô bé kia, trực giác đến mũi cay cay, nước mắt ở vành mắt nhi bên trong xoay một vòng chuyển, vài bước liền chạy đi tới, đem nàng cho thật chặt ôm lấy.

Nước mắt, chảy xuôi đi.

Từ Thiên kích động nói: "Sư tỷ, ngươi chạy đi đâu rồi? Ta tìm ngươi thật nhiều ngày, làm sao cũng không có tìm được, chúng ta lại cũng không tách ra, ta "

"Từ Thiên, ngươi đừng như vậy, mau thả ta ra."

Nữ hài tử kia giãy giụa, có thể Từ Thiên ôm đến quá gấp, nàng làm sao cũng không thoát được.

Vương Thất Thất đi tới, chiếu Từ Thiên đầu gõ một cái, kêu lên: "Này, Từ Thiên, ngươi làm gì nhỉ? Nào có ngươi như thế ăn bót, mau đưa Hi Nguyệt thả ra."

"Hi Nguyệt?" Từ Thiên này tài hoàn quá thần đến, lui về phía sau hai bước, trên dưới đánh giá cô bé kia. Lúc này, hấn rốt cục nhìn ra rồi, cô bé này cùng sư tỷ dài đến có chút xem, cũng rất đẹp, thể nhưng nàng không có sư tỷ trên người cái kia sọc lãnh ngạo cùng linh khí.

"Ngươi không phải ta sư tỷ" Từ Thiên rất thất vọng, liền ánh mắt đều âm đạm đi.

"Đương nhiên, ngươi không phải nói sư tỷ của ngươi tên gì kỳ nhỏ và dài sao? Nàng chính là Mộ Dung Hi Nguyệt."

Đi siêu thị thời điểm, Vương Thất Thất liền cho Mộ Dung Hi Nguyệt gọi điện thoại, làm cho nàng về nhà đến. Hai mặt đều gát, nàng chính là muốn cho Mộ Dung Hi Nguyệt một niềm vui bất ngờ. Nhưng là, nhà kho bên trong lại là xào rau lại là leng keng cạch cạch, Mộ Dung Hi Nguyệt vẫn là nghe đến.

Vương Thất Thất nhún vai bâng, không thể làm gì khác hơn là đem Từ Thiên lưu lạc vì là ăn mày, mất trí nhớ cùng Thất Thất nước ép trái cây tươi điểm sự tỉnh, toàn bộ địa tất cả đều nói cho Mộ Dung Hi Nguyệt biết rồi.

Mặc dù là như vậy, khi thấy Từ Thiên một sát na, Mộ Dung Hi Nguyệt vẫn có mấy phản giật mình. Chưa kịp nàng phản ứng lại, Từ Thiên liền lên đến đưa nàng cho ôm lấy. Không biết tại sao, đang nhìn đến hân ánh mắt ảm đạm trong nháy mắt, Mộ Dung Hi Nguyệt tâm vừa giống như kim đâm tự, rất khó chịu.

Nếu không phải là bởi vì nàng, Từ Thiên khẳng định vẫn là quá bình thân sinh hoạt đây, lại làm sao có khả năng gặp biểu lộ đầu đường? Cho tới sự tự cái gì, nàng giống như Vương Thất Thất không tin, hân khẳng định là bởi vì mất trí nhớ, đem đầu óc chính gặp sự cố.

Mộ Dung Hi Nguyệt than nhẹ một tiếng: "Từ Thiên, lần này sự tình cảm tạ ngươi, ngươi vẫn là chuyển về tới trường học ký túc xá đến ở nhé? Chúng ta tất cả coi như làm chưa từng xảy ra gì cả."

"A? Tại sao vậy?" Vương Thất Thất rất giật mình, nàng nhưng là phí đi sức lực thật lớn, mới đem Từ Thiên tìm trở về.

"Không tại sao "

Nàng khẳng định là có cái gì nổi khổ tâm trong lòng, Từ Thiên nhìn nàng đã nghĩ lên sự tự, mặc kệ như thế nào cũng không thể làm cho nàng bị thương tổn. Lại nói, hân ở chỗ này trụ đến thật thoải mái, cũng không muốn lại biểu lộ đầu đường.

Từ Thiên hãy cùng cái vô lại tự, kêu lên: "Mộ Dung Hi Nguyệt, nào có chuyện dễ dàng như vậy a? Các ngươi để cho ta tới liền đến, để ta đi thì đi, coi ta là thành cái gì? Ngược lại, ta sẽ không mang đi."

"Ta có thể cho ngươi bồi thường "

"Bồi thường? Coi như là nhiều tiền hơn nữa, cũng khó có thể bù đắp ta thuần khiết tâm linh nhỏ yếu. Nhiều năm như vậy, ta thật vất vả có một người bạn gái, tay không kéo, miệng không thân, giường không trên, đương nhiên không thể liền như thế quên đi."

"Ngươi "

Nói gì vậy, hân làm sao liền khó chơi đây!

Vương Thất Thất liếc nhìn trên bàn cơm nước, điều đình nói: "Được rồi, các ngươi có chuyện gì vẫn là vừa ăn vừa nói chuyện chứ? Ta đều đói bụng."

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Thiếp thân nam dong

Hiện tại Mộ Dung Hi Nguyệt, nơi nào còn có tâm tình ăn cơm.

Người nhà họ Điền lại đi gia tộc Mộ Dung cầu hôn, mà gia tộc Mộ Dung đòi gia chủ Mộ Dung Viễn sơn, cũng đã gật đầu đồng ý. Hai nhà thỏa thuận, chờ qua một thời gian ngắn nàng sinh nhật, liền đem nàng cùng điền thuyền cứu nạn việc kết hôn cho đặt trước. Một khi đính hôn, nàng liền thành Điền gia chim hoàng yến, cũng không còn tự do, chứ nói chi là là đọc sách.

Vừa nhưng đã thành lúc trước sự thực, Từ Thiên có nên hay không bạn trai của nàng, đều không ý nghĩa gì. Còn tiếp tục như vậy, người nhà họ Điền lại làm sao có khả năng sẽ bỏ qua cho hân? Ngược lại là bắt hân cho hại.

Ai, lúc trước thì không nên nghe Vương Thất Thất ra "Ý đồ xấu", nói cái gì tìm một cái trung thực người làm bạn trai của nàng, điền thuyền cứu nạn biết rồi, thì sẽ không trở lại dây dưa nàng. Lần này lại là ó, người nhà họ Điền không bỏ rơi, mà Từ Thiên hân cùng cùng thuốc cao bôi trên da chó tự, dán nàng không tha.

Vương Thất Thất không có tim không có phổi tự, từng ngậm từng ngậm địa ăn, liền tục nói: "Ăn ngon, ăn quá ngon."

Từ Thiên thu thập xong phá nát sa oa, ngồi xuống, cho Mộ Dung Hi Nguyệt gấp khối thịt cá, nhẹ giọng nói: "Hi Nguyệt, ngươi ném thử thủ nghệ của ta, ta cũng không thích bạn gái của ta quá gầy, mò lên không thịt cảm."

"Ngươi" Mộ Dung Hi Nguyệt là triệt để không nói gì, tức giận nói: "Từ Thiên, ta làm như vậy đúng là muốn tốt cho ngươi."

"Ngươi nếu như vì muốn tốt cho ta, liền ăn com thật ngon. Đợi được sáng sớm ngày mai, ta cùng đi với ngươi trường học, công khai chuyện của chúng ta. Ta còn thực sự muốn nhìn một chút, ngươi khác là làm sao trả thù ta."

"Trâu bò!" Vương Thất Thất chọc lấy ngón cái, khen: "Từ Thiên, thật không nhìn ra a, ngươi vẫn như thế đàn ông!"

Cái gì bạn trai, bạn gái, đây là nàng cùng Từ Thiên trong lúc đó ước định. Có thể bây giờ nhìn lại, Từ Thiên thật giống như là muốn đến thật sự. Mộ Dung Hi Nguyệt liền cảm thấy, Vương Thất Thất đem Từ Thiên cho làm tiền vào biệt thự, chính là ở dẫn sói vào nhà. Nhìn hần chấp dùng sức, nàng là khỏi muốn cùng hần giải thích không rõ.

Từ Thiên khả khả nói: "Hi Nguyệt, ngươi nếu như thật đau lòng ta, liền cho ta một bút chạy trốn phí chứ? Chân chính đến vạn thời điểm bắt đắc dĩ, ta liền lập tức chạy trốn"

Nhân sinh, vốn là một hồi đánh bạc!

Vương Thất Thất ra chủ ý, vạn nhất thật sự thành công cơ chứ? Từ Thiên chạy trốn, không có nguy hiểm gì, trong lòng cũng của nàng không đến nỗi như vậy hồ thẹn. Có điều, nàng vẫn còn có chút muốn không biết rõ, hiện tại đuổi đều đuổi không đi hần, hần lúc trước thì tại sao trốn tránh, thà rằng lưu lạc thành ăn mày đây.

Mộ Dung Hi Nguyệt thờ dài, hỏi: "Nói đi, ngươi muốn bao nhiêu tiền?"

"20 vạn."

"Cái gì? 20 vạn?"

Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất giật nảy mình, cái tên này cũng thật là sư tử mở lớn khẩu a. Đừng xem nàng là gia tộc Mộ Dung đại tiểu thư, mỗi tháng tiền tiêu vặt cũng là rất có hạn. 20 vạn, hần còn không bằng đi cướp được rồi.

Từ Thiên vội vàng nói: "Ngươi đừng vội a, ở trên thị trường mua rau cải trắng còn mang cò kè mặc cả đây, ngươi cũng có thể trả giá."

Mộ Dung Hi Nguyệt làm mất đi cái liếc mắt: "Ngươi mới là rau cải trắng!"

"Đúng, đúng, ta là rau cải trắng, ta là xú ngư nát tôm được chưa? Ta chính là làm cái so sánh, một mình ngươi đại tiểu thư làm sao còn theo ta một cái tiểu dân chúng tính toán chi li."

"Năm vạn, ngươi cũng đừng lại theo ta cò kè mặc cả, vốn là ta liền không nghĩ lại để ngươi làm bạn trai của ta."

"Được, năm vạn liền năm vạn."

Cái tên này rốt cục đồng ý.

Mộ Dung Hi Nguyệt xoa xoa huyết thái dương, làm sao cảm giác với hần "Đàm phán", so với đàm luận một việc món làm ăn lớn còn càng muốn phí não phí thần đây? Có điều, như vậy cũng tốt, nàng xem như là mở ra một cái khúc mắc, tâm tình cũng thả lỏng không ít. Nhìn trên bàn cũng đã xuống hơn nửa com nước, nàng rốt cục không nhịn được, cũng bắt đầu ăn.

Oa, ăn quá ngon.

Chẳng trách Vương Thất Thất chỉ lo cúi đầu ăn, coi như là cấp 5 ★ quán rượu lớn đầu bếp, cũng chưa chắc có Từ Thiên làm ăn ngon.

Từ Thiên cũng rất vui vẻ, lại lấy năm vạn đôla. Qua một thời gian ngắn nữa, chờ Thất Thất nước ép trái cây tươi điểm kiểm lời đủ 15 vạn, hần là có thể mua một bộ luyện chế bồi khí đan dược liệu. Ha ha, tiền đồ xán lạn! Từ Thiên cười, đợi được hần cầm lấy chiếc đĩa, mới phát hiện trên bàn đã bàn quang, bát hết, liền còn lại vài miếng lá rau.

Mộ Dung Hi Nguyệt cũng có chút nhĩ không tốt lắm ý tứ, không nghĩ tới nàng gấp ăn nhiều như vậy. Khoảng thời gian này, đính hôn sự tình lại như là một khối đá lớn, nặng trĩu đặt ở trên ngực của nàng, ăn com không thòm, ngủ không vững vàng. Nàng cảm giác, đã lâu đều không có như thế đứng đắn địa ăn com xong.

Từ Thiên đúng là không đáng kể, đem đồ ăn thừa chan canh, từng ngụm từng ngụm địa lay, hỏi: "Hai vị mỹ nữ, thế nào? Ta làm com nước còn có thể sao?"

"Ăn ngon, ăn ngon." Nàng hai đều liền tục gật đầu.

"Các ngươi nếu như cảm thấy ăn ngon, ta sau này có thể mỗi ngày cho các ngươi làm com ăn. Có điều, các ngươi có thể chiếm được toàn tiền ăn cho ta nhĩ? Cái gì thanh lý gian phòng, giặt quần áo, gấp chăn, sinh con nha, chuyện này thì thôi, chỉ muốn các ngươi trả thù lao, ta cũng có thể làm ra."

"Ta xem chuyện này hành, ngươi sau này coi như nam dong chứ?"

Vương Thất Thất cười, hỏi: "Hi Nguyệt, ngươi cảm thấy thế nào?"

Mộ Dung Hi Nguyệt tâm tình cũng thả ra, lớn tiếng nói: "Từ Thiên, mỗi tháng một vạn thanh ngươi cho bao, ngươi có làm hay không?"

"Làm, làm, này không bao gồm bồi giường chứ?"

"Ngươi nếu như biểu hiện được, bồi giường tiền khác toán."

Mộ Dung Hi Nguyệt khanh khách mà cười, cùng Vương Thất Thất đi lên lầu.

Muốn không phải vì tu luyện, Từ Thiên đều sẽ không hướng về Mộ Dung Hi Nguyệt đòi tiền. Một bộ bồi khí đan được liệu liền muốn 20 vạn, đội được Luyện khí kỳ hai tầng, được liệu cần thiết còn không biết muốn bao nhiêu tiền vậy.

Tiền a, ngươi cái này giết người không chớp mắt đao!

Luyện khí kỳ chia làm chín tầng cảnh giới, mỗi một tầng lại chia làm ba cái giai đoạn: Sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đội được đột phá Luyện khí kỳ cảnh giới đại viên mãn, chính là Trúc cơ kỳ tu sĩ. Luyện khí kỳ một tầng, không chỉ có thần thức quấy rầy skill đặc thù, còn có thể luyện chế đơn giản pháp khí cùng linh phù.

Pháp khí có thể là nhẫn, vòng tay, dây chuyền mặt dây chuyền chờ chút trang sức, những thứ đồ này dùng đàn hương đỏ, Huỳnh đàn, mã não, sáp ong, hồ phách chờ chút chế tác được mới tốt hơn. Từ Thiên vừa không có thiên địa dị hóa, chỉ là dùng nguyên khí thuần thủ công đánh bóng, lại hòa vào trận pháp phòng ngự, công kích trận pháp đi vào, quá mức tiêu hao thời gian.

Đem so sánh mà nói, luyện chế linh phù liền muốn đơn giản hơn nhiều.

Linh phù là dùng yêu thú da thú cùng thú huyết luyện chế ra đến, yêu thú đẳng cấp càng cao, linh phù đẳng cấp cũng là càng cao. Nhưng là, nơi phồn hoa lại nơi nào sẽ có yêu thú? Từ Thiên chỉ có thể là dùng lá bùa, bút lông sói, chu sa, máu gà trống để thay thế. Mặc dù là như vậy, hấn vẫn là bỏ ra vài ngàn khối tiền.

Một buổi tối thời gian, hấn đều chìm đắm ở luyện phù bên trong. Đáng tiếc chính là, chỉ luyện chế thành công một tấm tiểu nhi đêm đề phù, dù sao hấn tu vi quá thấp, này cũng đã xem như là rất tốt.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Địch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Trong sân trường tin tức lưu truyền đến mức đặc biệt nhanh

Sáng sớm, Từ Thiên lấy một nồi trứng muối cháo thịt nạc, còn có hai đĩa ăn sáng, lại đi ra ngoài mua vài tờ binh. Đội được bận việc đến gần đủ rồi, Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất cũng từ trên lầu đi xuống.

Vương Thất Thất ăn mặc chính là màu vàng nhạt liền mũ áo, phá động quần soóc, trên chân là một đôi giày thể thao. Trên đầu nàng còn đeo mũ lưỡi trai, hai tay cầm ở trong túi tiền, nhìn qua rất có sức sống.

Mộ Dung Hi Nguyệt chỉ là nhìn nàng một cái, Từ Thiên trong lòng liền nổi lên đến rồi một luồng không nói được, đạo không rõ cảm giác. Cùng ngày hôm qua u buồn, nặng nề so ra, nàng càng là thanh xuân mỹ lệ, ánh mặt trời bắn ra bốn phía. Một cái rất đơn giản T-shirt, lại phối hợp một cái nhạt màu quần jean, trên chân là một đôi dây buộc tiểu bì ngoa, sẵn cho nàng đáng ngọc yêu kiều, để Từ Thiên càng muốn hấn sự tỷ.

Ở nơi phồn hoa, có một cái với hấn trùng tên trùng họ, lại dài đến cực xem người.

Người sư tỷ kia đây? Ở sư tỷ dưới rốn ba tác vị trí có thủ cung sa, vạn nhất Mộ Dung Hi Nguyệt trên người cũng có đây? Từ Thiên một trái tim liền thích thích địa nhảy loạn lên.

Rất đơn giản bữa sáng, lại làm cho Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất ăn được khẩu vị mở ra, tìm Từ Thiên cái này thiếp thân nam dong thực là

không tồi. Rất nhanh, bọn họ liền đi đến Tân Giang đại học cửa. Vương Thất Thất đem Thất Thất nước ép trái cây tươi điểm cửa tiệm cho mở ra, đợi được sau khi tan học, nàng cùng Từ Thiên sẽ ở trong cửa hàng chờ một lúc, là có thể đóng cửa về nhà.

Ngược lại là tự động bán, người có ở hay không đều là giống nhau.

Mộ Dung Hi Nguyệt qua lại đi rồi hai vòng nhì, khó có thể tin nói: "Thất Thất, Từ Thiên, này đều là các người trước ở ngày nghỉ làm?"

"Đúng rồi, thế nào?" Vương Thất Thất rất đặc ý.

"Không sai, không sai, ta yêu thích loại này giản lược trang trí phong cách, còn rất có tư tưởng a? Năm mươi đồng tiền một chén, hai người có phải là muốn tiền muốn điên rồi?"

"Rất nhiều sao? Đến, người ném thử nước ép trái cây tươi."

"Ta bữa sáng đều ăn được rất no rồi "

Mộ Dung Hi Nguyệt giật mình, đã sớm ở Vương Thất Thất trong dự liệu. Lúc trước, nghe Từ Thiên nói định vị là năm mươi khối, nàng cũng như thế phản ứng. Có thể kết quả đây? Những khách cũ kia môn vẫn là chen chúc mà tới, một chén tiếp theo một chén địa mua, lại như Từ Thiên nói, muốn không phải sợ quấy rầy thị trường quy tắc, coi như là mấy trăm khối một chén cũng như thế sẽ có người đến mua.

Lại lớn như vậy một chút công phu, đã có mấy cái khách hàng lại đây, quét mã đủ mua.

Mộ Dung Hi Nguyệt tiếp nhận Vương Thất Thất đưa tới cây thơm trầm, nhẹ nhàng nhấp một miếng. Oa, điều này cũng uống thật ngon, chỉ cần là uống cái thứ nhất, liền kèm nén không được nữa. Rất nhanh, một chén cây thơm trầm thấy đầy, nàng mới xem như là dừng lại. Chẳng trách, nước ép trái cây tươi điểm chuyện làm ăn như thế nóng này, có như vậy nước trái cây muốn không kiếm tiền cũng khó khăn.

"Thất Thất, các người chỗ nào đến phương pháp phối chế a?" Mộ Dung Hi Nguyệt tò mò hỏi.

"Vậy người cũng đừng quản, đây là thương mại cơ mật."

"Theo ta còn bảo mật "

Mộ Dung Hi Nguyệt cười, quét mắt Từ Thiên, thuận miệng nói: "Thất Thất, các người sẽ không có như thế một cái điểm liền đầy đủ chứ? Nếu ta nói, các người nên hãy mau đem 'Thất Thất' cái này nhãn hiệu đăng kí hạ xuống, làm một cái đại lí. Ngược lại, đây là tự động bán, lại không dùng người nhìn. Đợi được một cái lại một cái đại lí đều làm lên, các người là có thể làm gia nhập liên minh điểm, toàn quốc tính chất gia nhập liên minh. Chờ đến lúc đó, hai người các người cái gì cũng không cần làm, ngồi ở trên giường kiếm tiền là được."

Không hổ là gia tộc Mộ Dung đại tiểu thư, người ta chỉ là ở trong cửa hàng đi rồi hai vòng nhì, liền cho Từ Thiên cùng Vương Thất Thất chỉ rõ kinh doanh phương hướng. Hai người bọn họ chỉ là đánh du kích quân lính tân mạn, người ta mới là item hoàn mỹ quân chính quy. Điểm ấy, thật sự không có cách nào so với. Vương Thất Thất con người đều trừng mắt, còn học cái gì a? Nàng nên lập tức đi đem "Thất Thất" nhãn hiệu đăng kí hạ xuống. Vạn nhất, có người giành trước đăng kí, liền phiền phức.

Mộ Dung Hi Nguyệt một ba đưa nàng cho kéo lại: "Người gấp cái gì, chờ tan học lại đi làm cũng giống như vậy."

"Được rồi." Vương Thất Thất rốt cục dừng lại, lớn tiếng nói: "Từ Thiên, hai ta kiếm lời số tiền này, sau này sẽ không lại phân. Chờ tích góp được rồi, chúng ta liền mở nhà thứ hai, thứ ba nhà đại lí."

"A?"

Từ Thiên còn chờ tiền dưới món ăn đây, nếu như không phân, hẳn lúc nào mới có thể tập hợp đủ mua một bộ bồi khí đan dược liệu?

Mộ Dung Hi Nguyệt nói loại này kinh doanh lý niệm, đối với người khác dễ sử dụng, nhưng là đối với hắn mà nói vẫn đúng là không có tác dụng gì. Loại này nước ép trái cây tươi chỉ vì lẽ đó bán đến như thế nóng này, đó là bởi vì hắn hướng về nước trái cây trong rương truyền vào nguyên khí. Ở thành phố Tân Giang lại mở mấy nhà đại lí, hắn còn có thể chạy tới. Nếu như toàn quốc gia nhập liên minh, coi như là đem hắn chân trốn thoát tế, cũng không giúp được.

Có chút thời gian, hắn còn phải tu luyện đây. Có điều, Mộ Dung Hi Nguyệt lời nói đúng là nhắc nhở hắn, hắn có thể làm một cái nước trái cây xường, đem nguyên khí truyền vào nước trái cây xường đại bình bên trong, lại từng cái lô hàng thành bình, phát hướng về toàn quốc các nơi. Như vậy, hắn không cần chạy tán loạn khắp nơi, cũng như thế có thể kiếm được tiền.

Từ Thiên cười nói: "Chuyện này không vội, chúng ta từ từ đi "

Mộ Dung Hi Nguyệt gật gù, vỗ Vương Thất Thất vai: "Đi, chúng ta đi học đi."

Vương Thất Thất một trái tim nhưng bình tĩnh không được, dọc theo đường đi đều ở tính toán làm sao mở rộng kinh doanh, làm sao kiếm tiền. Đợi được công trường học, Từ Thiên đột nhiên dừng bước, hướng về phía Mộ Dung Hi Nguyệt chép miệng. Mộ Dung Hi Nguyệt sửng sốt, cái tên này lại muốn lên cái gì yêu thiêu thân?

Từ Thiên nói: "Người hiện tại là bạn gái của ta, đương nhiên đến kéo cánh tay của ta đi rồi. Nếu không thì, làm sao công khai chuyện của hai ta?"

"Khắc khắc Từ Thiên, người thật sự nghĩ kỹ?"

"Đương nhiên, người đừng nghĩ quăng ta."

"Hừ!"

Mộ Dung Hi Nguyệt lườm hần một cái, nhưng vẫn là kéo lại cánh tay của hần. Thời khắc này, trong lòng nàng ảm áp. Cái gì thông gia? Nói trắng ra, đây chính là gia tộc Mộ Dung cùng Điền gia làm món làm ăn, mà nàng chính là hai bên trao đổi thể đánh bạc. Liên gia tộc Mộ Dung đều sẽ nàng cho vứt bỏ, đúng là Từ Thiên cùng với nàng đứng ở một cái chiến hào bên trong.

Nàng, làm sao có thể không cảm động.

Hiện tại Từ Thiên, ăn mặc chính là Vương Thất Thất cho hần mua nhân nhả âu phục, tóc thể thành tóc ngắn phát, nhìn qua rất nhẹ nhàng khoan khoái, rất tinh thần. Vóc người của hần gầy gò, góc cạnh rõ ràng, mặt bên mặt đường nét rất hoàn mỹ, con mắt của hần thâm thúy, khóe miệng hơi giương lên, nổi lên một vết biếng nhác nụ cười, để qua lại nữ hài tử đó môn tim đập không ngớt.

Mà Mộ Dung Hi Nguyệt, vậy thì càng là không cần phải nói, nàng nhưng là tân đại tá hoa trên bảng xếp hạng người thứ hai, có tình xảo hai má cùng siêu "S" hình tư thái, đem nữ giới đường cong đường viền diễn dịch đến vô cùng nhuần nhuyễn. Khả năng là bởi vì mở ra khúc mắc duyên cớ, nàng quét qua trước u buồn, trên người toát ra đến rồi một luồng thanh xuân ánh mặt trời khí tức, nhìn qua càng là kinh diễm.

Nàng kéo cánh tay của hần, hần ôm vòng eo của nàng, hai người liền như vậy thâm tình chân thành địa đi về phía trước.

Vương Thất Thất đi theo hai người phía sau, làm sao cảm giác như thể khó chịu đây? Bọn họ thật giống là trời sinh một đôi, mà nàng, đúng là thành kỳ đà cản mũi, thường ngày đều là nàng cùng Mộ Dung Hi Nguyệt cùng đi nha.

Qua lại các bạn học, đều ngạc nhiên nhìn Từ Thiên cùng Mộ Dung Hi Nguyệt. Cái kia thật đúng là nữ sinh ước ao, nam sinh đổ kị, liền kẻ ngu si cũng nhìn ra được, hai người trong lúc đó đến cùng phát sinh cái gì.

Trong nháy mắt, trường học diễn đàn đều vỡ tổ!

"Trời ạ, người biết không? Mộ Dung Hi Nguyệt có bạn trai."

"A? Thật sự? Rõ ràng ba năm a, là ai đem nàng cho đuổi tới tay?"

"Người thanh niên kia ta cũng không quá chắc chắn, nhìn có chút như là cùng y học viện Từ Thiên, cùng Mộ Dung Hi Nguyệt là bạn học cùng lớp."

"Vô nghĩa, người nói cái kia Từ Thiên ta biết, hần chính là một cái cùng? Phan Tuấn? Ai đập lên hai chân cũng không dám hé răng oắt con vô dụng, hần lại làm sao có khả năng gặp đột kích ngược nữ thần đây."

"Có đồ có chân tướng, ta nơi này có ảnh chụp "

Từ Thiên phát hỏa, hỏa rồi tỉnh rồi mù.

PS: Đại gia đừng quên thu gom chống đỡ ~

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Ta là học tập tiểu tiêu binh

Mộ Dung nữ thần bị truy đi rồi!

Tin tức này hãy cùng mọc ra cánh tự, phi khắp cả Tân Giang đại học các góc. Mỗi cái bạn học phản ứng đều không giống nhau lắm, càng nhiều chính là giật mình, khó mà tin nổi, cũng có phần nộ. Phản ứng kịch liệt nhất người, chính là luật học hệ Trịnh Hạo Dương. Toàn bộ tân lớn, người nào không biết

hắn đang đeo đuổi Mộ Dung Hi Nguyệt? Hiện tại, dĩ nhiên để một cái? Phan có thể nhả? Thần cho đột kích ngược, thật là làm cho hắn hòa lớn.

Thành phố Tân Giang tứ đại gia tộc có Triệu gia, Điền gia, Tiền gia, gia tộc Mộ Dung, xem Trịnh gia, Ninh gia, Kiều gia, Cao gia chờ chút đều là gia tộc nhỏ. Hiện tại, bởi Mộ Dung Thùy sinh mệnh hấp hối, gia tộc Mộ Dung đều sắp muốn lui ra tứ đại gia tộc. Hắn nếu có thể đem Mộ Dung Hi Nguyệt cho chiếm được, Trịnh gia rất có thể thay thế được gia tộc Mộ Dung, tấn thân là tứ đại gia tộc hàng ngũ.

Nghe nói, Điền gia Điền Phương Chu đi gia tộc Mộ Dung cầu hôn, Mộ Dung Viễn sơn đã gật đầu đồng ý. Trịnh Hạo Dương càng là đến tăng nhanh tiến trình ai nghĩ đến, hắn rất sớm mà lại đây, liền nghe đến tin tức này.

Khốn nạn!

Trịnh Hạo Dương hận đến hàm răng nghiến, hắn lập tức bấm một cú điện thoại, hỏi: "Mã Đại Trắng, ngươi cũng là y học viện, nhận thức một người tên là Từ Thiên người sao?"

"Từ Thiên? Là bạn học cùng lớp a, làm sao?"

"Còn làm sao? Ngươi đem hắn chính cang thăm cang tốt quên đi, ngươi đem hắn ước đi ra, ta muốn đích thân trừng trị hắn."

"Chuyện này đúng là không thành vấn đề, nhưng hắn thật nhiều ngày đều không có tới đi học nhỉ?"

"Không đi học? Hừ, ngươi đợi lát nữa liền có thể nhìn thấy hắn."

Thường ngày, Mã Đại Trắng liền không ít bắt nạt Từ Thiên, nói thí dụ như là cho nữ sinh đệ tờ giấy nhỏ, trực nhật, mua cơm, làm bài tập ạch, làm bài tập thi thôi, Từ Thiên so với hắn học tập còn cang phải kém. Mặc kệ hắn làm sao bắt nạt Từ Thiên, Từ Thiên liền cái rắm cũng không dám thả. Đợi được hắn ngồi xuống, liền nghe nói rồi Từ Thiên đột kích ngược Mộ Dung nữ thần sự tình.

Thật sự giả?

Mã Đại Trắng há hốc miệng, lập tức dùng điện thoại di động lật xem trường học diễn đàn. Hiện tại diễn đàn xoạt bản cực nhanh, nhưng hắn hay là tìm được Từ Thiên cùng Mộ Dung Hi Nguyệt tay tay trong tay hình ảnh. Trời ạ, này này dĩ nhiên là thật sự, chẳng trách Trịnh thiếu lớn như vậy hóa khí, không phải muốn đích thân tìm Từ Thiên tính sổ.

Lại lớn như vậy một chút công phu, Từ Thiên đã ôm Mộ Dung Hi Nguyệt đi tới cửa lớp học.

Này một đường đi, cảm thụ những người kia ánh mắt khác thường, Mộ Dung Hi Nguyệt hai má một trận rất bị sốt, phượng tâm cang là như nai con nhí bình thường thích thích loạn va. Nhiều năm như vậy, nàng vẫn là lần thứ nhất có bạn trai, lần thứ nhất kéo nam sinh cánh tay, trong nội tâm không nói ra được là một loại cảm giác gì. Có điều, nàng phát hiện Từ Thiên một chút đều không có luống cuống, bình tĩnh tự nhiên, so với nàng còn cang muốn trầm ổn.

Này, vẫn là Từ Thiên sao?

Mộ Dung Hi Nguyệt tinh thần có chút hoảng hốt rào! Một trận đình tai nhức óc tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô, tiếng huýt gió, đem Mộ Dung Hi Nguyệt cho thức tỉnh. Hiện tại, toàn bộ lớp đều sôi trào, đem Mộ Dung Hi Nguyệt chính cang thật không tiện, xấu hổ quần nói: "Từ Thiên, ngươi còn ôm ta, chiếm ta một đường tiện nghi, còn chưa đủ a?"

"Ta nào có chiếm tiện nghi "

"Mau thả ta ra, ta phải đến chỗ ngồi."

Mộ Dung Hi Nguyệt hãy cùng làm tặc tự, lập tức tránh thoát Từ Thiên, cùng Vương Thất Thất ngồi vào mặt sau chỗ ngồi. Đột nhiên, trong đầu của nàng đột nhiên né qua Từ Thiên câu nói kia: Tay không kéo, miệng không thân, giường không trên hiện tại, hai người bọn họ bắt tay, bước kế tiếp có phải là nên hôn môi? Gương mặt của nàng thì cang đỏ, cúi đầu, chỉ lo khiến người ta nhìn thấu tâm tư của nàng.

Vương Thất Thất hỏi: "Hi Nguyệt, cảm giác như thế nào, rất thoải mái chứ?"

"Rất thoải mái cái gì nhỉ?"

"Khà khà, ta xem ngươi rất say sưa mà. Ngươi nếu như cùng Từ Thiên kết hôn, có thể phải cảm tạ ta, ta nhưng là bà mối."

"Làm sao có khả năng "

Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất ở nơi đó nhỏ giọng thăm thì, Từ Thiên nhưng mắt choáng váng, hắn không biết mình chỗ ngồi ở nơi nào a? Đột nhiên, một cái tiểu mập mập bay lên đến, một cái tát vỗ vào trên bả vai của hắn, cười to nói: "Ha ha, Từ Thiên, ngươi được đó, đều đem Mộ Dung nữ thần của vào tay."

Từ Thiên cười cợt, hỏi: "Bạn học, ngươi biết ta chỗ ngồi ở nơi nào sao?"

"Ngươi chỗ ngồi? Nhiều ngày như vậy không có tới đi học, ngươi sẽ không ngay cả mình chỗ ngồi cũng không biết chứ? Hai ta là ngồi cùng bàn nha."

"Ta này không phải nói đùa ngươi sao, xem ngươi có hay không đem ta đã quên."

Từ Thiên theo cái kia tiểu mập mập ngồi xuống, lớp những bạn học này còn ở dồn dập nghị luận, tương đương náo nhiệt.

Tân Giang đại học có y học viện, luật học, công thương, điện tử, khảo cổ chờ chút viện hệ, Từ Thiên cùng Vương Thất Thất, Mộ Dung Hi Nguyệt học chương trình học là y học viện Trung y học, còn có thể chọn môn học được học, hộ lý, dự phòng chờ chút chuyên nghiệp, vậy thì xem cá nhân yêu thích cùng tinh lực.

Nghệ nhiều không ép thân, ai cũng muốn ở trường học này thời gian mấy năm, học thêm chút đồ vật, nhiều thi mấy cái chứng, xem Từ Thiên như vậy cả ngày cúi đầu học tập, còn môn môn đều trượt học sinh, đó là gần như không tồn tại tồn tại.

Ở Tu chân giới thời điểm, Từ Thiên là trận môn đệ tử, đối với thuốc cũng có một chút hiểu rõ, nhưng không phải rất tinh thông. Hiện tại, nghe lão sư ở nơi đó giảng bài, hẳn đúng là nghe được say sưa ngon lành. Tu sĩ năng lực lĩnh ngộ cực cường, hẳn một bên nghe một bên lật xem thư, chờ đến lão sư nói, hẳn cũng đem mấy quyển Trung y thư đều lật xem xong.

Hắn nhắm mắt lại, lẳng lặng mà dư vị, rất nhanh sẽ đem những này y học dung hợp thông suốt, còn có chút chưa hết thòm thèm, hỏi: "Ngồi cùng bàn, ở nơi nào còn có thể lấy được loại này y học thư tịch?"

"Ta tên điền Thiết Ngu." "

Điền Thiết Ngu đều có chút không nói gì, đã lâu không có tới đi học, Từ Thiên đầu óc làm sao còn không dễ xài? Ở trường học thư viện, muốn nhìn cái gì thư đều có.

Từ Thiên lập tức tinh thần tỉnh táo, vừa muốn đứng lên đến, một cái núi nhỏ bình thường bóng người che ở trước mặt hắn, quát lên: "Từ Thiên, ngươi theo ta tới trường học rừng cây nhỏ đi một chuyến, ta tìm ngươi có chút việc."

Cái tên này, ngũ khí không quen a!

Từ ôm Mộ Dung Hi Nguyệt vòng eo, đi vào trường học bắt đầu từ giờ khắc đó, Từ Thiên cũng đã có chuẩn bị tâm lý, lại không nghĩ rằng sẽ đến đến nhanh như vậy, hắn cũng không ngẩng đầu lên nói: "Ta là học tập tiểu tiêu binh, mỗi ngày đều muốn vội vàng học tập, không có nhiều như vậy nhàn rỗi thời gian. Nếu như đi theo ngươi, làm lỡ một cái quốc gia trụ cột làm sao bây giờ? Đương nhiên, ngươi phải cho ta một ít bồi thường như vậy, ngươi cho ta năm vạn đôla, ta liền đi theo ngươi một chuyến."

"Cái gì?" Mã Đại Tráng đều hoài nghi mình có phải là nghe lầm, kêu lên: "Ngươi ngươi còn muốn hưởng về ta muốn tiền?"

"Trả thù lao liền đi, không trả thù lao liền không đi, ngươi làm sao như thế làm phiền đây?"

"Ngươi tiểu tử, chúng ta đi nhìn."

Ngay ở trước mặt lớp nhiều bạn học như vậy nhi, Mã Đại Tráng cũng không dám xằng bậy. Vạn nhất, để lão sư cho bắt được, hắn liền muốn ký lỗi lớn xử phạt. Hắn phần nộ địa lui trở về chỗ ngồi, lập tức len lén cho Trịnh Hạo Dương gọi điện thoại. Làm nghe nói, Từ Thiên muốn năm vạn đôla tiền mới chịu đi, thực sự là đem Trịnh Hạo Dương cho khí hồng rồi.

Có điều, điều này cũng không có gì. Tiền đến Từ Thiên trong tay, hắn chưa kịp ô nóng hôi đây, bọn họ liền cho đoạt lại. Chờ đến thời điểm, ra tay tàn nhẫn điểm nhi đây chính là hắn cướp đi Mộ Dung nữ thần đánh đổi.

"Vẫn là Trịnh thiếu anh minh, ta biết phải làm sao."

"Ngươi đợi lát nữa đến ta nơi này lấy tiền "

"Vâng."

Mã Đại Tráng đáp ứng, vừa ngẩng đầu, thiếu một chút cùng một cái con gái đầu va vào nhau. Không biết vào lúc nào, Vương Thất Thất dĩ nhiên tiến đến bên cạnh hắn, ánh mắt cổ quái nhìn hắn, không biết có nghe hay không đến hắn mới vừa rồi cùng Trịnh Hạo Dương nói chuyện nội dung.

Mã Đại Tráng tinh thần chính là căng thẳng, hỏi: "Vương Thất Thất, ngươi lúc nào tới được?"

Vương Thất Thất khả khả nói: "Mã Đại Tráng, ngươi muốn xui xẻo rồi "

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Chương 12: Vô gian đạo

Từ Thiên không chỉ đáp ứng cùng Mã Đại Tráng đi ra ngoài, còn hăm hại Mã Đại Tráng một chút, thực sự là thật trâu bò!

Vương Thất Thất hưng phấn đến độ muốn hét rầm lên, nàng Thất Thất hoa tươi cửa hàng trái cây, mỗi ngày đều nằm ở đền tiền trạng thái, Từ Thiên quá sau khi đến, lập tức dần dần có lãi, làm cho nàng tàn nhẫn mà kiếm lời một chút. Chờ tích góp nhất định tài chính, nàng là có thể mở nhà thứ hai, thứ ba nhà Thất Thất nước ép trái cây tươi điểm.

Cái gì học tập tiêu tiểu binh? Hẳn học tập như vậy kém, chậm trễ nữa cũng sẽ không kém đi nơi nào ha ha, như vậy có, vẫn đúng là chọn không ra bất kỳ tật xấu gì đến.

Vương Thất Thất chạy về đến, đem nghe trộm đến lời nói cùng Mộ Dung Hi Nguyệt nói rồi nói, hưng phấn nói: "Khà khà, lúc này có thể có trò hay xem đi."

"Thất Thất, người lẽ nào người liền không lo lắng Từ Thiên sao?"

"Có cái gì tốt lo lắng? Ta tin tưởng, sẽ không có Từ Thiên chuyện không giải quyết được."

"Không được, ta vẫn phải là đi khuyên nhủ hần."

Người nhà họ Trịnh là hỗn hắc lập nghiệp, đánh nhau, thu bảo hộ phí chờ chờ chuyện gì đều làm. Từ Thiên cùng Trịnh Hạo Dương đối nghịch, còn có thể có được rồi? Mộ Dung Hi Nguyệt cũng không lo nỗi bạn học khác, xem ánh mắt của nàng, vài bước đi tới Từ Thiên bên người, thấp giọng nói: "Từ Thiên, người đi ra, ta cùng người đơn độc nói mấy câu."

Từ Thiên cười, đưa tay liền nắm ở vòng eo của nàng, nhẹ giọng nói: "Hi Nguyệt, người liền nhớ ta rồi? Đi, chúng ta đến hành lang thân thiết một hồi."

Ai nha, cái tên này cũng quá vô liêm sỉ!

Lớp những nam sinh này môn đều đối với Từ Thiên giờ lên ngón tay giữa, coi như là người phao đi rồi Mộ Dung nữ thần, cũng không đến nỗi như vậy khoe khoang chứ? Thật trắng món ăn, tất cả đều để heo cho cùng. Những nữ sinh kia môn đúng là thờ dài một tiếng, trước làm sao liền không phát hiện Từ Thiên như thế đẹp trai đây? Ai, sớm biết các nàng liền tìm cái này tiềm lực.

Mộ Dung Hi Nguyệt thân thể mềm mại hơi cứng đờ, rốt cục không có tránh thoát, cùng Từ Thiên đi ra ngoài. May là đi ra phòng học, Từ Thiên liền lập tức buông ra nàng, không có tiếp tục chiếm món hời của nàng. Hần làm như vậy đương nhiên là đồ ý, không phải muốn công khai hai người bọn họ quan hệ sao? Vậy thì tiến một bước được rồi, diễn kịch liền nên diễn nguyên bộ.

Từ Thiên hỏi: "Hi Nguyệt, người tìm ta làm bạn trai, là bởi vì Trịnh Hạo Dương sao?"

"A?" Mộ Dung Hi Nguyệt hơi kinh ngạc, lắc đầu nói: "Không phải."

"Sự tình đến trình độ này, người còn dự định tiếp tục gạt ta sao? Ta hiểu rõ càng nhiều, làm việc nắm lại càng lớn, người tổng không đến nỗi trơ mắt mà nhìn ta bị thương tổn chứ?"

"Ai "

Mộ Dung Hi Nguyệt cay đắng địa cười cợt, liền đem diễn gia sự nhi cùng Từ Thiên nói rồi nói. Chuyện này khẳng định không giống tưởng tượng đơn giản như vậy, gia tộc Mộ Dung nghĩ cùng Điền gia thông gia, bảo vệ tứ đại gia tộc địa vị. Nhưng là, người nhà họ Điền nào có hảo tâm như vậy? Làm như vậy, rất có thể chính là ở tranh ăn với hổ. Đừng xem Mộ Dung Hi Nguyệt là gia tộc Mộ Dung đại tiểu thư, thế nhưng nàng nói chuyện cũng không cái gì phân lượng, hết thầy đều là đòi gia chủ Mộ Dung Viễn son định đoạt.

Qua một thời gian ngắn, đợi được nàng sinh nhật, phải cùng Điền Phương Chu đính hôn, nàng cùng Từ Thiên quan hệ tự nhiên cũng là kết thúc. Cái này cũng là tại sao, Mộ Dung Hi Nguyệt đề Từ Thiên về ký túc xá đi trụ nguyên nhân, chính là không muốn lại bắt hần cho trộn lẫn đi vào.

Điền Phương Chu sao?

Từ Thiên cười nhạo một tiếng, trịnh trọng nói: "Người yên tâm đi, chỉ cần có ta ở, không ai có thể miễn cưỡng người làm bất cứ chuyện gì."

"Từ Thiên, ta không đáng người làm như vậy "

"Yên tâm đi, ta cũng không phải loại kia quả hồng nhũn, tùy tiện ai cũng có thể nắm."

Lẽ nào, hẳn thật sự thích chính mình sao? Mộ Dung Hi Nguyệt lắc lắc đầu, khuyên nhủ: "Đúng rồi, Mã Đại Tráng cho ngươi đi rừng cây nhỏ, ngươi tuyệt đối đừng đi, đây là Trịnh Hạo Dương muốn đối phó âm mưu của ngươi."

Chuyện này, Từ Thiên sớm đã dùng thần thức nghe được, hẳn nếu như liền Trịnh Hạo Dương đều thu thập không được, còn làm sao cùng Điền Phương Chu hò hét? Không có gì ghê gớm, tránh thoát mừng một, tránh không khỏi 15, nên đến đều là muốn tới.

Xem ra, là khuyên không được hẳn. Lại trở lại trong phòng học, Mộ Dung Hi Nguyệt đều mất tập trung, con ngươi thỉnh thoảng mà nhìn xuống Từ Thiên, dĩ nhiên có chút bận tâm lên hẳn đến rồi. Đợi được lại xuống khóa, Từ Thiên theo Mã Đại Tráng đi ra ngoài, Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất lập tức lặng lẽ đi theo.

Tân Giang đại học có một cái rất lớn hồ nhân tạo, giữa hồ có một cái đảo giữa hồ, có cầu tàu vẫn thông qua đi. Ven hồ hai bên, trồng trọt liễu rủ, hồ nước trong suốt, theo thanh phong hơi dập dờn. Ở hồ hai bên nhân nhả trên ghế, thường thường có thể nhìn thấy tình nhân ở chỗ này hẹn hò.

Hồ nhân tạo mặt phía bắc là một rừng cây, cảnh lá xum xuê, rất ít người quá khứ.

Từ Thiên thành thật địa theo Mã Đại Tráng, đi thẳng tiến vào trong rừng cây, mờ mịt hỏi: "Mã Đại Tráng, ngươi đem ta gọi nơi này đến, đến cùng có chuyện gì a?"

"Chuyện gì?" Mã Đại Tráng rốt cục dừng bước lại, hai tay nắm đến khớp xương kèn kẹt hưởng, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Ngươi to gan quá rồi, dám như vậy nói chuyện với ta."

"Ngươi" Từ Thiên sợ đến sau này rút lui hai bước, sốt sắng nói: "Ngươi muốn làm gì? Ta vừa không có đắc tội ngươi "

"Ngươi là không có đắc tội hẳn, thế nhưng ngươi đắc tội ta."

Trịnh Hạo Dương sớm liền ở đây chờ, nhanh chân từ trong rừng cây đi ra. Cùng sau lưng hẳn còn có mấy cái nam sinh, lập tức đem Từ Thiên cho hoàn toàn vây quanh. Trong nháy mắt, không khí của hiện trường đều sốt sắng lên.

Từ Thiên sắc mặt kịch biến, cả về mặt và giọng nói đều nghiêm túc nói: "Trịnh Hạo Dương, ngươi ngươi nếu như dám động ta, ta liền báo cảnh sát."

"Báo cảnh sát? Ha ha, ta còn thực sự muốn nhìn một chút, ngươi là làm sao báo cảnh sát." Trịnh Hạo Dương cười to, quát lên: "Mã Đại Tráng, lúc này phải xem ngươi rồi."

"Được rồi!"

Mã Đại Tráng đã sớm làm nóng người, đột nhiên bay lên đi, một đám liền đánh vào Trịnh Hạo Dương miệng từ trên. Trịnh Hạo Dương nằm mơ cũng không nghĩ tới, Mã Đại Tráng gấp động thủ với hẳn, thân thể hẳn một cái lao đảo, đụng vào bên cạnh trên một cây đại thụ, liền khòe miệng đều chảy ra đến rồi dòng máu.

Tình cảnh này, đem tất cả mọi người tại chỗ đều cho kinh ngạc đến ngây người, liền ngay cả trốn ở trong bụi cỏ đại Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất, cũng đều ngoác to miệng. Đây là làm sao cái tình huống? Mã Đại Tráng không phải đến Trịnh Hạo Dương người sao, làm sao trái lại đem Trịnh Hạo Dương đánh cơ chứ? Mã Đại Tráng cũng giống như vậy, ngơ ngác mà nhìn mình nắm đấm, triệt để mà mông động.

Thời gian đình trệ hai giây đồng hồ, Trịnh Hạo Dương lau đi khòe miệng bọt máu từ, cả giận nói: "Mã Đại Tráng, ngươi dám đánh ta?"

"A? Ta không có" Mã Đại Tráng lấp ba lấp bấp địa đạo.

"Đại tráng, chiều này nhi làm tốt lắm." Từ Thiên khả khả nói: "Hai ta cứ dựa theo sự trước tiên thương lượng kỹ càng rồi làm, chỉ cần ngươi giúp ta đem Trịnh Hạo Dương cho đánh, cái kia năm vạn đôla chính là ngươi."

"Thật oa, hai người các ngươi theo ta chơi đùa nổi lên vô gian đạo, đồng thời đến âm ta đúng không?"

Càng nói càng là căm tức, Trịnh Hạo Dương ngón tay Mã Đại Tráng cùng Từ Thiên, cả giận nói: "Trên, phế bọn hẳn cho ta."

Từ Thiên quát lên: "Đại tráng, ngươi giúp ta ngăn trở bọn họ, ta đi gọi viện quân."

"Cái gì?"

"Gánh vác a!"

Từ Thiên quay đầu liền chạy, không có bất kỳ dừng lại.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Chương 13: Lần đầu gặp gỡ Nhâm Thanh Tuyền

Dùng Trịnh Hạo Dương cho năm vạn đôla, thu mua Mã Đại Trắng, lại đánh Trịnh Hạo Dương, Từ Thiên lần thứ hai kinh diễm một cái!

Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất trốn ở trong bụi cỏ dại, vẫn đợi được Từ Thiên rời đi, nằng hai mới chạy ra ngoài. Dọc theo con đường này, Vương Thất Thất đều hưng phấn đến không được, liền biết gặp có trò hay xem, Từ Thiên quả nhiên không có làm cho nằng thất vọng.

Mộ Dung Hi Nguyệt nhưng là dăm chiêu, hỏi: "Thất Thất, ngươi thật cảm thấy Từ Thiên thu mua Mã Đại Trắng?"

"Đương nhiên, đây chính là Từ Thiên chính mồm nói nhĩ? Nếu không thì, Mã Đại Trắng làm sao có khả năng sẽ ở thời khắc mấu chốt phản loạn đây?"

"Vậy tại sao Trịnh Hạo Dương mọi người đau đánh Mã Đại Trắng, Từ Thiên liền không hề liếc mắt nhìn, liền đi cơ chứ?"

"Này này, ngươi nghĩ nhiều như thế làm gì? Ngược lại, Từ Thiên không có chuyện gì là tốt rồi."

Hai người nói thầm, trở về phòng học.

Từ Thiên đương nhiên sẽ không đem đến tay tiền, lại đưa đi, hần là dùng thần thức quấy rầy Mã Đại Trắng. Mã Đại Trắng đánh Trịnh Hạo Dương một quyền, lại nằng Trịnh Hạo Dương khả khả, tùy tiện bọn họ thế nào rồi, Từ Thiên mới chẳng muốn đi quản chuyện của bọn họ.

Lúc này, trên người hần thì có 11 vạn, lại cho tới 90 ngàn khối, cũng có thể đi mua luyện chế bồi khí đan dược liệu.

Từ Thiên rất vui vẻ, hần không có trở về phòng học, mà là trực tiếp đi tới thư viện. Khi thấy một chiếc tủ, một chiếc tủ rực rỡ muôn màu sách báo, hần lúc này bị kinh ngạc đến ngây người. Những này sách báo toàn đều theo loại phân chia, có y học loại, máy tính loại, loại khoa học, cổ kim nội ngoại tên chờ chút, có thể nói, Tu chân giới bất kỳ môn phái nào, cũng không thể có nhiều như vậy thư tịch.

Hần tìm cái hẻo lánh vị trí, ôm một loa từ thư ngồi xuống, cả người đều chìm đắm ở tri thức bên trong đại dương. Hần đọc sách tốc độ cực nhanh, từng tờ từng tờ địa vượt qua đi, khiến người ta cho rằng hần chính là ở lật sách tự. Một cái rất tẻ nhạt người, lật sách vượt lên mấy mươi phút còn có thể, nếu như liên tục vượt lên mấy tiếng đây? Rốt cục, hần nhất cử nhất động rước lấy một cô gái chú ý.

Nàng mặc một bộ màu trắng nhân nhả áo somi, vạt áo dịch ở cao eo bó sát người quần jean bên trong, đem thân thể linh lung đường cong đường viền, phác họa đạt được hào tất hiện. Mái tóc mềm mại của nàng liền như vậy tùy ý một trát, trái lại càng là nhiều hơn mấy phần khiến người ta thân cận mùi vị. Gương mặt của nàng rất tinh xảo, đã đến xa hoa mức độ, hầu như là cùng Mộ Dung Hi Nguyệt không phân cao thấp. Đồng thời, trên người nàng còn có một tia như có như không linh khí, làm cho người ta một loại lẫm liệt không thể xâm phạm khí thế.

Có điều, trên cổ tay của nàng đeo một khoản kiểu cũ đồng hồ đeo tay, cùng khí chất của nàng có chút không quá tương xứng.

Tân đại học sinh đều biết, nàng rất ít đi học, có thời gian chính là chìm đắm ở thư viện bên trong. Thường xuyên qua lại, có không ít nam sinh làm bộ đọc sách đến hấp dẫn sự chú ý của nàng. Chờ đến lúc sau, Triệu phủ phần chấn nói, những nam sinh này môn mới không dám tới. Làm Từ Thiên xuất hiện thời điểm, nằng cho rằng Từ Thiên cũng là như vậy. Nếu không thì, nào có như vậy lật sách, hoàn toàn chính là ở làm ra vẻ mà.

Dần dần, nằng phát hiện Từ Thiên nhìn ra rất chăm chú, một quyển sách xem sau khi xong, hần còn muốn mắt nhìn phía trước, hoặc là nhắm mắt lại trầm tư một lúc, lại đi lật xem cuốn thứ hai thư. Như vậy một quyển sách một quyển sách địa lật xem tiếp hần một lần đều không có xem qua nằng, nằng cảm giác mình chính là một cái người vô hình.

Tình cảnh này, để Nhâm Thanh Tuyền không khỏi cười lắc lắc đầu. Mặc dù nói, nằng đối với cái gì hoa khôi của trường bằng xếp hạng không quá để ý, thế nhưng có nam sinh dĩ nhiên gặp đối với nằng không cảm thấy hứng thú, điều này cũng làm cho nằng lòng tự ái có chút nhỏ nhẽ địa bị thương tổn. Có điều, nằng không phải là ninh Fifi loại kia bụng dạ hẹp hòi, tâm tư hẹp hòi nữ nhân, chỉ có điều là đối với Từ Thiên có chút ngạc nhiên.

Buổi trưa tan học tiếng chuông reo, Từ Thiên không nhúc nhích, nằng cũng không nhúc nhích.

Buổi chiều tan học tiếng chuông reo, Từ Thiên vẫn không có động, nằng rốt cục không nhịn được, cầm một quyển 《 siêu huyền lý luận 》 đi tới, hỏi: "Đều tan học, còn không đi sao?"

"A? Tan học sao?"

Từ Thiên ngẩn ra, chậm rãi xoay người: "Không nghĩ tới thời gian trôi qua nhanh như vậy, cảm tạ ngươi nhắc nhở ta."

Như thế dày đặc một loa từ thư, chỉ ít là đến có mười mấy bản chứ? Hần dĩ nhiên tất cả đều lật hết.

Nhâm Thanh Tuyền vẫn là nhện không được, lại hỏi: "Ngươi đọc sách rất nhanh a, những sách này đều nhớ kỹ sao?"

"Xem như là nhớ kỹ."

"Ồ?"

Nhâm Thanh Tuyền có chút không quá chịu phục, theo tay cầm lên đến rồi một quyển 《cổ bản Sơn Hải Kinh Đồ nói》，hỏi: "Tây thứ hai kinh bên trong nói, thời đại viễn cổ có một loại phi thường quý giá dã thú, gọi là Chu Yểm, ngươi nói cho ta một chút, nó trường ra sao nhỉ?"

Từ Thiên nở nụ cười: "Ngươi thi ta?"

"Đúng, ta thi ngươi."

"Như vậy rất không phải, hai ta quai điểm nhi điểm tốt đi. Đây một loa từ thư bên trong, tùy tiện ngươi hỏi ba cái vấn đề, nếu như ta thắng, ngươi cho ta năm vạn đôla. Nếu như ngươi thắng, ta cho ngươi năm vạn đôla."

"Cái gì?"

Vẫn còn có người cùng chính mình đánh bạc!

Nhâm Thanh Tuyền có chút dở khóc dở cười, nhưng vẫn là gật đầu nói: "Được, ta đánh cược với ngươi, ngươi trước tiên nói cho ta một chút Chu Yểm"

Từ Thiên nói: "Thư trên là nói như vậy: Lại tây tia trăm dặm, viết tiểu kém hơn sơn, bên trên nhiều bạch ngọc, dưới nhiều xích đồng. Có thú yên trạng thái như viên, mà người già chân trần, tên là Chu Yểm, thấy thì lại đại bình. Loại này Chu Yểm mọc ra màu trắng đầu cùng màu trắng lông mày, ngón chân là màu đỏ, theo người như thể mặt, ngoại hình rất đẹp. Sự xuất hiện của nó gặp khiến khói thuốc súng nổi lên bốn phía, thiên hạ đại loạn."

Lần này, Nhâm Thanh Tuyền thật sự bị kinh ngạc đến: "Ngươi thật sự gánh vác?"

"Đây không có gì, có điều, thư trên viết cũng chưa chắc là thật sự. Ta trước đường quá Chu Yểm, nó rất ngoan ngoãn, nơi nào sẽ gây nên cái gì thiên hạ đại loạn, đây chính là nói bừa."

"Ạch "

Ngươi nuôi quá, ngươi không thôi có thể chết a?

Nhâm Thanh Tuyền đem cái kia bản 《cổ bản Sơn Hải Kinh Đồ nói》bỏ lại, lại theo tay cầm lên một quyển 《Thủy Kinh Chú》，hỏi: "Ngươi nói cho ta một chút 'Nguyên công nước'."

Từ Thiên nói: "Nguyên công nước ra từ thị huyện tây dương đầu sơn, đông quá huyện bắc, huyện cổ tần trí vậy. Hán cao đế càng phong nghi dương hầu anh vì là hầu quốc, Vương Mãng chi từ cùng vậy, nguy hoàng sơ hai năm, phân thái nguyên, phục trí Tây Hà quận, tấn tỵ phong trần Vương Bản với Tây Hà, cổ huyện có Tây Hà cung vương Từ Mã từ thịnh miếu nước lời chú thích hồ, không đến phần vậy."

Ạch, Nhâm Thanh Tuyền hơi nhũn mày, cho tới nay, nàng cảm giác mình liền đủ thông minh, lần này xem như là đã được kiến thức cái gì mới là kinh tài tuyệt đỉnh. Như thế tiện tay đảo lộn một cái, hần liền đem này mười vài cuốn sách đều cho nhớ kỹ, cũng quá có thể tư nghị. Nàng có chút kỳ quái, xem Từ Thiên người như vậy, làm sao có khả năng gặp không có tiếng tăm gì đây? Hần nếu như Tân Giang đại học học sinh, nàng nên đã sớm biết hần mới đúng.

Thấy nàng không lên tiếng, Từ Thiên còn có chút cuống lên, hỏi: "Ngươi làm sao không hỏi?"

"Ngươi là Tân Giang đại học học sinh sao?"

"Đây xem như là vấn đề thứ ba sao? Đúng, ta là, ngươi cho ta năm vạn đôla."

" "

Nhâm Thanh Tuyền lần thứ hai dở khóc dở cười, có điều, vấn đề thứ ba vẫn là không hỏi thật hay, hỏi trái lại để nội tâm của nàng càng là gặp đá kích. Nguyên thua cược, có điều, nàng bên người không có mang nhiều tiền như vậy, liền hỏi Từ Thiên WeChat hào là bao nhiêu, nàng trực tiếp tiền lì xì chuyển khoản cũng giống như vậy.

Từ Thiên lắc đầu nói: "Ta không có điện thoại di động, cũng không có WeChat hào."

Nhâm Thanh Tuyền nói: "Nếu không, ngày mai sẽ ở thư viện, ta mang cho ngươi lại đây."

"Hành đúng là hành, hắc ngươi cho ta đánh một cái giấy nợ chứ?"

"Ngươi không tin ta?"

"Được rồi, ta tin tưởng người được rồi."

Từ Thiên gãi đầu một cái, đứng dậy rời khỏi.

Cái tên này cũng là một cái cực phẩm!

Chẳng lẽ nói, hắn không thấy chính mình là mỹ nữ sao? Ở Tân Giang đại học, chỉ cần nàng gật gù, những công tử ca kia nhí môn nhất định sẽ tranh nhau chen lấn địa cho nàng trả tiền. Có thể hiện tại, hắn chỉ lo chính mình chạy trốn tự, lại vẫn muốn giấy nợ. Này nếu như truyền đi, nàng còn không cho người cho chuyện cười chết mới là lạ. Còn có nha, hắn liên thủ cơ cùng WeChat hào đều không có, lừa gạt ai nhỉ? Rất có thể, hắn cho là mình là muốn hắn phương thức liên lạc, mới từ chối.

Nhâm Thanh Tuyền cười cọt, cổ găng, người này sẽ trở thành Thanh Vân xã một hạt giống.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Lúc nên xuất thủ liền ra tay

Hiện tại đã tan học, Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất gặp chờ đợi mình sao? Ngày hôm nay, hắn là lần thứ nhất làm thiếp thân nam dong, đương nhiên đến cần nhanh lên một chút.

Từ Thiên từ thư viện đi ra, một đường chạy đến phòng học, không ai. Hắn lại chạy đến Thất Thất nước ép trái cây tươi điểm Vương Thất Thất ngay ở cửa tiệm đứng đây, nhìn thấy hắn, vội la lên: "Từ Thiên, người chạy đi đâu rồi? Hơn nửa ngày đều không nhìn thấy người cái bóng."

"Ta ở thư viện đọc sách"

"Người còn có tâm tình đọc sách? Ta đã nói với người, chúng ta nước ép trái cây tươi điểm có người tới quá rối. Ròng rã một ngày, hầu như là đều không bán đi mấy chén nước trái cây."

"Cái gì?"

Mỗi một chén nước trái cây năm mươi khối, bán trên một ngày đến kiếm lời bao nhiêu tiền? Này nếu để cho người cho làm lỡ, Từ Thiên còn làm sao tập hợp tiền a? Tâm tình của hắn rất khó chịu, trầm giọng nói: "Chuyện gì xảy ra, người nhanh nói cho ta một chút."

Còn nói cái gì nhỉ? Vương Thất Thất đem Từ Thiên lĩnh trở lại trong cửa hàng, trong cửa hàng bản thủ xấu xa, có mười mấy cái lưu lý lưu khí tên côn đồ các ké đem chỗ ngồi đều cho ngồi đây. Bọn họ mỗi một người đều để trần cánh tay, lộ ra trên người hình xăm, ngâm thuốc lá, đánh bài, hoàn toàn là đem nơi này xem là miễn phí kỳ bài thất.

Có những người này ở chỗ này, các khách nhân chỉ lo gặp rước họa vào thân, nơi nào còn dám tới mua nước trái cây? Ở cửa tiệm nhìn một chút, bọn họ liền đi nhanh lên rồi mất.

Trong cửa hàng những này chỗ ngồi, chính là cho các khách nhân uống nước trái cây, nhàn nhã dùng. Người ta ở chỗ này ngồi, người tổng không đến nỗi đem người ta cho đuổi đi rồi chứ? Vậy thì khỏi làm ăn. Hơn nữa, người ta vừa không có ngăn cản các khách nhân mua nước trái cây, các khách nhân chính mình có điều đến, làm sao cũng lại đến trên người bọn họ.

Mộ Dung Hi Nguyệt cũng ở trong cửa hàng, như thế không biết làm thế nào mới tốt, khuyên nhủ: "Từ Thiên, người tuyệt đối đừng xằng bậy, ta đã gọi điện thoại cho biểu tỷ ta, nàng lập tức liền tới đây."

"Ta là lương dân, làm sao có khả năng gặp xằng bậy đây?" Từ Thiên thấp giọng cùng Vương Thất Thất nói thầm mấy câu nói, lúc này mới cười cọt, chấp tay nói: "Xin lỗi tên to xác nhí, trong cửa hàng đóng cửa, kính xin các vị tất cả giải tán đi. Các người nếu như muốn chơi đùa, ngày mai tới nữa."

"Ngày mai tới nữa? Ha ha, ý đồ này cũng thực không tồi."

"Mấy anh em, vậy chúng ta liền ngày mai trở lại?"

"Đúng, đối với"

Bang này tên côn đồ các ké nói giỡn, nhanh chân hướng về trốn đi.

Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất đều có chút cuống lên, nhóm người này nói rõ chính là đến gây sự. Từ Thiên không những không nghĩ biện pháp ngăn cản, lại vẫn để người ta ngày mai tới nữa, các nàng kia còn có mở cửa không? Cái này cũng chưa tính, Từ Thiên trả lại mỗi người rót một chén nước trái cây, để bọn họ đều uống, hầu hạ đến mức rất đúng chỗ.

Lúc này, đừng nói là Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất, liền ngay cả những tên côn đồ các ké kia đều không hiểu nổi. Bọn họ là đến gây sự nhì? Từ Thiên vẫn như thế khách khí nha, hần khẳng định là sợ bọn họ tới nữa, cho nên mới phải như vậy cúi đầu khom lưng, khúm núm. Bọn họ đương nhiên sẽ không khách khí, nên ha ha, nên uống uống.

Từ Thiên còn một đường đem bọn họ đưa đến cửa, nhiệt tình chào hỏi.

Đột nhiên, một tên côn đồ các ké hất tay cho Từ Thiên một cái tát, mắg: "Nói cho nguoi, lão tử chính là đến gây sự "

Từ Thiên đều muốn khóc: "Các nguoi các nguoi làm sao còn đánh người a?"

Tên côn đồ nhỏ kia dĩ nhiên lần thứ hai nhào tới, oánh! Từ Thiên hãy cùng biến thành người khác tự, trong nháy mắt bạo phát, đi tới chính là một cước, đá vào trên bụng của hần. Tên côn đồ nhỏ kia đau đến kêu thảm một tiếng, cả người đều lộn khồm thành tôm hình. Từ Thiên lôi kéo tóc của hần, đầu gối chính là một cái điện pháo, cho cái kia tên côn đồ các ké đụng phải cái đầu mặt hoa.

Từ Thiên buông lỏng tay, hần hự dưới liên co quắp ở trên mặt đất, không ngừng mà kêu to.

Này vẫn là Từ Thiên sao? Hần liền như vậy động thân đứng thẳng, nhìn qua cùng người bình thường không khác biệt gì nhì, lại làm cho Mộ Dung Hi Nguyệt lấy làm kinh hãi. Vương Thất Thất trong tay nắm điện thoại di động , vừa vỗ , vừa hưng phấn rít gào lên. Thời khắc này, những tên côn đồ các ké kia mới phản ứng được, lập tức bay người đánh về phía Từ Thiên, ra tay vô cùng ác độc.

Từ Thiên muốn chính là cơ hội như vậy, dĩ nhiên đón những người này nhào tới. Một quyền, một cước những này tên côn đồ các ké lại làm sao có khả năng là đối thủ của hần? Không nhiều lắm một chút công phu, liền tất cả đều bị quật ngã, từng cái từng cái co quắp ngã trên mặt đất, không được địa kêu to.

Lúc nên xuất thủ liền ra tay!

Từ Thiên là một cái trâu bò lờ lờ người tu chân, không có gì đáng sợ, phải để bọn họ biết biết lợi hại.

Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất đều xem mắt choáng váng, cái tên này, nơi nào còn có nửa điểm oắt con vô dụng đáng đáp, ẩn giấu đến còn rất sâu. Chẳng trách, hần dám dám đương Mộ Dung Hi Nguyệt bạn trai, lại không sợ trả thù, đây là trong lòng có niềm tin a? Nhưng là, trước Mã Đại Tráng mọi người như vậy bắt nạt hần, hần làm sao còn có thể mặt nhìn nữa đây? Cùng Từ Thiên tiếp xúc càng nhiều, liền càng là nhìn không thấu hần.

Từ Thiên ngồi xổm người xuống, hướng về phía một tên côn đồ các ké, cười híp mắt nói: "Các nguoi tới nước ép trái cây tươi điểm, là đến mua nước trái cây chứ?"

"Vâng, là "

"Vậy còn làm phiền cái gì đây? Lúc nào đem nước trái cây uống sạch, lúc nào lại đi."

"A?"

Từ Thiên liền quơ quơ nắm đấm, bọn họ sợ đến rục rỏ lại, này nếu như không đi, người ta phải dùng nắm đấm nói chuyện với bọn họ. Bọn họ nơi nào còn dám do dự, lập tức chạy vào trong điểm, một bên quét mả một bên uống. Coi như là nước trái cây cho dù tốt uống, cũng không thể như vậy vẫn uống đi? Rất nhanh, bọn họ cái bụng liền đều trướng đến phồng lên.

Đáng sợ không phải uống không xuống, mà là bọn họ chỉ cần uống một hớp nước trái cây, liền còn muốn uống chiếc thứ hai, này căn bản là không không chế được a. Còn tiếp tục như vậy, bọn họ không phải tè ra quần không thể. Từng cái từng cái tội nghiệp mà nhìn Từ Thiên, đều muốn khóc.

Kiều Hân rốt cục tới rồi, nàng nhìn quét một chút trong cửa hàng tình huống, cũng có chút mộng vòng, hỏi: "Hi Nguyệt, Thất Thất, này đây là làm sao cái tình huống?"

Mộ Dung Hi Nguyệt đương nhiên đến hướng về Từ Thiên nói chuyện, cười nói: "Hân tỷ, không có chuyện gì."

"Không có chuyện gì? Vậy bọn họ đây?" Kiều Hân chỉ tay một cái những tên côn đồ các ké kia, hỏi.

"Bọn họ là đến điểm tiêu phí khách mời." Từ Thiên cười, khoát tay nói: "Được rồi, các nguoi có thể đi rồi."

"Cảnh sát đồng chí, ta phải báo cảnh."

Thường ngày, những này những tên côn đồ các ké đáng ghét nhất cảnh sát. Có thể hiện tại, bọn họ cảm thấy cảnh sát chính là thân nhân của chính mình

a, phải giúp bọn họ đòi lại một cái công đạo.

Kiều Hân hỏi: "Nói một chút đi, các người nhân tại sao báo cảnh sát?"

Có thể coi là tìm tới người tâm phúc, những này tên côn đồ các kẻ ngón tay Từ Thiên, kêu lên: "Hắn đánh."

"Đúng, đúng, hắn còn mạnh mẽ để mua nước trái cây, không uống sạch liền không cho đi."

"Thật sự có chuyện này?"

Kiều Hân con người liến sảng, nàng đối với Từ Thiên có thể không có cảm tình gì. Lần trước ở trong biệt thự, nàng vừa tắm xong, hầu như là để Từ Thiên cho xem toàn bộ. Mấy ngày nay, mỗi khi hồi tưởng lại chuyện này, nàng đều hận đến hàm răng nhai ngứa. Thường ngày, nàng thường thường đi biệt thự tìm Mộ Dung Hi Nguyệt chơi đùa, lúc này cũng không dám đi tới, chính là sợ gặp lại được Từ Thiên.

Cơ hội a!

Tiểu tử, người nằm mơ đều không nghĩ tới gặp rơi xuống trong tay ta chứ? Kiêu Hân nghiêm mặt, hỏi: "Từ Thiên, chuyện này là có thật không?"

PS: Còn có, đừng quên thu gom~

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Từ Thiên

"Tất nhiên là không thật sự, bọn họ là vừa ăn cướp vừa la làng!"

Từ Thiên đương nhiên không thừa nhận, còn hướng về phía Vương Thất Thất vỗ tay cái đập.

Vương Thất Thất có thể coi là tóm lại cơ hội, nàng lập tức lấy điện thoại di động ra, đem vừa này thâu vào video hình ảnh cho Kiêu Hân nhìn một chút. Từ Thiên đối với những người này rất khách khí, cúi đầu khom lưng, còn cho bọn họ cũng nước trái cây uống. Nhưng bọn họ không những không cảm kích, còn đánh Từ Thiên, Từ Thiên là ở vạn bất đắc dĩ tình huống, mới tự vệ phản kích.

Tên côn đồ nhỏ kia xáng một bạt tai, cũng là Từ Thiên thần thức quấy rầy, hắn chính là muốn đòi bị động làm chủ động.

Cái tên này quá âm hiểm, bọn họ trận đánh này liền uống công chiêu đựng? Những tên côn đồ các kẻ kia kêu lên: "Cái kia người mạnh mẽ để mua nước trái cây sự tình, tính thế nào?"

Từ Thiên cũng cảm thấy rất oan uổng: "Ta nào có mạnh mẽ để cho các người mua, là chính các người quét mã chính mình uống, liên quan gì tới ta?"

"Người nếu không là người uy hiếp, làm sao có khả năng gặp uống nhiều như vậy?"

"Ai, chuyện này ta đúng là có lỗi."

Từ Thiên thở dài một tiếng: "Kiêu Hân biểu tỳ, ta đồng ý tiếp thu xử phạt, đều do nước trái cây uống thật ngon, để bọn họ uống xong một cái liền không không chế được, nếu không thì cũng sẽ không như vậy."

Vương Thất Thất mừng rỡ không được, còn liên tiếp gật đầu nói: "Đúng, đúng, đây thực sự là sai."

Ai là người biểu tỳ? Kiêu Hân tàn nhẫn mà trừng Từ Thiên một chút, hừ nói: "Người có phải là cảm thấy ta cực kỳ tốt lừa gạt? Nếu không là người uy hiếp bọn họ, bọn họ gặp vẫn ở người nơi này uống nước trái cây?"

"Hân tỳ, thực sự là nơi này nước trái cây uống thật ngon." Mộ Dung Hi Nguyệt cũng nhịn không được muốn cười, Từ Thiên thực sự là quá hỏng rồi.

"Không phải là một chén nước trái cây sao? Có thể uống ngon đi nơi nào, cho ta một chén ném thử."

"Được."

Từ Thiên cho rót một chén nước trái cây, Kiều Hân uống một hớp oa, đây là cái gì nước trái cây, cũng uống thật ngon chứ? Nàng một cái tiếp theo một cái, rất nhanh sẽ cho uống sạch, lớn tiếng nói: "Uống ngon, lại cho ta đến một chén "

Thời khắc này, nàng mới phát hiện những người này nhìn trong ánh mắt của chính mình lộ ra quái lạ, hừ hừ, xem ra thực sự là những này tên côn đồ cắc kè gây sự a? Nàng hoành hai người bọn họ mắt, đều cúi cho ta. Này thật đúng là người cảm ăn hoàng liên, có lý đều không nói ra được, bọn họ cũng không dám lại dừng lại, mau mau cũng như chạy trốn chuồn mất.

Từ Thiên lại cho rót một chén: "Kiều Hân biểu tỳ "

"Thiếu đến!" Kiều Hân vẫn là tiếp nhận nước trái cây, hừ hừ nói: "Ngươi đừng nghĩ thu mua ta, xem ngươi phạm đến trong tay ta, ta một cái tát liền đem ngươi đánh về nguyên hình."

"Hân tỳ, ngươi làm sao liền nhắm vào Từ Thiên đây? Trước hân đắc tội quá ngươi sao?" Mộ Dung Hi Nguyệt có chút không quá lý giải.

"A? Không, không có, ta đi trước."

Kiều Hân còn hoành Từ Thiên cùng Vương Thất Thất một chút, nhìn bọn họ dám đem chuyện ngày đó nói ra.

Từ Thiên cười cợt, để Vương Thất Thất cùng Mộ Dung Hi Nguyệt đợi lát nữa quan điểm về nhà, hân đi mua một ít món ăn. Chưa kịp nàng hai nói chuyện, hân đã chạy không còn bóng nhì.

Cái kia mấy tên côn đồ là một cái tiểu bang hội người, bọn họ chạy về đến bang hội bên trong, lập tức đem sự tình đầu đuôi địa báo cáo cho lão đại Hồ ca. Hồ ca cũng không khỏi nhíu mày, Từ Thiên không phải là một cái oắt con vô dụng sao? Làm sao còn đem bọn họ cho đánh? Một người chọn mười mấy người, hân rất có thể là cái võ giả!

Xem ra, chuyện này xa không phải tưởng tượng đơn giản như vậy.

Hồ ca đi tới một bên, bấm một số điện thoại: "Tiền công tử, Từ Thiên rất có thể là cái võ giả "

"Cái gì? Sao lại có thể như thế nhỉ?"

"Chính xác 100%, là như vậy" Hồ ca liền đem sự tình gián minh nói tóm tắt địa nói rồi một hồi, nếu như võ giả, bọn họ cũng phải không lên chỗ dụng võ gì.

"Được, chuyện này ta biết rồi."

Tiền công tử ngồi ở một cái trung tâm giải trí trong bao sương, hân hai cái bắp đùi giao nhau phóng tới trên khay trà. Ở bên cạnh hân có ba nữ tử tử, một cái bị hân ôm vào trong ngực, cho ăn hoa quả. Một cái giữa ngồi chồm hổ xuống, cho hân nện chân nhỏ. Một cái ở sau lưng của hân, giúp hân nhào nặn vai. Các nàng đều là ăn mặc thấp ngực thất lưng quần, ở ánh đèn chiếu rọi xuống, có vẻ da thịt càng là trắng mịn, trắng toát chói mắt.

Hân nhíu nhíu mày, trầm giọng nói: "Vương Kiếm, chuyện này ngươi thấy thế nào?"

"Đây là chuyện không thể nào!"

Vương Kiếm là một cái thể nấp nội nhi đầu thanh niên, sắc mặt của hân âm trầm, có thể thấy là một cái nhân vật hung ác. Từ Thiên là hân tự tay xử quyết, ở Từ Thiên vẫn không có tất thờ thời điểm, hân liền miễn cưỡng mà đem Từ Thiên cho chôn sống. Chẳng lẽ nói, Từ Thiên lại từ đồng đất bên trong bò đi ra? Mặc dù là như vậy, hân cũng không thể là võ giả a.

Có điều, điều này cũng không có gì ghê gớm. Vương Kiếm là nội kinh bốn tầng võ giả, có thể làm cho Từ Thiên chết một lần, liền còn có thể làm cho Từ Thiên chết lần thứ hai. Chuyện này liền giao cho hân đến làm đi, bảo đảm cho Tiền công tử một cái thỏa mãn bàn giao.

Tiền công tử lạnh lùng nói: "Ta cho ngươi một tuần lễ, lần này nhất định phải để hân chết triệt để."

Vương Kiếm vội vàng nói: "Vâng "

Tiền công tử? Võ giả?

Từ Thiên là một đường theo những tên côn đồ cắc kè kia tới được, ở dưới lầu, dùng thần thức đem Hồ ca cùng Tiền công tử đối thoại, tất cả đều rơi vào rồi trong tai. Vừa bắt đầu, hân cho rằng những này tên côn đồ cắc kè là Trịnh Hạo Dương phái tới, không nghĩ tới còn có thể có như vậy thu hoạch ngoài ý muốn. Cái này Tiền công tử tại sao phải đối phó "Từ Thiên" đây? Rất có thể "Từ Thiên" mất tích, đều cùng Tiền công tử có quan hệ.

Từ Thiên nhìn chung quanh một chút, vừa vặn bên cạnh có một nhà cửa hàng, hân đi vào.

Nơi này đa dạng, ra sao mặt nạ, quần áo, đồ trang sức đều có. Hân vừa ý một khoản màu đen áo không bầu áo gió, lòng dạ nhì có hồng vân đánh dấu, phía sau lưng có vệt bóng bàn như thế huy đẳng, vẫn canh chừng y khóa kéo kéo đến cổ áo vị trí, hơn nửa bên mặt đều ẩn giấu lên. Lại mang theo hộ ngạch cùng mặt nạ, cả người xem ra đều khốc khốc.

Chờ đến hán mặc chỉnh tề, lúc này mới một cước đạp mở cửa phòng, vọt vào Hồ ca trong phòng, lạnh lùng nói: "Hồ ca?"

Hồ ca là một cái hơn hai mươi tuổi thanh niên, trên trán có một đạo vết tích, nhìn qua có chút như là "Vương" tự, rất uy mãnh. Đi theo bên cạnh hán, còn có hai mươi mấy lưu manh, từng cái từng cái tinh thần căng thẳng, từ dưới đáy bàn, sofa chỗ tựa lưng chờ các nơi, rút ra mảnh đao, mắt nhìn chăm chăm địa nhìn chăm chăm Từ Thiên.

Trong nháy mắt, cả phòng bên trong bầu không khí đều căng thẳng tới cực điểm.

Hồ ca trầm giọng nói: "Người là Từ Thiên?"

"Cái gì dữu không dữu, ta hỏi người mấy câu nói, người thành thật trả lời ta."

"Giã thần giả quý, người khi này nhĩ là nơi nào? Cho ta chặt hán."

Theo Hồ ca quát lớn thanh, những này tên côn đồ các kẻ luân đao liền bỏ về phía Từ Thiên.

Từ Thiên cười nhạo một tiếng, bước nhanh chân, hướng về Hồ ca phóng đi. Nếu ai dám tới gần hán, trên tới một người giết một người, trên tới hai người giết cả hai từng bước từng bước, hán cách Hồ ca càng ngày càng gần. Trên mặt đất, ngang dọc tứ tung địa nằm chừng mười cái tên côn đồ các kẻ, không được địa phát sinh đau đớn tiếng kêu. Những người khác chỉ là vây quanh, cũng không dám nữa hướng về xông lên, theo Từ Thiên bước chân, bọn họ không được địa lùi về sau, rốt cục, liền còn lại Hồ ca một người.

Mồ hôi lạnh, theo Hồ ca cái trán nhỏ chảy xuống đến, hán hoảng sợ nói: "Người người là võ giả?"

Từ Thiên hừ nói: "Để bọn họ tất cả lui ra!"

"Vâng, là" Hồ ca nơi nào còn dám thất lễ, để những người này tất cả lui ra, hỏi: "Người có lời gì liền hỏi đi? Chỉ cần là ta biết, ta cái gì đều nói cho người."

"Tiền công tử là người nào, hán tại sao để cho các người đi gây sự với Từ Thiên?"

"A?"

Chuyện cơ mật như vậy, Từ Thiên" lại là làm sao biết? Hồ ca càng là không dám tái sinh lên bất kỳ tâm tư phản kháng. Tiền công tử là Tân Giang Tiền gia Tiền Nhược Phi, còn Tiền Nhược Phi tại sao muốn gây sự với Từ Thiên, hán cũng không biết. Tiền công tử để hán giúp làm sự là để mất hán, phải biết biết, không phải biết hán cũng không dám loạn hỏi.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Địch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Ta cùng nữ thần có 1 cái hẹn hò

Tiền công tử là Tiền Nhược Phi, người võ giả kia lại là cái gì?

Hồ ca có chút dở khóc dở cười, chính người chính là võ giả, còn đến hỏi ta? Hán chỉ là biết võ giả tu luyện kinh khí, rất lợi hại, người bình thường mười cái, tám cái đều không cách nào nhĩ gần người, những khác liền không biết.

Từ Thiên thấy thực sự hỏi không ra cái gì, lúc này mới đem quần áo cất vào túi sách, về biển xanh lâm viên biệt thự tiểu khu.

Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất đã sớm đói bụng hông rồi, thường ngày, các nàng đều là ăn mì, hoặc là mua một ít fastfood xách về. Từ khi ăn Từ Thiên làm cơm nước sau khi, các nàng miệng đều đều, ăn những khác cũng đều không cái gì khẩu vị. Từ Thiên cười, lập tức rửa rau làm cơm, rất nhanh sẽ làm tốt.

Mấy ngày kế tiếp, tháng ngày trải qua rất bình thản, rất phong phú, dĩ nhiên lại không người đến tìm Từ Thiên cùng Thất Thất nước ép trái cây tươi điểm phiền phức. Ban ngày, Từ Thiên tới trường học chính là một con đâm vào thư viện bên trong đọc sách. Nhâm Thanh Tuyên cho hán năm vạn đôla, hán cũng không khách khí, trực tiếp bỏ vào túi sách bên trong.

Ngươi không quấy rầy ta, ta cũng không quấy rầy ngươi, hai người cũng làm đối phó mới không tồn tại.

Buổi chiều tan học, Từ Thiên đem mấy cái nước ép trái cây tươi máy bán hàng tự động đều trả mẫn nước trái cây, truyền vào nguyên khí. Lại về đến nhà, cho Mộ Dung Hi Nguyệt, Vương Thất Thất làm cơm, thời gian rất gấp tập hợp. Hết thấy đều thu thập xong, hẳn chính là vui đầu luyện chế linh phù.

Luyện chế linh phù cùng một cái tu sĩ đẳng cấp cùng vận khí, đều có quan hệ rất lớn. Từ Thiên chính là ở ngày thứ nhất luyện chế ra đến rồi một tấm tiêu nhi đem đề phù, lại sau này, cái gì đều không luyện ra, đúng là đem lá bùa, bút lông sói, chu sa chờ chút tiêu hao không ít. Đợi được ngày thứ năm, hẳn rốt cục luyện chế ra đến rồi một tấm đầu bụng phù cùng một tấm bùa tạ phù.

Đầu bụng phù có thể để người ta trong nháy mắt liền đau bụng, Từ Thiên có chút dở khóc dở cười, hẳn làm sao có thể luyện chế ra như vậy linh phù đến đây? Có điều, tấm kia bùa tạ phù liền không đơn giản, đây là một tấm cấp hai linh phù, xem Từ Thiên như vậy luyện khí một tầng sơ kỳ người liền luyện chế ra đến rồi, tuyệt đối là vận khí tăng cao.

Đùng đùng, bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa.

Từ Thiên mở cửa, thấy là Mộ Dung Hi Nguyệt, cười nói: "Hi Nguyệt "

Mộ Dung Hi Nguyệt gật gù, hỏi: "Ngươi mỗi ngày đều muộn ở trong phòng, không phiền sao?"

"Khà khà, vẫn tốt chứ."

"Ngày hôm nay không phải chủ nhật mà, Thất Thất trời vừa sáng liền đi nước ép trái cây tươi điểm, trước khi đi, nàng lần nữa địa căn dặn ta, để ta cùng ngươi đi mua một cái điện thoại di động. Ngược lại ta cũng không chuyện gì, hãy theo ngươi đi một chuyến được rồi."

"Tốt, ta sớm muốn đi mua một cái."

Nha đầu này cũng thú vị, ngươi nếu như muốn cùng ta hẹn hò, liền mình nói xong rồi, còn nhất định phải hướng về Vương Thất Thất trên người lời. Từ Thiên đương nhiên sẽ không đi vạch trần, lập tức mặc chỉnh tề, hãy cùng Mộ Dung Hi Nguyệt đi ra. Mộ Dung Hi Nguyệt tâm tình rất tốt, lần này tìm Từ Thiên làm chính mình "Bia đỡ đạn", thật là có khả năng tìm đúng rồi.

Trước, nàng sợ Từ Thiên gấp dây dưa chính mình, có thể Từ Thiên cả ngày đều là muộn ở nhà kho bên trong không ra, cũng không biết đang bận gì đó. Nàng còn sợ Từ Thiên sẽ gấp đến trả thù bây giờ nhìn lại, cái tên này rất có thể là một cái võ giả, ẩn giấu đến nhưng là đủ thâm. Cố gắng, hẳn thật có thể giúp nàng giải quyết phiền gia sự tình.

Mộ Dung Hi Nguyệt lái xe chính là một chiếc màu trắng Audi A6L, nàng cùng Từ Thiên đi tới nhân dân quảng trường bên cạnh cửa cái cao ốc. Nơi này lâu một là châu báu đồ trang sức, đồng hồ nổi tiếng, hàng hiệu mỹ phẩm, điện thoại di động sản buôn bán lớn, lâu hai đến lâu năm là cửa cái trung tâm mua sắm, lâu sáu là cửa cái IMAX rạp chiếu phim, mỗi ngày tới chỗ này đi dạo phố mua sắm người rất nhiều.

Hai người một tầng lại một tầng địa đi dạo, mua một khoản siêu trường chờ thời hoa vì là điện thoại di động, lại chạy đi trên lầu nhìn một hồi IMAX điện ảnh. Từ Thiên hãy cùng nhà quê tự, xem kích động không thôi. Viên đạn bay lại đây, phảng phất là ngay ở trước mặt xuyên qua tự, đưa tay liền có thể bắt được.

Món đồ này cũng quá tiên tiến, nếu có thể tiến cử đến Tu chân giới, nhất định có thể kiếm bọn tiền.

E sợ, Từ Thiên là duy nhất một cái dám nghĩ như vậy người, vạn nhất liền thực hiện cơ chứ? Cảm giác cả ngày, rất nhanh sẽ trôi qua. Đợi được buổi chiều, bọn họ đi tới lâu ba mỹ thực thành, cái gì bánh sủi cảo, Teppanyaki, mì cay thành đồ, mì hoành thánh , hải sản chờ chút, chỉ cần ngươi muốn ăn cái gì, nơi này trên căn bản đều có.

Mộ Dung Hi Nguyệt điểm hai bát mì hoành thánh , nàng thật không phải loại kia xoi mồm người, có thể đây cũng quá khó ăn.

Từ Thiên cười cợt, lén lút đem nguyên khí truyền vào chính mình trong chén, đầy quá khứ: "Ngươi đến ném thử, ta cái này ăn rất ngon."

"Một cái trong nồi luộc đi ra, còn có thể có hai cái mùi vị hừ, ngươi có phải là muốn gạt ta ăn nước miếng của ngươi?"

"Đại tiểu thư của ta, ngươi cả nghĩ quá rồi."

"Xem ngươi nếu dối gạt ta."

Mộ Dung Hi Nguyệt cầm lấy cái thìa, uống một hớp thang ai nha nha, nàng lập tức liền đem Từ Thiên mì hoành thánh bung đến trước mặt chính mình, liền ăn xong mấy cái: "Ăn ngon, ăn ngon, Từ Thiên, nếu không chúng ta mở một cái quán cơm chứ? Ta đến làm lão bán nướng, ngươi đến làm lão bán cùng đầu bếp, nhất định có thể kiếm bọn tiền."

Câu nói này đúng là nhắc nhở Từ Thiên, chỉ nếu có thể kiếm tiền, hẳn cái gì đều muốn làm. Có điều, làm đầu bếp quá lãng phí thời gian, hẳn có chút thời gian đến tu luyện cùng luyện chế linh phù thật tốt? Đáng tiếc từ Tu chân giới đến nơi phồn hoa truyền tông trận hủy diệt rồi, nếu không thì hẳn liền đem máy vi tính, TV, điện thoại di động chờ chút cuộn cuộn không ngừng cho tới Tu chân giới đi, tuyệt đối có thể đánh tạo một cái thương mại đế quốc.

Từ Thiên tinh thần phấn chấn, ha ha nói: "Làm đầu bếp nhiều không tiền đồ, ngươi nếu là có tiền, còn không bằng cho ta cùng Thất Thất đầu tư một cái

nước trái cây xường "

"Nước trái cây xường? Gia tộc Mộ Dung thì có, chuyện làm ăn cũng không tệ lắm. Chỗ ấy ông chủ là đại bá ta nhà đường ca Mộ Dung trùng, hẳn là sẽ không để cho đi ra."

"Việc do người làm mà."

Nước trái cây xường, chẳng khác nào là nhà in a!

Theo Từ Thiên, sẽ không có như vậy tuyệt đối sự tình đột nhiên, truyền tới từ phía bên cạnh một cô gái âm thanh, đánh gãy hẳn tâm tư: "U, này không phải Hi Nguyệt cùng Từ Thiên sao? Hai người các ngươi vẫn đúng là quyến rũ đến cùng đi."

"Ninh Phi Phi?"

Mộ Dung Hi Nguyệt gạt gạt đôi mi thanh tú, đối với đồng dạng là tân đại tá hoa bảng xếp hạng Ninh Phi Phi, nàng có thể không cái gì quá to lớn hào cảm. Cô bé này là Tần Giang Ninh gia người, khá là lợi thể, tham mộ hư vinh, lòng ghen tỵ rất mạnh. Liền bởi vì đánh phải ở Mộ Dung Hi Nguyệt bên dưới, trong lòng nàng rất khó chịu, tại mọi thời khắc nghĩ cùng Mộ Dung Hi Nguyệt đối nghịch.

Mà đi theo Ninh Phi Phi bên người, là một cái thể hình to lớn, tướng mạo tuấn lãng thanh niên. Hắn trọn to con người, tàn nhẫn ngơ ngác mà trừng mắt Từ Thiên, lại như là cùng Từ Thiên có thâm cừu đại hận gì tự. Mộ Dung Hi Nguyệt trong lòng hồi hộp một hồi, nên đến chung quy là muốn tới, hẳn chính là Điền Phương Chu thân đệ đệ Điền Phương Vũ, là Ngân hà đưa xe cầu lạc bộ ông chủ.

Ở chỗ này gặp phải hắn, hẳn khẳng định sẽ không bỏ qua cho Từ Thiên.

Mộ Dung Hi Nguyệt trầm giọng nói: "Cái gì là quyến rũ? Ninh Phi Phi, xin chú ý lời nói của ngươi."

"Ồ? Vậy ngươi đúng là nói cho ta một chút, ngươi cùng Từ Thiên là quan hệ gì?"

"Nàng là bạn gái của ta." Từ Thiên nắm lấy Mộ Dung Hi Nguyệt tay, còn nhào nặn hai lần, hỏi: "Hi Nguyệt, ta làm sao nghe thấy được một luồng thổ linh lợi mùi vị đây?"

"Hả?" Mộ Dung Hi Nguyệt khuôn mặt ửng đỏ, chung quy là không rút tay về được, còn rất phối hợp nói: "Cũng thật là "

"Ninh Phi Phi, ngươi nói ngươi coi như là không tìm được ta như vậy tốt nhất, cũng không có cần thiết tìm kiếm còi nhất chứ? Ta đã nói với ngươi, ta hiện tại có Mộ Dung Hi Nguyệt, ngươi muốn nhiều hơn nữa cũng không có cơ hội."

Cái tên này cũng là đủ xấu bụng, Mộ Dung Hi Nguyệt thiếu một chút nhấc lên tiếng, liền bản thân nàng đều có chút làm không biết rõ, khoảng thời gian này cùng với Từ Thiên, liền bản thân nàng đều trở nên có chút "Xấu xa". Bất kể nói thế nào, nhìn Ninh Phi Phi ăn quả đắng, trong lòng nàng là thật thoải mái a.

Ninh Phi Phi mặt đều tái rồi, kêu lên: "Ngươi ngươi nói cái gì?"

Từ Thiên nhún vai bằng, lạnh nhạt nói: "Lời hay không nói hai lần, ta cũng không muốn làm học lại cơ."

"Mộ Dung Hi Nguyệt!"

Điền Phương Vũ đã sớm kìm nén một bụng hỏa khí, quát lên: "Như ngươi vậy trên hoa gheo nguyệt, tác phong tùy tiện, xứng đáng đại ca ta sao?"

Mộ Dung Hi Nguyệt cười lạnh nói: "Điền Phương Vũ, xin ngươi nói chuyện hãy tôn trọng một chút nhĩ, ta cùng đại ca ngươi có quan hệ gì sao?"

"Ngươi "

"Từ Thiên, chúng ta đi."

"Được."

Từ Thiên đúng là nhìn chằm chằm Điền Phương Vũ xem đi xem lại, hoá ra hẳn chính là Điền Phương Chu đệ đệ nhĩ? Hắn cũng không nghĩ tới, nhanh như vậy hãy cùng người nhà họ Điền tiếp xúc. Quên đi, nếu Mộ Dung Hi Nguyệt phải đi, hẳn liền đi được rồi, trước mặt nhiều người như vậy nhĩ, hẳn đương nhiên không đau quá đánh Điền Phương Vũ một trận.

Hắn nhưng là một cái lương dân!

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 16: Người đàn ông tốt không chịu nổi 1 quần nữ sắc lang

Như vậy liền muốn đi?

Điền Phương Vũ hoành thân chặn lại rồi Từ Thiên đường đi, cười lạnh nói: "Người gọi Từ Thiên? Hừ, người có biết hay không ta là ai?"

"Ta không biết, cũng không muốn biết."

"Người muốn chết!"

Điền Phương Vũ nắm lên bên cạnh rượu trên bàn chiếc lọ, tàn nhẫn mà đánh về Từ Thiên đầu.

Mộ Dung Hi Nguyệt quát mắng nói: "Điền Phương Vũ, không muốn "

Trạm đến càng cao người, đối với mặt mũi liền nhìn ra càng nặng!

Từ Thiên vẫn là rất vì là Điền Phương Vũ cân nhắc, người nói, ngay ở trước mặt chu vi nhiều như vậy người nhĩ, hấn nếu như đem Điền Phương Vũ cho đánh, Điền Phương Vũ sau này còn làm sao đi ra hỗn a? Nhưng là, Từ Thiên lại không cam lòng để Điền Phương Vũ cho đau đánh một trận làm sao bây giờ? Trong đầu của hấn lập tức né qua tám kia đau bụng phù.

Ha ha, cái này chính là vì Điền Phương Vũ luyện chế mà!

Từ Thiên lui về phía sau hai bước, lòng bàn tay dán vào lá bùa, quay về Điền Phương Vũ quát lên: "Lâm!"

Một ánh hào quang né qua, Điền Phương Vũ tinh thần có chút hoảng hốt. Đợi được hấn tỉnh táo lại, liền nhìn thấy Từ Thiên lôi kéo Mộ Dung Hi Nguyệt đã trốn xa, liền như vậy cười híp mắt nhìn hấn.

Điền Phương Vũ giận không nhịn nổi, lần thứ hai nhào tới ai nha, hấn cái bụng đột nhiên ừng ục ừng ục mà vang lên lên. Hấn cảm giác thấy hơi không đúng lắm, lập tức dừng bước lại, một cái tay ôm bụng, một cái tay chống bàn, liền eo đều không thẳng lên được.

Không thể động, ngàn vạn không thể động.

Hấn cực lực kẹp chặt hai chân, liền mặt đều biệt đỏ.

Ninh Phi Phi có chút bồn chồn, vội vã đi tới, hỏi: "Mới vũ, người làm sao?"

"Đừng, đừng chạm ta!"

"Người có phải là nơi nào không thoải mái?"

"Ồ ồ "

Ninh Phi Phi mới vừa lấy tay khoát lên Điền Phương Vũ trên cánh tay, tai nghe đến liên tiếp nhĩ phốc phốc tiếng vang truyền đến, Điền Phương Vũ đều muốn khóc. Một mực, Ninh Phi Phi còn không biết chuyện gì xảy ra, liền tiếp địa truy hỏi. Rất cực, nàng nghe thấy được một cỗ khó nghe mùi thối nhĩ, còn có chất lỏng, theo Điền Phương Vũ ống quần tí tách địa chảy trên đất.

Trời ạ! Nàng sợ đến lui về phía sau hai bước, khi thấy rõ ràng hết thấy trước mắt, kềm nén không được nữa, há mồm liền nôn mửa lên.

Chu vi những người này đều ở chỗ này ăn đồ ăn, thấy Điền Phương Vũ cùng Ninh Phi Phi lại kéo lại thổ, từng cái từng cái cũng cũng không nhịn được, chửi ầm lên, đây là thứ đồ gì nhĩ? Lớn như vậy người, liền đại tiểu tiện đều không khống chế được. Bất kể nói thế nào, nơi này dù sao cũng là công chúng nơi a.

Điền Phương Vũ liền mặt cũng không dám nâng lên đến rồi, cả người đều co vào dưới đáy bàn, này nếu để cho người nhìn thấy, hấn còn nơi nào có mặt đi ra ngoài gặp người, nhỏ giọng nói: "Fifi, Fifi "

"Mới vũ, người gọi ta "

"Người nhanh đi giúp ta mua quần áo quần, đứng rồi, lại mua một bao đi đại không thấp, nhanh lên một chút."

"A? Hay, hay, ta liền đi, ngươi lại biệt một lúc "

May là, trên lầu chính là siêu thị, Ninh Phi Phi mau mau chạy tiến vào. Điền Phương Vũ thật sự khóc, lão tử đúng là muốn kìm nén, nhưng là có thể ức đến trụ sao? Hắn đều sắp kéo hư thoát, hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Từng cảnh tượng ấy đều rơi vào rồi Mộ Dung Hi Nguyệt trong mắt, nàng đều xem sững sờ. Rõ ràng, Điền Phương Vũ muốn đánh Từ Thiên một trận, làm sao đột nhiên biến thành như vậy? Người khác không nhìn thấy, nàng nhưng là thấy Từ Thiên mở bàn tay, hô một tiếng, lâm! Đây là ý gì? Không hiểu, thế nhưng nàng có thể 100% thật sự định, chuyện này chính là Từ Thiên làm ra.

"Từ Thiên, ngươi vừa nãy này, ngươi làm gì thế đây?" Mộ Dung Hi Nguyệt hỏi.

"Ha ha, cái điện thoại di động này thực là không tồi a, so với cái bóng bóng hiệu quả tốt hơn nhiều."

Từ Thiên thao túng cái kia mới mua hoa vì là điện thoại di động, đem vừa nãy tình hình đều cho quay chụp hạ xuống, cười nói: "Hi Nguyệt, ngươi nói, ta muốn là đem cái video này cho Điền Phương Vũ nhìn, Điền Phương Vũ có thể cho ta một khoản tiền sao?"

Mộ Dung Hi Nguyệt lườm hắn một cái: "Ngươi sao như vậy xấu đây? Đi, ngươi theo ta trở lại, ta hỏi ngươi chút chuyện."

Lần trước ở Thất Thất nước ép trái cây tươi điểm cửa, Từ Thiên đem mười mấy tên côn đồ đều cho đánh, Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất đã nghi ngờ. Nhưng là, Từ Thiên nói là đi mua thức ăn, liền chạy mất. Qua đi mấy ngày, nàng hai hỏi mấy lần, Từ Thiên đều tránh không đáp, lần này nói cái gì cũng không thể lại để hắn lừa dối qua ải.

Vương Thất Thất cũng đem cửa hàng cho đóng lại, ba người đồng thời trở lại biển xanh lâm viên biệt thự tiểu khu.

Từ Thiên ngồi xổm ở góc tường, Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất ngồi ở trên ghế, liền như vậy theo dõi hắn. Hắn nếu như không nói, các nàng liền không đi rồi, nhìn hắn còn làm sao nghi ngờ. Nào có như thế bất nạt người, các nàng ở chỗ này, hắn còn làm sao tu luyện a? Ba người dựa vào đến hơn mười giờ tối, Từ Thiên rốt cục không nhịn được.

Hắn sụt dưới thoan nhảy lên, hỏi: "Nói đi, các ngươi đều muốn hỏi cái gì?"

Mộ Dung Hi Nguyệt hỏi: "Ngươi đúng là Từ Thiên sao?"

"Đương nhiên, thế căn cước đều ở đây này, ta không phải Từ Thiên còn có thể là ai."

"Nhưng là, ngươi làm sao đột nhiên trở nên lợi hại như vậy? Một người chọn mười mấy tên côn đồ, còn đưa tay liền phát sáng "

"Này có cái gì, ta là cùng trấn tam sơn mang Ngũ nhạc cất sóng không tia Quý Kiến Sầu thần long thấy đầu mà không thấy đuôi đệ nhất thiên hạ tiên nhân lệ muốn dân tu luyện tiên thuật, ta "

"Còn tiên nhân, ngươi không khoác lác có thể chết a?"

Ai khoác lác? Từ Thiên rất muốn cùng với các nàng một tiếng, Lệ gia ở Tu chân giới là cực kỳ lợi hại gia tộc một trong, lệ muốn dân từ lúc trăm năm trước liền vũ hóa phi thăng tới Tiên giới đi tới. Hiện tại, con trai của hắn là Lệ gia tộc trưởng, có người nói đã là Đại thừa kỳ cảnh giới đại viên mãn, vô cùng trâu bò.

Đem so sánh mà nói, trận môn chính là một cái môn phái nhỏ, ồm Lệ gia bấp dùi cũng không đủ phần.

Chuyện như vậy nói ra, các nàng cũng sẽ không tin tưởng, Từ Thiên khoát tay nói: "Được rồi, ta hiện tại nên nói cũng nói rồi, các ngươi có thể đi trở về ngủ chứ?"

"Ngươi nói cái gì?"

"Không đi ta có thể cởi áo."

"Thoát nha!"

Vương Thất Thất lúc này liền đến sức lực, ngón tay Từ Thiên kêu lên: "Đến, ngươi không thoát ngươi liền không phải đàn ông."

Xem ai càng ác hơn!

Từ Thiên liền cầm quần áo cùng quần cho cởi, chỉ còn dư lại một cái quần lót. Hắn không phải như vậy cường tráng, thế nhưng thân thể mỗi một phần đều rất cân xứng, lại như là quý phu thần công tỉ mỉ điêu khắc ra tự, nhìn ra Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất đều là sững sờ.

Vương Thất Thất đưa tay ở Từ Thiên bụng bấp thịt sờ sờ, tặc lưỡi nói: "Oa, Từ Thiên bạn học, ngươi ngươi có thể đi tham gia kiện mỹ người mẫu biểu diễn, tuyệt đối là siêu nhất lưu hình nam."

"Ạch nữ lưu manh, ta thật là thoát."

"Lúc này, ngươi không thoát, ta còn không đi."

"Hay, hay, ta liền thoát cho ngươi xem."

Từ Thiên song tay nắm lấy quần lót, làm dáng muốn đi xuống thoát. Lần này, Mộ Dung Hi Nguyệt rốt cục không nhìn được, vạn nhất hắn thật sự cời ra làm sao bây giờ? Tiếp tục náo loạn chính là đang đùa với lửa, nàng mau mau lôi Vương Thất Thất đi ra ngoài. Vương Thất Thất lại len lén nhìn Từ Thiên hai mắt, lúc này mới đi ra ngoài.

Vù vù! Từ Thiên thờ phào nhẹ nhõm, các nàng nếu như không đi nữa, hắn vẫn đúng là không biết làm thế nào mới tốt.

Thật hồ không chịu nổi một đám sói ác, người đàn ông tốt không chịu nổi một đám nữ sắc lang lời này, thực sự là quá đúng rồi. Hắn lau đi mồ hôi trán, lập tức khoanh chân ngồi xuống để tu luyện.

Đừng dừng! Đột nhiên truyền đến hai lần gõ cửa sổ âm thanh, giữa đêm khuya khoát đặc biệt địa vén người.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Dịch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Nội kinh 4 tầng võ giả (một)

Vừa nãy, Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất đều ở trong phòng, làm chuyện gì khẳng định đều không tiện lắm. Chờ các nàng đi rồi sau khi, liền lại len lén một người sờ qua đến rồi, sẽ là ai chứ?

Từ Thiên một trái tim thích thích liên tục vượt đến mấy lần, đưa tay đem cửa sổ cho mở ra, nhẹ giọng nói: "Mau vào này, ngươi ai nhỉ?"

Ở song dưới đứng, không phải Mộ Dung Hi Nguyệt, cũng không phải Vương Thất Thất, mà là một cái thể nấp nổi nhĩ đầu thanh niên. Thân hình của hắn to lớn, hai mắt lóe lên hàn quang, để Từ Thiên cảm thấy một loại mãnh liệt độ nguy hiểm.

Người này là cao thủ, chẳng lẽ nói hắn cũng là tu sĩ?

"Từ Thiên? Ngươi vẫn đúng là sống sót." Vương Kiếm là loại kia giết người không chớp mắt người, trên mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh dị. Bởi vì, Từ Thiên là hắn tự tay giết chết lại chôn sống, này đều có thể sống lại, cũng quá khó mà tin nổi.

"Ồ? Ta đương nhiên sống sót, sống được còn có tư có ý vị."

Cái gì mất tích? Xem ra, trước Từ Thiên đã lãnh ít dữ nhiều, chính là trước mắt người thanh niên này làm ra. Nếu không là cái kia một viên ngọc bội, hắn lại làm sao có khả năng gặp đột phá đến luyện khí một tầng sơ kỳ? Còn có nha, trước Từ Thiên trả lại hắn một cái thân phận cùng đất dung thân, hắn nói cái gì cũng đến giúp Từ Thiên đòi lại một cái công đạo.

Tiền Nhược Phi cho Vương Kiếm roi xuống mệnh lệnh bắt buộc, nhất định phải ở trong vòng bảy ngày diệt trừ đi Từ Thiên!

Wang Kiếm lạnh lùng nói: "Từ Thiên, ngươi nếu như không muốn để cho cái kia hai cô bé có việc, liền đi theo ta một chuyến."

"Đi chỗ nào?"

"Hừ!"

Wang Kiếm xoay người rời đi, Từ Thiên vui vẻ theo sát ở phía sau.

Từ biển xanh lâm viên biệt thự tiểu phân biệt ra, ở vẫn hướng về bắc, rất nhanh sẽ đến Tân Giang một bên. Giang trên nằm ngang giang kiều, giống như một con rồng lớn giống như vậy, ngang qua ở Tân Giang nam bắc hai bờ sông. Trên mặt sông, thỉnh thoảng có thuyền phát sinh tiếng nô vang rền, chậm rãi chạy qua. Giang Phong kéo tới, thổi vào người còn thật thoải mái.

Ở giang kiều dưới trên bờ cát, Vương Kiếm dừng bước, liền như vậy lạnh lùng nhìn chằm chằm Từ Thiên.

Chu vi trống trải, liền một bóng người nhĩ đều không có, Từ Thiên liền có chút sốt sắng lên, hỏi: "Ngươi ngươi đến cùng muốn thế nào?"

"Muốn thế nào? Hừ, ngươi sẽ không không quen biết ta chứ?"

"Ta cũng không biết ngươi đang nói cái gì "

"Theo ta giả bộ hồ đồ?"

Vương Kiếm cười lạnh nói: "Ta có thể cho ngươi chết rồi một lần, còn có thể cho ngươi chết rồi lần thứ hai."

Một bước, một bước, Vương Kiếm hướng về Từ Thiên đi tới.

Từ trên người hắn tản mát ra một luồng lăm liệt sát khí, bao phủ lại Từ Thiên. Từ Thiên sắc mặt kịch biến, này thật không phải giả ra đến, làm một người tu sĩ, hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng, này cỗ sát khí nghiêm trọng uy hiếp hắn. Chẳng lẽ nói, nơi phồn hoa thật sự có tu sĩ tồn tại? Hai chân của hắn đều có chút run lên, ánh mắt hoảng sợ nhìn Vương Kiếm, tràn ngập tuyệt vọng.

Từ Thiên run giọng nói: "Ngươi ngươi nếu như tới nữa, ta nhưng là không khách khí."

"Ha ha, ta còn thực sự muốn nhìn ngươi một chút là làm sao không khách khí."

"Ăn ta một quyền!"

Chờ Vương Kiếm đến phụ cận, vẫn nằm ở sợ hãi bên trong Từ Thiên, rốt cục động.

Cú đấm này, việc quan hệ sinh tử!

Từ Thiên cùng báo bình thường bay lên đi, nắm đấm tàn nhẫn mà đánh về Vương Kiếm ngực. Vương Kiếm cười nhạo, hắn là nội kinh bốn tầng võ giả, căn bản cũng không có đem Từ Thiên để ở trong lòng. Từ Thiên quãng thời gian trước còn không phải võ giả, coi như là tu luyện nữa, chết no có điều là nội kinh hai tầng. Hắn giết Từ Thiên, cùng ép chết một con giun dế không khác nhau gì cả.

Oành! Vương Kiếm đi tới một quyền, chặn lại rồi Từ Thiên thế tiến công.

Một cái là dùng tám phần mười kinh khí, một cái là trăm phần trăm kinh khí. Vương Kiếm bị chấn động đến mức rút lui hai bước, trực giác đến khí huyết cuộn cuộn, thiếu một chút há mồm phun ra ngoài một cái huyết. Từ Thiên cũng như thế giật mình không nhỏ, nguyên khí cấp tốc vận chuyển một tuần, lần thứ hai nhào tới.

Vương Kiếm con ngươi đều tròn tròn, lần thứ hai nằm ngang cánh tay đón đỡ đi tới. Phốc! Một ngụm máu tươi phun ra ngoài, Vương Kiếm kinh hãi nói: "Ngươi ngươi là nội kinh ba tầng võ giả?"

"Ngươi mới biết sao?"

Lúc này, Từ Thiên mới xem như là rõ ràng, luyện khí một tầng sơ kỳ tu sĩ, có điều là tương đương với nội kinh ba tầng võ giả. May mà, Vương Kiếm có chút bất cẩn, nếu như vừa lên đến hay dùng toàn lực, hắn hiện tại rất có thể đã phơi thây tại chỗ.

Vương Kiếm thâm hô hút vài hơi khí, vẫn cứ ra sức khí đem bốc lên khí huyết cho đè xuống, lạnh lùng nói: "Từ Thiên, ngươi cho rằng như vậy liền có thể thắng được ta sao? Ta ngày hôm nay, không phải đưa ngươi lần thứ hai cho chôn sống không thể."

Quả nhiên là hắn giết trước Từ Thiên!

Hiện tại, Từ Thiên duy nhất dựa dẫm ưu thế, chính là nguyên khí vận chuyển tốc độ nhanh, chữa thương tốc độ cũng nhanh. Mặc kệ như thế nào, hắn đều không thể bỏ qua Vương Kiếm hắn, nhưng là một cái trâu bò lờ lờ người tu chân!

Vương Kiếm hận không thể một quyền liền đem Từ Thiên cho đánh gục, Từ Thiên cũng nghĩ giết Vương Kiếm, cho trước Từ Thiên báo thù. Hai người lần thứ hai đánh tới đến, lập tức liều ra nóng tính. Vương Kiếm đem kinh khí đều ngưng tụ lên, quay về Từ Thiên triển khai điên cuồng thế tiến công. Từ Thiên tu vi vẫn là quá thấp, thế nhưng tu sĩ nguyên khí lợi hại, hắn hãy cùng đánh không chết tiểu cường tự, bị oanh ngã xuống, lại lần nữa nhảy lên đến.

Khốn nạn!

Vương Kiếm là một cái nội kinh bốn tầng võ giả, thậm chí ngay cả một cái nội kinh ba tầng võ giả đều không bắt được. Này nếu như truyền đi, hắn còn làm sao đi ra hôn? Xem ra, phải dùng võ kỹ, Vương Kiếm thân hình biến đổi, chợt quát lên: "Đại lực Mãng Ngư quyền!"

Quả đấm của hắn, phảng phất là liên không khí đều cho đánh vỡ, phát sinh thờ phỉ phò tiếng vang, trong nháy mắt liền đến Từ Thiên trước mặt. Từ Thiên công phu quyền cước không Thái Hành, không thể không nằm ngang cánh tay đến đón đỡ. Oành! Cả người hắn cũng làm cho Vương Kiếm nắm đấm cho đánh bay, thân thể căng là đụng vào trụ cầu trên, há mồm phun ra ngoài một búng máu.

Cách biệt cấp một, đâu chỉ ngàn dặm.

Từ Thiên miệng lớn thở hồng hộc, toàn bộ tinh thần của người ta đều muốn tan vỡ. Nếu không là thân thể dựa vào trụ cầu, hắn rất có thể đã ngã nhào trên đất lên. Vương Kiếm đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy, nhưng hắn lại có chút kỳ quái, lúc này mới ngăn ngắn thời gian mấy ngày, Từ

Thiên dĩ nhiên liền tu luyện tới nội kinh ba tầng cảnh giới, hần là làm thế nào đến? Rất có thể là có võ công gì bí tịch!

Vương Kiếm ánh mắt liền cực nóng, hỏi: "Từ Thiên, ta hỏi ngươi, ngươi là muốn chết vẫn là muốn sống?"

"Hoạt , ta nghĩ hoạt."

"Vậy ngươi nói cho ta một chút, ngươi là làm sao tu luyện tới nội kinh ba tầng?"

"Cái này là dựa vào nó."

Từ Thiên rất nghe lời, từ trong túi tiền lấy ra đến rồi một tấm bùa, đưa ra ngoài.

Vương Kiếm kích động đến không được, hần mới không tin Từ Thiên còn có thể chơi ra trò gian gì nhi, lập tức đưa tay tóm tới.

Đột nhiên, Vương Kiếm tinh thần có chút hoảng hốt, này chỉ có điều là một sát na sự tỉnh. Mà Từ Thiên, ở thần thức quấy rầy sau khi, hần lập tức xoay chuyển cổ tay, lá bùa đối diện Vương Kiếm, quát lên: "Lâm!"

Vèo! Một ánh hào quang né qua, lại như là có một cái búa tạ tự, tàn nhẫn mà nện ở Vương Kiếm ngực. Vương Kiếm thậm chí là liền điểm nhi phản ứng đều không có, bị đánh đến bạch bạch bạch rút lui vài bộ, trực tiếp ngã mặt suất phiến ở trên mặt đất. Hần liền cảm giác toàn thân gân cốt thật giống là đều gãy vỡ, trước áp chế một cách cường ép nội thương cùng nhau phát tác, để hần há mồm liền văng thật mấy búng máu, cũng lại bò không đứng lên.

Này chính là cấp hai linh phù, búa tạ phù!

PS: Thu gom, thu gom ~ hồng hạnh WeChat hào: hong tinh-2010

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Nội kinh 4 tầng võ giả (hai)

Nguy hiểm thật a!

Trước, sư phụ không chỉ một lần cùng Từ Thiên cùng sư tỷ đã nói, nơi phồn hoa là không có tu sĩ tồn tại, điều này làm cho Từ Thiên liền cảm giác mình trâu bò đến không xong rồi, vậy còn không là nghênh ngang mà đi đều không ai dám trêu chọc? Hiện tại, hần mới xem như là rõ ràng, ở nơi phồn hoa còn có một loại gọi là võ giả người, bọn họ cũng rất lợi hại, liền hần thần thức quấy rầy đối với Vương Kiếm đều không có cái gì quá to lớn hiệu quả.

Nếu không là hần may mắn luyện chế ra đến rồi búa tạ phù, lần này liền cầm ở Vương Kiếm tay bên trong.

Ai, sớm biết như vậy, hần cùng Mộ Dung Hi Nguyệt ở trường học ra trận, cũng sẽ không kiêu căng như vậy. Này nếu để cho năm tầng, sáu tầng võ giả cho nhìn chăm chăm, hần nhưng là phiền phức lớn rồi. Nhưng là, trên đời vừa không có bán thuốc hồi hận, hần muốn đổi ý cũng không thể, lúc này thực sự là trang xoa trang lớn.

Từ Thiên thương thế cũng không có nhìn qua nghiêm trọng như vậy, tất cả những thứ này đều là mê hoặc Vương Kiếm, để Vương Kiếm xem thường. Kỳ thực, hần coi như là không làm như vậy, Vương Kiếm cũng không có đem hần để ở trong lòng. Một cái nội kinh bốn tầng võ giả, thu thập một cái nội kinh ba tầng võ giả, còn không cùng chơi đùa như thế? Huống chi, Vương Kiếm còn dùng võ kỹ—— đại lực Mãng Ngưu quyền!

Một quyền xuống, Từ Thiên khẳng định không còn bất kỳ sức lực chống đỡ lại.

Lý tưởng rất đầy đặn, hiện thực rất cốt cảm.

Vương Kiếm nằm mơ cũng không nghĩ tới, hần sẽ làm Từ Thiên cho đột kích ngược, chuyện này quả thật là so với trúng rồi năm triệu giải thưởng lớn tỷ lệ còn thấp hơn. Một mực liền phát sinh, điều này làm cho Vương Kiếm cảm giác mình bị bại quá uất ức. Mãi cho đến hiện tại, hần cũng không biết chính mình là làm sao bại, nếu như không biết rõ, hần chết rồi đều sẽ không nhắm mắt.

Từ Thiên nhanh chóng đem nguyên khí tại thân thể bên trong tuần hoàn mấy chu thiên, trên căn bản cũng đã khôi phục như cũ, cười lạnh nói: "Vương Kiếm, không nghĩ tới ngươi cũng sẽ có ngày hôm nay chứ?"

Vương Kiếm há mồm lại phun ra ngoài một ngụm máu tươi, thở hổn hển nói: "Từ Thiên, ngươi vừa nãy tập kích ta vết hào quang kia là cái gì? Ta không thấy rõ "

"Ta có mấy vấn đề muốn hỏi ngươi, ngươi nếu như trả lời ta, ta sẽ nói cho ngươi biết."

"Ngươi muốn hỏi cái gì?"

"Ngươi nói võ giả cái gì, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Đứng rồi, có còn hay không luận võ người càng lợi hại người?"

"Cái gì?"

Vương Kiếm kinh ngạc nhìn Từ Thiên, thiếu một chút lại lần nữa thổ huyết.

Có thể thấy, Từ Thiên không giống như là ở với hắc đầu xác tử, cũng không cần phải thế. Chẳng lẽ nói, Từ Thiên thật sự cái gì cũng không hiểu? Vậy hẳn lại là làm sao tu luyện tới nội kinh ba tầng cảnh giới đây? Vương Kiếm cười khở, đương nhiên là có luận võ người càng lợi hại người, ở thành phố Tân Giang, Điền gia lão gia tử vẫn là võ sư cảnh giới đại viên mãn tồn tại đây.

Những này tu luyện nội kinh võ giả, cùng tu sĩ như thế, cũng có tâm pháp tu luyện khẩu quyết. Khi bọn họ bắn ra kinh khí thời điểm, là có thể phán đoán ra thực lực của bọn họ đẳng cấp.

Võ giả, võ sư mỗi cái cảnh giới lại chia làm chín tầng, làm võ giả tu luyện tới cảnh giới đại viên mãn, chính là võ sư. Có người nói, ở hướng về trên còn có võ tướng cảnh giới cao thủ. Chỉ có điều, Vương Kiếm cũng chỉ là nghe nói qua, chưa từng thấy. Mỗi cái võ giả đều có võ kỹ, cùng 《 Saint Seiya 》 bên trong Thiên Mã Lưu Tinh Quyền, Lư Sơn Thăng Long Bá, kim cương Tinh Trần quyền chờ chút tuyệt chiêu gần như. Đây là võ giả trong nháy mắt, đem kinh khí đều ngưng tụ với một điểm bắn ra, tương đương lợi hại.

Võ giả luyện thể, tu sĩ luyện khí.

Từ Thiên rốt cục có chút rõ ràng, hẳn là luyện khí một tầng sơ kỳ tu sĩ, tương đương với là nội kinh ba tầng võ giả. Đợi được hắn tu luyện tới một tầng trung kỳ, có phải là thì tương đương với một cái nội kinh sáu tầng võ giả? Mà hắn thần thức quấy rầy, cũng chỉ có thể là đối với tu vi thấp võ giả, hoặc là không có cái gì tu vi nhân tài hữu hiệu. Mặc kệ có phải như vậy hay không, sau này hắn đều đến tận lực biết điều. Vạn nhất, thật sự chọc cái gì võ sư, võ tướng cảnh giới cao thủ, hắn cũng chỉ có chạy trốn phân nhí.

Từ Thiên hiếu kỳ nói: "Vương Kiếm, ngươi đem cái kia cái gì đại lực Mãng Ngưu quyền võ kỹ, cho ta nhìn một chút."

"Cho ngươi xem cũng không có tác dụng gì, tu luyện võ kỹ không phải chuyện một ngày hai ngày "

"Ít nói nhảm, đó là chuyện của ta, có quan hệ gì tới ngươi."

"Được rồi."

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Vương Kiếm từ trong lồng ngực lấy ra đến rồi đại lực Mãng Ngưu quyền bí kíp, giao cho Từ Thiên. Từ Thiên lật xem một lượt, đem bí kíp sù ý tiến vào cửa trong túi, lại hỏi: "Nói một chút đi, lần trước có phải là ngươi giết ta?"

Lời này hỏi, đều đem Vương Kiếm cho hỏi bối rối.

Là, đúng là hắn trọng thương Từ Thiên, lại chôn sống. Nhưng là, Từ Thiên căn bản cũng không có chết a? Thật muốn là tính ra, Từ Thiên còn nên cảm tạ hắn mới đúng, trong thời gian ngắn như vậy, tu luyện thành nội kinh ba tầng võ giả. Xem ra, Từ Thiên hẳn là có kỹ ngộ gì. Có điều, Vương Kiếm vẫn gắt đầu một cái, đây là hắn cùng Từ Thiên đều biết sự tình, không phải bí mật gì.

Từ Thiên trầm giọng nói: "Hiện tại, ngươi dẫn ta đi mai táng 'Ta' địa phương, ta liền thả ngươi một con đường sống."

"Híc, Từ Thiên, không có cần thiết chứ? Ta cảm thấy "

"Dẫn đường!"

"Vâng."

Vương Kiếm giẫy gụa bò lên, đợi được hắn điều tức được rồi kinh khí, nhìn hắn làm sao bạo ngược Từ Thiên. Ai nghĩ đến, Từ Thiên thật giống là nhìn thấu tâm tư của hắn, ngón tay ở hắn huyết Khí hải đâm một hồi phốc! Hãy cùng đâm thủng khí cầu tự, Vương Kiếm tu luyện nhiều năm như vậy kinh khí, tất cả đều tiết roi mất.

Trong nháy mắt, Vương Kiếm trực giác đến mọi âm thanh đều diệt, so với chết rồi còn càng còn đáng sợ hơn.

Này vẫn là Từ Thiên sao? Hắn chợt nhìn cái này thân cao gầy, hai má lại có mấy phần thanh niên đẹp trai, cảm giác lại quen thuộc lại xa lạ.

Từ Thiên cho hắn một cước, mắng: "Còn làm phiền cái gì đây, dẫn đường."

Vương Kiếm không dám không làm theo, hai người tìm một chiếc xe taxi, vẫn đi về phía nam giao chạy tới. Ở giữa đường trên, Từ Thiên còn để tài xế xe taxi kia hỗ trợ cho mua hai cái xèng. Tình cảnh này, để Vương Kiếm một trái tim kịch liệt chìm xuống, càng là kinh hoàng không được. Nhưng là, điện thoại di động của hắn cái gì cũng làm cho Từ Thiên cho ngã nát, kinh khí lại bị phế rơi mất, muốn phản kháng cũng không thể.

Dần dần, con đường càng ngày càng là hẻo lánh, một hơi mờ ra đi tới có hơn hai mươi dặm địa, đều sắp muốn đến Đại Yến dưới chân núi, mới xem như là dừng lại. Tài xế kia đều có chút sợ sệt, cảnh tối lửa tắt đèn, hai người kia tới chỗ như thế làm gì, sẽ không là mưu tài hại mệnh chứ? Làm Vương Kiếm cho hắn tiền xe, hắn không có bất kỳ dừng lại, lập tức chạy mất.

Vương Kiếm đi ở phía trước, Từ Thiên theo sau lưng.

Như vậy lại đi rồi có mười mấy phút, đi tới một chỗ sườn dốc, sườn dốc phía dưới chính là róc rách chảy xuôi yên hà.

Từ Thiên hỏi: "Người chôn ở nơi nào?"

"Ở cây này dưới "

"Ồ?"

Ở một cây đại thụ bên cạnh, có một cái hoang vu đồng đất. Nếu như không chú ý, vẫn đúng là rất khó phát hiện. Từ Thiên đem một cái xèng ném cho Vương Kiếm, tự nhiên đào lên. Như vậy đào cái gì? Vương Kiếm không biết rõ, nhưng cũng không dám thất lễ, theo đào lên.

Không có đào bao sâu ồ? Vương Kiếm xèng thật giống là đào được cái gì. Ở ánh trăng trong sáng dưới, hắn nhìn ra rõ ràng, ở bùn đất nằm một cái đã có chút mục nát thanh niên, có thể không phải là Từ Thiên!

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Địch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Làm 1 đêm

Ta má ơi!

Qua nhiều năm như vậy, Vương Kiếm hạng người gì chưa từng thấy, ra sao tình cảnh không trải qua? Nhưng là hiện tại, hắn là thật sự sợ rồi, đặt mộng liền ngã ngồi trên mặt đất, liền xèng cũng không biết ném đến nơi nào đi tới.

Trong đất bùn nằm một cái Từ Thiên, trước mặt hắn đứng một cái Từ Thiên, này sẽ không là quỷ chứ? Vương Kiếm trực tiếp quỳ xuống, đập đầu như đào toán, hoảng sợ nói: "Từ Thiên, ta ta biết là ta hại người, người tha ta một mạng chứ? Mỗi khi gặp thanh minh 15, ta khẳng định cho người nhiều đốt vàng mã tiền "

Từ Thiên cũng không lên tiếng, khom lưng đem trong đất bùn người cho bới đi ra. Người này đã chết đi nhiều ngày, thân thể cũng đã mục nát. Hai mắt của hắn lộ gương, hai tay đầu ngón tay đều xuất huyết, có bãi bùn đất dấu vết. Nói cách khác, Vương Kiếm miễn cưỡng mà đem hắn cho chôn sống, hắn không có có thể bò ra ngoài, bị tươi sống địa biệt chết rồi.

Đáng ghét!

Từ Thiên đi tới một cước, đem Vương Kiếm cho đạp ngã xuống, cả giận nói: "Người giết người liền giết người, làm sao còn đem người cho chôn sống?"

Vương Kiếm run giọng nói: "Ta là ta quý mê tâm hồn, ta có lỗi với người "

"Nói, chuyện này rốt cuộc là như thế nào, là ai sai khiến người làm ra?"

"Là Tiền gia Tiền Nhược Phi, hắn là Carnival trung tâm giải trí ông chủ, ép buộc những người nữ sinh viên đại học đi lầu sáu trụ sở tư nhân ra sân khấu, còn buôn ma túy, giết người cướp của chớ chút, hắn là làm đủ trò xấu. Có lần, ở làm ma túy giao dịch, để người cho nhìn thấy, Tiền Nhược Phi liền để ta diệt trừ người "

"Được, người có thể đi chết rồi."

Không giống nhau : không chờ Vương Kiếm nói cái gì nữa, Từ Thiên một cước đá vào trên đầu của hắn. Vương Kiếm liền hàng đầu không có hàng một tiếng, tại chỗ liền mất mạng bỏ mình. Từ Thiên đem Vương Kiếm thi thể, qua loa địa mai táng ở vừa nãy trong hố sâu. Sau đó, hắn lại tìm một cái điện nước lưng sơn phong thủy nơi, đem trước Từ Thiên thi thể cho vui lấp.

Người, thật sự có chuyển thể Luân hồi sao? Từ Thiên không biết.

Nhưng là, ở nơi phồn hoa bên trong dĩ nhiên có một cái với hắn trùng tên trùng họ, lại dài đến cực xem người, thì có chút không thể tưởng tượng nổi. Hắn mới không tin cái gì trùng hợp, bất kể nói thế nào, hắn đều dùng thân phận của Từ Thiên, còn có cái viên này ngọc bội, để hắn rốt cực tu luyện tới luyện khí một tầng sơ kỳ cảnh giới. Phần ân tình này, hắn suốt đời khó quên.

Còn có Từ Thiên cha mẹ chỉ mong hắn có thể tìm tới, giúp Từ Thiên hoàn thành tâm nguyện.

Hắn dùng xẻng chặt đứt một cây đại thụ, làm một cái đơn giản bia mộ. Có điều, không có viết tên, liền như thế cắm ở phần mộ trên. Hắn nhìn chăm chú không tự bia mộ đã lâu, đã lâu, rốt cực thờ dài một tiếng, lớn tiếng nói: "Từ Thiên, người an tâm mà đi thôi, từ nay về sau, ta chính là Từ Thiên!"

Người tu chân, đúng là như vậy trâu bò lờ lờ sao?

Vương Kiếm có điều là một cái nội kinh bốn tầng võ giả, suýt chút nữa nhĩ để Từ Thiên ném mất mạng nhỏ. Ai, hắn tu vi vẫn là quá thấp. Có điều, chờ hắn tập hợp được rồi 20 vạn, luyện chế ra đến bồi khí đan, liền có thể tăng lên tới luyện khí một tầng trung kỳ, tu luyện nữa đến luyện khí một tầng hậu kỳ, luyện khí hai tầng ha ha, chờ đến lúc đó, hắn liền có thể sử dụng Hóa cầu thuật, càng là có kỹ năng mới "Thấy rõ".

Từ Thiên trong lòng, rốt cực có một tí tạo như thế sức lực!

Hắn không có về biển xanh lâm viên biệt thự tiểu khu, liền như thế ở dưới ánh trăng, lật xem cái kia bản 《 đại lực Mãng Ngư quyền 》. Đây là một loại ngưng tụ kinh khí, đột nhiên bắn ra quyền pháp, uy lực cực lớn. Đối với võ giả tới nói, chỗ khó ở chỗ làm sao cấp tốc ngưng tụ kinh khí với một điểm, điều này cần thiên trường địa cửu tu luyện mới được.

Chẳng trách, Vương Kiếm nói quyền bí kíp này cho Từ Thiên cũng không còn tác dụng gì nữa. Nhưng là, hắn không biết Từ Thiên là người tu chân, người tu chân dùng chính là nguyên khí, mà không phải kinh khí. Từ Thiên căn cứ bí kíp trên kinh mạch, huyết vị, vận chuyển nguyên khí, rất nhanh sẽ nắm giữ yếu lĩnh.

Àm! Hắn một đâm đánh vào trên một cây đại thụ, cây đại thụ kia lúc này chặn ngang bẻ gãy. Đây một chiêu đại lực Mãng Ngư quyền, quả nhiên là lợi hại. Hắn nếu như sớm biết cái này một chiêu, coi như là không cần búa tạ phù, đối kháng cái trước nội kinh bốn tầng võ giả, cũng có thể buông tay một kích.

Chiều nói như vậy, chỉ cần là võ giả võ kỹ, hắn đều có thể đem ra tu luyện à? Hiện tại, hắn càng là bức thiết địa muốn tập hợp đủ 20 vạn, đến tăng lên tu vi. Một đường chạy về đến biển xanh lâm viên biệt thự tiểu khu, Từ Thiên thao túng điện thoại di động, đột nhiên nghĩ tới cái kia phá gỗ trong rương có một cái Memory card, hắn lập tức đem Memory card xen vào trong điện thoại di động.

Chờ đến lại mở cơ, truyền phát tin video ồ? Đây thật giống là ở một cái trong bao sương, có mấy người ở nơi đó làm một bao bao bạch phiến như thế đồ vật, đây chính là "Từ Thiên" chụp trộm đến cái kia ma túy giao dịch. Hắn có phải là nên đem video giao cho Kiều Hân, tiện đem Tiền Nhược Phi mọi người thế lực, một lưới bắt hết đây? Mặc kệ như thế nào, hắn đều không thể bỏ qua Tiền Nhược Phi.

Từ Thiên lại luyện chế một buổi tối linh phù, đáng tiếc chính là, chẳng có cái gì cả luyện chế ra đến.

Chưa kịp hắn làm tốt bữa sáng, Vương Thất Thất liền lén lén lút lút gõ cửa đi vào: "Từ Thiên, người lên "

"Hả? Thất Thất, người làm sao như thế sớm liền đến."

"Ta muốn nói với người chút chuyện."

Nàng lưu tiến vào nhà kho, lập tức khép cửa phòng lại, thấp giọng nói: "Mau tới đây, ta đã nói với người."

Đây là muốn làm gì? Có cái gì liền nói thẳng được rồi, làm sao còn cùng làm tặc tự đây? Từ Thiên cười nói: "Vừa vặn, ta cũng có ít chuyện muốn nói với người "

Đề Từ Thiên không nghĩ tới chính là, Vương Thất Thất dĩ nhiên trực tiếp nhấc chân lên giường, còn hướng về phía hắn vẫy vẫy tay. Nàng ăn mặc chính là bó sát người ngắn tay T-shirt, cái kia run rẩy bộ ngực no đến mức phồng lên, phảng phất là đều muốn nổ bẻ ra tự. Chẳng lẽ nói Từ Thiên không nhìn được nuốt nước bọt, nha đầu này tối ngày hôm qua nhìn chính mình thân thể, thì có chút lưu luyến, nghĩ muốn tới một pháo? Không được, kiên quyết không được, hắn lần thứ nhất phải để cho sự tự mới được.

Hắn là thiếp thân nam dong, nhưng không chịu trách nhiệm bồi giường!

Từ Thiên một trái tim thích thích địa nhảy loạn, còn tụ hợp tới, hỏi: "Thất Thất, người đến cùng có chuyện gì à?"

"Lên giường nói."

"Lên giường "

Từ Thiên vội vã nhảy đến trên giường, thở hổn hển nói: "Thất Thất, ta đã nói với ngươi, ta không phải ngươi tưởng tượng tùy tiện như vậy nam nhân, chúng ta như vậy có phải là quá nhanh một chút nhĩ?"

Vương Thất Thất kêu lên: "Còn nhanh hơn? Ta cũng sớm đã không kịp đội."

"A? Ngươi lúc nào có loại ý nghĩ này?"

"Sớm đã có ai, Từ Thiên, ngươi biết không? Ta tối ngày hôm qua đều ngủ không ngon giấc, càng nghĩ càng ngủ không được, càng ngủ không được liền càng muốn. Quên đi, ta là không thèm đến xia, hai ta nói cái gì cũng đến làm một cái."

"Nhưng là, chuyện này nếu để cho Mộ Dung Hi Nguyệt biết rồi làm sao bây giờ?"

Từ Thiên vẫn có mấy phần lo lắng, bất kể nói thế nào, hắn cũng coi như là Mộ Dung Hi Nguyệt bạn trai a? Hắn cùng Vương Thất Thất công lấy nàng, làm loại chuyện này, nếu để cho nàng biết rồi làm sao bây giờ? Sau này, hắn cùng Mộ Dung Hi Nguyệt cùng nhau, nội tâm thì sẽ không như vậy bằng phẳng.

Vương Thất Thất vội la lên: "Ta chính là sợ nàng biết rồi, không đồng ý hai ta làm, mới gặp một buổi sáng sớm len lén lưu đến tìm ngươi. Ta một cô gái đều như thế chủ di chuyển, ngươi một đại nam nhân còn ma ma tức tức làm gì? Ta cuối cùng hỏi ngươi một câu nói, ngươi đến cùng có làm hay không? Ngược lại, ta là một khắc cũng chờ không được."

"Được rồi, vậy ta thoát "

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Đoạn, đứt đoạn mắt

Nếu người ta cô gái đều như thế chủ di chuyển, hắn nếu như lại ma ma tức tức, vẫn là nam nhân sao? Từ Thiên nhanh chóng cởi quần áo cùng quần, thúc giục: "Thất Thất, ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì đây, đứng là nhanh lên một chút a?"

"A? Từ Thiên, ngươi ngươi cởi áo làm gì?" Vương Thất Thất sợ hết hồn, kêu lên: "Ta đã nói với ngươi nha, ngươi đừng nghĩ chiếm món hời của ta."

"Cái gì gọi là chiếm món hời của ngươi? Không phải ngươi nói, một khắc đều không kịp đội, phải nhanh lên một chút làm sao?"

"Đứng đây!"

Vương Thất Thất gạt đầu, hỏi: "Ngươi nói, chúng ta nước ép trái cây tươi điểm chuyện làm ăn như thế nào nhiệt, có phải là nên mở nhà thứ hai đại lí? Ta cân nhắc một buổi tối, cảm thấy chuyện này phải mau chóng làm, ngươi cảm thấy thế nào?"

Làm đại lí a? Từ Thiên đều muốn thổ huyết, ngươi nói chuyện có thể hay không đừng thờ ơ mạnh như vậy a? Làm như vậy đến làm đi, lại là chủ động, lại là không kịp đội ngươi nói hắn có thể không hiểu làm sao? Từ Thiên quần đến không được, vội vã mặc quần áo, hỏi: "Liên chuyện này, ngươi tại sao còn len lén lút lút, nhất định phải lên giường nói a?"

"Vạn nhất để Hi Nguyệt nghe được, nàng không đồng ý đây? Đúng rồi, ngươi mới vừa nói cũng tìm ta có việc nhĩ, là chuyện gì a?"

"Ha, ngươi xem, chúng ta nhà thứ hai đại lí có thể hay không chậm một chút? Ta cần dùng gấp tiền, còn kém 40 ngàn khối "

"Cái gì?"

Từ Thiên là rất khôn sinh, ở trường học giảm miễn các hạng chi phí, liền tiền thuê đều miễn. Ở nhà kho nơi này, tất cả tiền ăn, chi tiêu hàng ngày chờ chút đều là Mộ Dung Hi Nguyệt bỏ tiền, hắn cũng như thế hoa không được vài đồng tiền. Mấy ngày trước, Mộ Dung Hi Nguyệt đều cho hắn sáu vạn đôla, hắn làm sao còn muốn tiền.

Người không phong lưu uống thiếu niên!

Cái tên này chính là một cái cùn? Phan Tuấn? Đột nhiên có tiền, sẽ không đi ra ngoài lêu lổng chứ? Vương Thất Thất theo dõi hắn nhìn một chút, thả người từ trên giường nhảy xuống, khuyên nhủ: "Từ Thiên, không phải ta nói người, người ai nha ~~~ "

Khả năng là dưới nhảy quá mạnh, Vương Thất Thất một cước giẫm không, trực tiếp nhào tới Từ Thiên trên người. Từ Thiên vừa đem quần áo cho mặc, chính đang khom lưng hệ quần khóa kéo ai u ta đi, nằng chặt chẽ vững vàng dựa nện ở Từ Thiên trên người, Từ Thiên đau đến kêu thảm thiết một tiếng, sắc mặt đều trở nên trắng bệch: "Đoạn, đứt đoạn mất."

Ai có thể nghĩ tới, nằng lại đột nhiên tới đây sao một hồi a? Vừa nãy, nằng vào cửa liền lên giường, còn nói như vậy mấy câu nói, Từ Thiên sớm đã có một loại nam nhân mãnh liệt nhất phản ứng. Nếu không thì, hắn rất dễ dàng dựa liền có thể đem quần khóa kéo cho kéo lên. Lần này lại la ó, liền như thế miễn cưỡng dựa nện xuống đến, không có người nam nhân nào có thể được được.

Vương Thất Thất cũng sợ rồi, kêu lên: "Từ Thiên, người đừng dọa ta, thật thật sự đứt đoạn mất?"

"Này, người đừng ở trên người ta nằm úp sấp, ta đi phòng vệ sinh nhìn."

"Nếu không, ta giúp người xem một chút chứ?"

Vương Thất Thất ngồi ở trên đùi của hắn, lấy tay phóng tới hắn vẫn không có hệ lên đai lưng trên oanh, cửa phòng liền bị phá tan, Mộ Dung Hi Nguyệt vọt vào, hỏi: "Từ Thiên, người thấy Thất Thất a? Các người đang làm gì?"

Chuyện này làm, sao còn làm cho nằng cho gặp được? Từ Thiên đều muốn khóc.

Vương Thất Thất vội vã nhảy lên, sốt sắng nói: "Cái kia Hi Nguyệt, sự tình không phải người tưởng tượng như vậy, là Từ Thiên, chúng ta là chuyện gì xảy ra?"

"Không phải người ngã chồng vó, đặt ở trên người ta sao?"

"Đúng, đúng, chính là như vậy."

Vương Thất Thất gật đầu liên tục, lớn tiếng nói: "Hi Nguyệt, người cũng biết, ta tìm bạn trai tiêu chuẩn khẳng định là cao phú soái, Từ Thiên một chút đều triêm không tới một bên. Huống hồ, hắn lại là bạn trai của người, ta làm sao có khả năng gặp cùng người cướp đây? Bằng hữu phu, không thể hí. Mặc kệ hắn là nghĩ như thế nào, ngược lại ta thuần khiết, người phải tin tưởng ta."

Cái gì gọi là mặc kệ ta là nghĩ như thế nào? Từ Thiên cảm thấy Vương Thất Thất chính là tốt nhất khanh bạn bè, hắn càng giải thích không rõ.

Trước Từ Thiên là cừu nhỏ nhí, hiện tại Từ Thiên là sói đuôi to.

Mộ Dung Hi Nguyệt ngược lại không là không tin Vương Thất Thất, nằng là sợ Từ Thiên đem Vương Thất Thất cho lừa. Nằng trừng Vương Thất Thất một chút, để Vương Thất Thất đi ra ngoài, lúc này mới lạnh lùng nói: "Từ Thiên, ta có mấy câu nói muốn nói với người."

Từ Thiên nói: "Người chờ ta một chút, ta đi chuyển phòng vệ sinh."

Vạn nhất đứt đoạn mất có thể sao làm? Đây chính là nói dối tông đường trò chơi. Hắn chạy vào phòng vệ sinh nhìn một chút, may mà hắn là tu sĩ, nếu như đặt ở người bình thường trên người, rất có thể thật sự để Vương Thất Thất cho đập đứt. Nha đầu này quá mạnh, sau này hắn cùng với nằng đơn độc cùng nhau thời điểm, có thể chiếm được cẩn thận nhiều hơn.

"Hi Nguyệt, chuyện này thực sự là hiểu lầm"

"Ta không quản người có đúng hay không hiểu lầm, người nếu như dám bắt nạt Thất Thất, ta không tha cho người."

"Sẽ không, không biết."

Chuyện này làm, hắn mới là người bị hại được rồi? Làm sao nghe hắn như là thi hung bạo người đây? Từ Thiên có chút buồn bực, một mực lại giải thích không rõ. May là, ở lúc ăn cơm, Vương Thất Thất vừa nói vừa cười, tất cả lại như là chưa từng xảy ra gì cả như thế, này ngược lại là để Từ Thiên thờ phào nhẹ nhõm

Là một người thiếp thân nam dong, khẳng định được với đến phòng lớn, dưới đến nhà bếp, buổi tối còn có thể bồi giường nha, cái này thì thôi, nhưng ít ra đến biết lái xe a? Tuy rằng Mộ Dung Hi Nguyệt này lượng Audi A6L, cũng không phải cái gì siêu xe, nhưng khẳng định là so với Vương Thất Thất chiếc kia hai tay Jetta xe muốn tốt lắm rồi.

Vương Thất Thất liền đem Jetta xe giao cho Từ Thiên, nằng đem làm sao lái xe xe, quy tắc giao thông, chú ý sự hạng chờ chút đều nói với Từ Thiên một hồi. Từ Thiên lúc này liền vui vẻ, còn tưởng rằng lái xe là cỡ nào chuyện thần kỳ đây, đây cũng quá đơn giản chứ? Trước, hắn là chân đạp phi kiếm bay ở trên không, hiện tại là chân đạp chân ga nhí trên đất chạy, căn bản là không đáng một sợi.

Từ Thiên thao túng hai lần, một cước chân ga nhí liền tiêu bắn ra ngoài.

Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất vừa ngồi trên cái kia lượng xe Audi, hô: "Từ Thiên, người chậm một chút nhì "

Từ Thiên như là không nghe thấy, không ngừng gia tốc, xe ở trên đường phố tận dụng mọi thứ, một chiếc hai tay Jetta lạng là để hấn cho tiêu thành hỏa tiễn. Không nhiều lắm một chút công phu, liền đến bãi đậu xe của trường học.

Ồ? Phía trước liền còn lại cái kẻ tiếp chỗ đỗ xe, chéch đối diện chạy tới một chiếc Porsche xe thể thao, nhìn dáng dấp cũng là nhìn chăm chăm cái này chỗ trong xe. Từ Thiên đương nhiên sẽ không để cho, ngược lại xe lại không là của hấn, va nát cũng không đau lòng. Lại nói, đây là hấn trước tiên nhìn thấy chỗ đỗ xe, đương nhiên sẽ không để cho cho người khác.

Gia tốc, lại gia tốc xem Từ Thiên tư thế, ở đâu là đến cướp chỗ trong xe, hấn rõ ràng chính là đến tông xe. Đối diện chiếc kia Porsche chủ xe cũng sợ rồi, hơi hơi hơi chậm lại, Từ Thiên xe đến rồi cái phiếu đi, rất hoàn mỹ địa đỗ vào chỗ trong xe. E sợ, bình thường tay đua xe đều không có hấn làm được thành thạo.

Một cái phá Jetta xe, sao vẫn như thế vênh vào cơ chứ? Một cái thể bản nhĩ thôn thanh niên, từ trên xe nhảy xuống, mắng: "Tiểu tử thú, ngươi có phải là sống được thiếu kiên nhẫn, theo ta cướp chỗ trong xe?"

Theo hấn đồng thời, còn có một cái hai má rất cô gái xinh đẹp, ăn mặc thấp ngực bó sát người áo lót, một cái cực ngắn da quần, trên chân là một đôi tể giày cao gót, nhìn qua còn rất có mùi vị. Nàng nhìn thấy Từ Thiên một khắc đó, hãy cùng thấy quý tự, không khỏi sắc mặt kịch biến, thất thanh nói: "Từ Từ Thiên?"

Từ Thiên mỉm cười nói: "Ai u, ta lúc đó là ai đó, này không phải Ninh Phi Phi sao? Làm sao, ngươi lại thay đổi cái bạn trai, không cùng kéo tường ca cùng nhau?"

PS: Thu gom, thu gom ~

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Chỉ sợ heo 1 dạng đội hữu

Người nếu như xui xẻo thời điểm, uống nước lạnh đều nhét nha.

Thành phố Tân Giang tứ đại gia tộc hưng hăng nhất Triệu gia, thứ hai chính là Điền gia, Tiền gia, gia tộc Mộ Dung. Mà Kiều gia, Trịnh gia, Ninh gia, Cao gia chờ chút gia tộc nhỏ, theo người ta căn bản là so với không được. Ninh Phi Phi thật vất vả liên lụy Điền gia Điền Phương Vũ, vậy thì có thể gả vào đến nhà giàu a.

Ai nghĩ đến, ngày hôm qua ở cửa cái cao ốc, Điền Phương Vũ kéo đến độ sắp mất nước. Hấn là Điền gia nhĩ thiếu gia, ở trước mặt mọi người, thực sự là đem mặt diện cho mất hết. Tuy rằng không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng Điền Phương Vũ mơ hồ cảm thấy là cùng Từ Thiên có quan hệ. Nếu không là Ninh Phi Phi đi chiêu trêu người ta, có thể như vậy phải không? Điền Phương Vũ đem một bụng hỏa khí, tất cả đều phát tiết đến Ninh Phi Phi trên người, sau này cũng lại không muốn nhìn thấy nàng.

Ninh Phi Phi buồn khổ địa đi trở về, liền gặp phải Kiều gia Kiều Quân.

Cho tới nay, Kiều Quân đều đang đeo đuổi nàng, Ninh Phi Phi tâm tình buồn bực, liền lên xe của hấn. Hai người ở khách sạn bên trong phong lưu khoái hoạt một đêm, Kiều Quân chính là đường làm quan rộng mở thời điểm, lại làm cho một chiếc hai tay Jetta xe chủ xe cho đoạt danh tiếng. Ngươi nói, tâm tình của hấn lại làm sao có khả năng gặp được rồi.

Kiều Quân rất hay ghen tị, kêu lên: "Phi Phi, ngươi ngươi biết hấn?"

Ninh Phi Phi nước mắt lúc này liền xuống đến rồi, khóc nói: "Kiều thiếu, chính là hấn tối ngày hôm qua bắt nạt ta."

"Cái gì?"

Kiều Quân con ngươi lúc này liền tròn tròn, chẳng trách, tối ngày hôm qua nhìn thấy Ninh Phi Phi thời điểm, nàng đầy mặt oan ức cùng phiền muộn. Hoá ra, là bởi vì trước mặt tên tiểu tử thú này a? Ngày hôm nay phạm ở trong tay của hấn, Từ Thiên chỉ có thể là tự oán xui xẻo rồi.

Kiều Quân nắm đấm nắm đến cọt kẹt cọt kẹt hưởng, chậm rãi nói: "Từ Thiên, ta ngày hôm nay liền để ngươi biết biết, bông hoa tại sao như vậy hồng "

"Từ Thiên!"

Đột nhiên, lại truyền tới một người gọi thanh, liền nhìn thấy Mã Đại Tráng cùng chừng mười cái nam sinh, từng cái từng cái nắm bóng chày cái cùng ống tuýp, đàng đàng sát khí địa xông lại.

Ngày đó ở rừng cây nhỏ, cũng không biết Mã Đại Tráng đập đầu thuốc gì, dĩ nhiên làm nổi lên kim bài tiểu nằm vùng, không chỉ đánh Trịnh Hạo Dương, còn đem Từ Thiên cho thả chạy. Sau khi trở về, Trịnh Hạo Dương càng nghĩ càng là căm tức, mà Mã Đại Tráng càng là quỳ xuống đến xin thề, hần lúc đó là đầu động kinh, xin mời Trịnh Hạo Dương lại cho hần một cái lấy công chuộc tội cơ hội.

Trịnh Hạo Dương tại chỗ liền tỏ rõ thái độ rồi, liền muốn Từ Thiên một chân!

Mã Đại Tráng đáp ứng, triệu tập mười mấy người, vẫn ở khổ sở địa tìm cơ hội. Nếu như ở phòng học bên trong, hần vẫn đứng là không tốt lắm đối với Từ Thiên động thủ. Vạn nhất, Từ Thiên lại nói với hần cái gì học tập tiểu tiêu binh, đòi hần tiền làm sao bây giờ? Hần rất có thể phải tự móc tiền túi.

Bãi đậu xe ít người, lại yên lặng, không thể tốt hơn.

Mã Đại Tráng cười to nói: "Ha ha, Từ Thiên, chúng ta thực sự là quá có duyên phận."

Từ Thiên sợ hết hồn, hướng về lùi lại mấy bước, kêu lên: "Mã Đại Tráng, các ngươi muốn làm gì?"

"Làm gì?" Mã Đại Tráng ước lượng trong tay bóng chày cái, âm hiểm cười nói: "Khà khà, các anh em, xét nhà hỏa, cho ta đánh gãy một cái chân của hần."

"Xông a!"

Những người này kêu to, toàn bộ địa nhắm phía Từ Thiên.

Từ Thiên lại lui về phía sau hai bước, lập tức trốn đến Kiêu Quân phía sau, kêu lên: "Kiêu thiếu cứu ta "

Đừng nói, hai người ăn mặc chính là như thể màu sắc nhân nhĩ âu phục, nhìn qua còn rất xem

Đột nhiên vây lên đến rồi nhiều người như vậy, Kiêu Quân tinh thần cũng là căng thẳng. Làm nghe nói, bọn họ là tìm đến Từ Thiên tính sổ, hần càng là mừng rỡ thanh nhàn. Có người ra tay, chính mình lại cần gì phải can thiệp vào đây? Hần lôi kéo Ninh Phi Phi tay, liền muốn lui qua một bên. Trong nháy mắt, trong đầu của hần trống rỗng, cả người chính là ngẩn ngơ, Từ Thiên thần thức quấy rầy thành công.

Hoá ra, người này là cùng Từ Thiên một nhóm nhĩ!

Những người này nơi nào còn có thể khách khí, xoay tròn bóng chày cái cùng ống tuýp, chiếu Kiêu Quân liền phách đập xuống.

Kiêu Quân không thể không né tránh, phản kích, cả giận nói: "Các ngươi làm gì?"

Mã Đại Tráng mắng: "Làm gì? Người nào cản trở cũng không tốt sù, đánh cho ta hần."

Kiêu Quân muốn nói nữa cũng không thể, những người này đem hần cho bao quanh vây nhốt, hai bên rơi vào hỗn chiến bên trong. Kiêu Quân công phu cũng không tệ lắm, có thể không chịu nổi đối phương nhiều người, hần vẫn là đã trúng vài cây gậy. May là không có thương tới đến chỗ yếu, này nếu như dùng dao, trên người hần không chắc bị tìm bao nhiêu đầu đường tử, rất có thể cũng đã co quắp ngã vào trong vùng máu.

Mã Đại Tráng rất vui vẻ, lập tức bấm Trịnh Hạo Dương điện thoại, hưng phấn nói: "Trịnh thiếu, ở bãi đậu xe đem Từ Thiên chặn lại hử, ta ngày hôm nay không đánh đứt đoạn mất một cái chân của hần không thể."

"Ta đang dạy học lâu nơi này nhìn thấy, ngươi làm rất tốt."

"Khà khà, ta hiện tại liền trôi qua phế bỏ hần."

Hiện tại Kiêu Quân, đã sưng mặt sưng mũi, khắp toàn thân dơ loạn không thể tả, nhưng còn đang gầy dựa. Mã Đại Tráng cười nhạo một tiếng, từ phía sau lưng chính là một gậy, đánh ở Kiêu Quân trên lưng. Kiêu Quân hướng về trước lao đảo hai bước, hự dưới bỏ ở trên mặt đất. Không chờ hần bò lên, Mã Đại Tráng đi tới một cước đạp ở phía sau lưng hần trên, mắng: "Ngươi đúng là thật sự có tài a? Đến, đem hần chân cho ta nhắc lên đến."

Tới mấy người, đem Kiêu Quân chặt chẽ cho đè lại. Còn có hai người giả ở Kiêu Quân một chân, Mã Đại Tráng khoe miệng nổi lên một vết tàn nhẫn tuyệt. Này một gậy xuống, hần chẳng khác nào là cho Trịnh thiếu lập xuống đầu nhận dạng. Sau này, hần chính là Trịnh gia người, tiền đồ không thể đo lường a.

Trịnh Hạo Dương cũng rất vui vẻ, để Từ Thiên cùng chính mình? N sất, còn dám đối với Mộ Dung nữ thần động tâm tư!

Đột nhiên, ở bên cạnh hần truyền đến một cái tiếng cười: "Ai nha, này không phải Trịnh thiếu sao? Chúng ta lại gặp mặt."

"A? Từ Từ Thiên?" Trịnh Hạo Dương hãy cùng thấy quý tự, thất thanh nói: "Ngươi, ngươi làm sao gặp ở chỗ này?"

"Ta không ở chỗ này, còn có thể chỗ nào? Ta là học tập tiểu tiêu binh, ta đến đi học."

"Ach "

Nếu Từ Thiên ở chỗ này, cái kia Mã Đại Tráng mọi người đánh đập người, là ai nhỉ? Trịnh Hạo Dương trong đầu, đột nhiên có một loại linh cảm không lành. Hắn không dám lại có thêm bất kỳ dừng lại, lập tức hướng về Mã Đại Tráng mọi người chạy vội đi qua. Thời khắc này, vừa vặn là nhìn thấy Mã Đại Tráng cao cao địa giơ lên bóng chày cái, liền muốn hướng về nằm úp sấp cái kia đuôi người ném tới.

Trịnh Hạo Dương quát: "Dừng tay "

Mã Đại Tráng cũng đã thủ thế chờ đợi, để Trịnh Hạo Dương một cổ họng, sợ đến thiếu một chút đem eo cho thắt, mê hoặc nói: "Trịnh thiếu, ngươi làm sao?"

Kiều Quân cả giận nói: "Trịnh thiếu dương, ngươi cái quái gì vậy làm cái gì nhỉ?"

"A? Kiều Kiều thiếu?"

Trịnh Hạo Dương đầu vù một hồi, đi tới một cước đem Mã Đại Tráng cho đập cái té ngã. Không sợ như sói đối thủ, chỉ sợ đồng đội ngu như heo. Lần trước, Mã Đại Tráng ở rừng cây nhỏ đem mình cho đánh, lần này, hắn lại vẫn muốn đánh gãy Kiều Quân một chân cái tên này, đây là không khinh chết chính mình không bỏ qua a.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Người nam nhân nào không hơi nhỏ bí mật

Kiều Quân đứng là không chỗ đặc biệt nào, nhưng hắn chị gái là thị hình sự trinh sát đại đội trưởng, cha hắn Kiều quốc uy càng là tỉnh công an trưởng Phó trưởng. Trịnh gia là dựa vào hôn hắc lập nghiệp, căn bản là không thấy được ánh sáng. Những năm này, Trịnh lão gia từ không ngừng chuyển hình, tẩy trắng này nếu để cho cảnh sát người cho nhìn chăm chăm, Trịnh gia liền than đại sự.

Một cái tặc, một người lính. Hiện tại, tặc đem binh cho đánh, Trịnh Hạo Dương sao có thể không căm tức? Hắn lập tức đem Kiều Quân cho đỡ lên đến rồi, còn không quên lại đập Mã Đại Tráng hai chân.

Chuyện này đều là bởi vì Từ Thiên mà lên, Mã Đại Tráng mọi người lại đây cũng là gây sự với Từ Thiên, ai nghĩ đến đem Kiều Quân cho ngộ thương rồi. Có điều, Trịnh Hạo Dương cũng có chút bồn chồn, Kiều Quân làm sao trả lại Từ Thiên ra mặt đây? Chẳng lẽ nói, hắn chính là Từ Thiên sau lưng chỗ dựa? Thật muốn là như vậy, hắn sau này thu thập Từ Thiên vẫn đúng là có chút phiền phức.

Chỗ dựa cái rắm!

Kiều Quân cả giận nói: "Các ngươi nếu như có điều đến, ta cũng đánh hắn một trận."

"A? Nói như vậy chúng ta có thể liên thủ đối phó Từ Thiên."

"Hừ, tiểu tử này giao hoạt gian trá, chúng ta vẫn đúng là đến muốn một cái biện pháp "

Tân Giang đại học không phải có đội bóng đá sao? Quảng thời gian trước, luật học viện đã Wolverhampton, đá y học viện mãnh hổ đội một cái 5:1. Chuyện này nhớ tới đến, liền đủ để mãnh hổ đội nén giận, một lòng nghĩ rửa sạch nhục nhã. Hiện tại, nếu như đã Wolverhampton đột nhiên nói ra cùng mãnh hổ đội đến một cuộc so tài hữu nghị, đây là mãnh hổ đội chuyện cầu cũng không được. Có điều, còn có một cái điều kiện tiên quyết, vậy thì là phải để Từ Thiên tham gia.

Chờ đến lúc đó, khả khả bọn họ là có thể thần không biết quỷ không hay mà liền đem Từ Thiên cho phế bỏ.

Chiêu này cao a!

Trịnh Hạo Dương nhếch miệng cười, chờ đến thời điểm, hất lại từ Trịnh gia gọi hai cái võ giả lại đây, không phải để Từ Thiên đòi sau, sinh hoạt không thể tự gánh vác không thể. Kiều Quân gật đầu, hất vẩy thì đi liên hệ mảnh hồ đội đội trưởng Trương Đông Hồ, để Trương Đông Hồ đứng ra đi tìm Từ Thiên, tin tưởng không phải vấn đề gì.

Kiều Quân ôm Ninh Phi Phi rời khỏi, Trịnh Hạo Dương đang muốn đi người liên lạc, điện thoại di động của hắn tiếng chuông đột nhiên vang lên, là một cái xa lạ điện báo dây số, liền hỏi: "Người là vị nào "

"Trịnh Hạo Dương, ta là Điền Phương Vũ, ta ở các người Tân Giang đại học cửa đây, tìm người có chút việc."

"A? Nhị thiếu, ta được, ta hiện tại liền trôi qua."

Gọi điện thoại người, chính là Điền gia Điền Phương Vũ!

Đừng xem Điền gia ở Tân Giang trong tứ đại gia tộc xếp hạng thứ hai, nhưng Điền gia lão gia tử là võ sư cảnh giới đại viên mãn cao thủ, mơ hồ đã vượt qua Triệu gia. Cùng Điền gia so ra, Trịnh gia chính là trò đùa trẻ con. Có điều, Trịnh Hạo Dương cùng người nhà họ Điền từ trước đến giờ là không quan hệ gì, hắn làm sao lại đột nhiên tìm tới chính mình? Sẽ không là bởi vì hắn truy cầu Mộ Dung Hi Nguyệt sự tình, tiết lộ ra ngoài, để người nhà họ Điền biết rồi chứ? Dù sao, Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Điền Phương Chu đều sắp muốn đính hôn, hắn làm như vậy bằng là ở trên chọc râu hùm.

Trịnh Hạo Dương lại không dám không đi, thấp thòm địa đi ra, liếc mắt liền thấy nghiêng người dựa vào ở trên xe thể thao, ngâm thuốc lá Điền Phương Vũ. Có anh chàng đẹp trai, có xe thể thao, trên đến những nữ sinh kia đều nghi chân quan sát, hận không thể lập tức nhào vào hắn trong lòng.

"Nhị thiếu" Trịnh Hạo Dương có mấy phần căng thẳng, vẫn là xẹt tới.

"Trịnh Hạo Dương!"

Điền Phương Vũ quát quát một tiếng, trên người hắn tản mát ra một luồng võ giả khí tức, trong nháy mắt liền đem Trịnh Hạo Dương cho bao phủ lại, lạnh lùng nói: "Người biết ta tại sao tới tìm người sao?"

Trịnh Hạo Dương sợ đến kích Linh Linh địa rung mình một cái, cổ tự trấn định nói: "Ta nhị thiếu, là ta quý mê tâm hồn, sau này khẳng định cũng không dám nữa đối với Mộ Dung Hi Nguyệt động tâm tư."

"Hừ, người còn biết?"

"Không dám, cũng không dám nữa."

"Ta hỏi người, trường học các người có phải là có một người gọi là làm Từ Thiên người? Người giúp ta bắt hắn cho phế bỏ, trước người phạm sai, ta coi như làm chưa từng xảy ra gì cả. Bằng không, ông nội ta nếu như gạt gù hừ hừ, người hẳn phải biết sẽ là ra sao hậu quả chứ?"

Trời ạ, vậy cũng là võ sư cảnh giới đại viên mãn tồn tại a? Điền lão gia tử dưới tay đều có mấy cái võ sư cảnh giới cao thủ, tùy tùy tiện tiện một người đều có thể đem Trịnh gia cho quét ngang. Thời khắc này, Trịnh Hạo Dương mới ý thức tới vấn đề tính chất nghiêm trọng, vội vã đem bóng đá thi đấu việc nhí, cùng Điền Phương Vũ nói rồi nói.

Có hai cái võ giả, còn không đem Từ Thiên cho đá chết mới là lạ!

Điền Phương Vũ ừ một tiếng: "Được, chúng ta tin tức của người."

"Vâng, là."

"Người tự lo lấy."

Điền Phương Vũ lên xe, một cước chân ga nhí chạy mất.

Vẫn đợi được xe không còn bóng nhí, gió vừa thổi, Trịnh Hạo Dương cảm giác lạnh lẽo. Thời khắc này, hắn mới phát hiện y phục của chính mình cũng đã làm cho mồ hôi lạnh cho thấm thấu. Hắn âm thầm vui mừng, may mà là không có đối với Mộ Dung Hi Nguyệt như thế nào, nếu không thì, hắn cái mạng nhỏ của chính mình nhí ném mất là việc nhỏ, rất có thể đem toàn bộ Trịnh gia đều cho bồi đi vào.

Chuyện như vậy, hắn đương nhiên không dám hướng về ra nói, nuốt hai nước bọt, mau mau về trường học.

Tình cảnh này, vừa vặn là phát sinh ở Thất Thất nước ép trái cây tươi điểm cửa, đều rơi vào rồi Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất trong mắt. Tuy rằng, nàng hai không nghe thấy Điền Phương Vũ cùng Trịnh Hạo Dương nói chính là cái gì, nhưng hai người như vậy lên lên lút lút, khẳng định là không có chuyện gì tốt.

Wang Thất Thất hỏi: "Hi Nguyệt, người nói bọn họ đang thương lượng cái gì đây?"

"Chỉ sợ là nhắm vào Từ Thiên đi, chúng ta đi nói với Từ Thiên thanh."

"Được."

Ở cửa cái cao ốc, Điền Phuong Vũ kéo đến độ muốn hư thoát, đây là Mộ Dung Hi Nguyệt tận mắt nhìn thấy sự tình. Chuyện như vậy, Điền Phuong Vũ làm sao có khả năng gặp nuốt xuống con giận này? Mà Trịnh Hạo Dương, càng là nhân vì chính mình quan hệ, luôn gây sự với Từ Thiên. Mặc kệ có phải là cùng Từ Thiên có quan hệ, Mộ Dung Hi Nguyệt cũng phải nhắc nhở Từ Thiên một tiếng, cẩn thận nhiều hơn.

Nhưng là, chờ nàng hai trở lại lớp, phát hiện Từ Thiên căn bản cũng không có lại đây, khẳng định là lại đi thư viện.

Cái tên này, lúc nào như thế thích xem thư cơ chứ? Mộ Dung Hi Nguyệt liền cho Từ Thiên phát ra cái WeChat. Nhưng là, Từ Thiên căn bản cũng không có mở 4G, thế gian vạn vật, hỗ trợ lẫn nhau, cả người hẳn đều chìm đắm ở Âm Dương Ngũ Hành, Kỳ Môn Độn Giáp, tinh tú bói toán, y thuật, được thuật chờ chút tri thức bên trong đại dương, hiểu rõ càng nhiều, đối với chính mình tu vi tăng lên càng là có.

Không nói những cái khác, hẳn chỉ ít là đối với trận pháp thì có một cái nhận thức hoàn toàn mới!

Hiện tại, hẳn đã tập hợp được rồi 16 vạn, Mộ Dung Hi Nguyệt 6 vạn, Nhâm Thanh Tuyền 5 vạn, Trịnh Hạo Dương 5 vạn còn kém 40 ngàn nhỉ? Vương Thất Thất là cái vất cổ chảy ra nước, khẳng định là sẽ không cho hẳn. Từ Thiên liền đưa ánh mắt rơi xuống cách đó không xa Nhâm Thanh Tuyền trên người, vui vẻ địa tụ tụi, khẽ cười nói: "Mỹ nữ "

Nhâm Thanh Tuyền trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt, thậm chí là liền đầu đều không có nhấc, lạnh nhạt nói: "Người có chuyện gì không? Nếu như lại đánh bạc, thì thôi, ta không có hứng thú."

"Híc, vậy ta cùng người mượn 4 vạn đồng tiền, người phải tin tưởng nhân phẩm của ta "

"Ồ?" Nhâm Thanh Tuyền rốt cục nhìn một chút Từ Thiên, hỏi: "Người nói cho ta một chút, làm số tiền này làm gì, ta liền đem tiền cho người mượn."

"Ta nói ta tích góp tiền cưới vợ, người tin sao?"

"Người nếu như nói chuyện như vậy, hai ta liền vỡ nói chuyện."

Nhâm Thanh Tuyền cúi đầu, không còn phản ứng Từ Thiên.

Người nam nhân nào không có chút bí mật nhỏ đây? Từ Thiên nếu như đem mua thuốc sự tình nói ra, rất có thể sẽ bại lộ hẳn là một cái người tu chân. Hiện tại, nơi phồn hoa có võ giả, võ sư, võ tướng vạn nhất những người này bắt hẳn cho nắm lên đến, cho rằng quái vật nghiên cứu làm sao bây giờ? Từ Thiên có chút buồn bực.

Đột nhiên, điện thoại di động của hắn tiếng chuông reo, nương theo còn có một người đàn ông thanh âm hưng phấn: "Người là Từ Thiên chứ? Ta là chúng ta mãnh hổ đội đội trưởng Trương Đông Hồ, chúng ta buổi chiều có một hồi bóng đá thi đấu, người có hứng thú hay không tham gia?"

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Địch Tu Chân Cường Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Không sợ lưu manh có văn hóa

Trương Đông Hồ là Mãnh hổ đội đội trưởng, ở toàn bộ y học viện đều tương đương có tiếng vọng.

Mỗi một cái muốn muốn gia nhập đội bóng người, cũng phải hẳn tự mình gạt đầu mới được. Hiện tại, hẳn chủ động mời Từ Thiên gia nhập vào Mãnh hổ đội, vậy còn không là chuyện dễ như trở bàn tay? Đáng tiếc chính là, Trương Đông Hồ hưng phấn sức lực vừa đẩy lên đến, liền để Từ Thiên một thùng nước lạnh cho tưới tắt.

"Cái gì Mãnh hổ đội? Cái gì bóng đá? Ta không có hứng thú tham gia!"

"A?"

"Người còn có cái gì khác sự tình sao? Nếu là không có, ta liền cắt đứt."

Nói quái liền quái, một chút đều không nể mặt Trương Đông Hồ.

Trương Đông Hồ cứng đầu cứng cổ, cái tên này có phải là có tật xấu hay không a? Nếu như người khác, hẳn sợ là sớm đã chửi ầm lên. Nhưng là, Trịnh

Hạo Dương nói rồi, nếu như Từ Thiên không tham gia, bọn họ Dã lang đội cũng sẽ không cùng Mãnh hổ đội đá thi đấu. Nếu như vậy, hấn còn làm sao rửa sạch nhục nhã? Hấn thờ dốc mấy hơi thở, rút cục lại đẩy tới.

Nhưng là, Từ Thiên đã tắt máy.

Hiện tại Từ Thiên, nơi nào còn có dừng tâm tư? Từ khi Vương Kiếm trong miệng nghe nói võ giả, võ sư, võ tướng chờ chút sự tình, lại như là một khối nặng trình trịch địa tảng đá, đặt ở trên ngực của hấn, hấn càng là bức thiết địa muốn mua được liệu, tăng lên tu vi.

Tiền, đều là tiền gây ra họa!

Từ Thiên làm bữa, đợi được buổi trưa tan học, hấn từ thư viện bên trong đi ra, đi tới trong phòng ăn. Lầu một trong đại sảnh đã tụ tập không ít người, trong tay bọn họ cầm nắm cơm, đều ở xếp hàng đánh cơm. Hấn không phải loại kia xoi mói người, không nhìn thấy Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất, tùy tiện đánh cái hai tô một huân fastfood, ngồi xuống liền ăn.

Vừa không ăn mấy cái, một người an vị đến hấn vị trí đối diện, hỏi: "Người chính là Từ Thiên chứ? Ta là Trương Đông Hồ!"

Đây là một cái vóc người cao to, khôi ngô thanh niên, hấn cũng đánh một phân fastfood, còn có hai tấm đĩa bánh , vừa ăn một bên nhìn Từ Thiên. Cái tên này cũng thật là bám dai như đĩa a, Từ Thiên rất khó chịu, cau mày nói: "Ta đều nói cho người, ta đối với trận bóng cái gì không có hứng thú "

Trương Đông Hồ cường chế lửa giận trong lòng, khuyên nhủ: "Từ Thiên, người cũng là chúng ta y học viện một thành viên, lẽ nào sẽ không có điểm nhi tập thể vinh dự cảm sao? "

"Đừng, người có thể đừng cho ta lời tăng bốc, người vẫn là nói một chút, tại sao phải để ta đi đá bóng đi."

"Cái này "

"Người nếu như không nói thì thôi, ta đi rồi."

"Chờ một chút."

Cái tên này, cũng thật là khó chơi a!

Trương Đông Hồ cười khổ, liền đem Trịnh Hạo Dương đưa ra yêu cầu, cùng Từ Thiên nói rồi nói.

Trong nháy mắt, Từ Thiên cái gì đều hiểu, Trịnh Hạo Dương là một kẻ không được, lại tới một kẻ a? Có cơ hội như vậy, hấn đương nhiên sẽ không bỏ qua. Từ Thiên thờ dài một tiếng, ai, hấn mỗi ngày đều vội vàng học tập, đi đá bóng lời nói quá lãng phí thời gian. Như vậy, chỉ cần cho hấn mười vạn khối lệ phí đi chuyển, hấn liền đi đá bóng. Nếu không thì, chuyện này thì thôi.

"Cái gì, người còn muốn lệ phí đi chuyển? Người vẫn đúng là coi mình là ngôi sao bóng đá nhỉ?"

"Tùy tiện, ta lại không nói nhất định phải đi đá bóng."

Từ Thiên chẳng thèm cùng bọn họ làm phiền, chỉ lo vui đầu ăn cơm.

Nếu không là Trương Đông Hồ ngăn, theo hấn đồng thời tới được mấy cái nam sinh, không phải đánh no đòn Từ Thiên một trận không thể. Trương Đông Hồ cũng rất không nói gì, như vậy điều kiện hà khắc, Trịnh Hạo Dương lại làm sao có khả năng sẽ đồng ý đây? Hấn nhìn một chút Từ Thiên, rút cục vẫn là bám Trịnh Hạo Dương điện thoại.

Trịnh Hạo Dương lúc này liền phát hỏa, tên khốn kiếp này, làm sao còn cùng thoán thiên hầu tước? Ngày đó đi rừng cây nhỏ mới năm vạn đôla, ngày hôm nay đá một hồi bóng đá liền muốn mười vạn, hấn vẫn đúng là coi mình là ngân hàng nhỉ? Có điều, hấn đã thu thập Từ Thiên hai lần, đều không có thể đem Từ Thiên như thế nào. Vạn nhất, lại tìm người đầu đánh Từ Thiên một trận, gây ra loạn gì làm sao bây giờ? Ngày hôm nay Kiều Quân sự tình, chính là một cái ví dụ, hấn thiếu một chút liền than sự tình.

Trịnh lão gia tử nói thật hay, làm việc muốn nhiều động động não, đánh đánh giết giết giải quyết không được vấn đề!

Trịnh Hạo Dương thâm hô hút vài hơi khí, ha ha nói: "Trương Đông Hồ, không phải là mười vạn sao? Người nói với Từ Thiên một tiếng, chỉ cần hấn đi đá bóng, ta đồng ý ra số tiền kia."

"A? Khắc khắc "

Kỳ thực, Trương Đông Hồ chỉ là ôm thử một chút xem ý nghĩ, cho Trịnh Hạo Dương gọi điện thoại, không nghĩ tới hấn thật sự sẽ đồng ý. Vừa uống một hớp thang hấn, bị sắc đến trực ho khan, thiếu một chút đều phun ra ngoài.

Một cái dám muốn, một cái dám cho, đây là tình huống thế nào? Xem ra, này trung gian không giống tương tượng đơn giản như vậy a. Có điều, Trương Đông Hồ mới chẳng muốn đi nghĩ nhiều như thế, chỉ cần có thể lần thứ hai thi đấu, để hấn làm gì đều được.

Lưu manh không đáng sợ, chỉ sợ lưu manh có văn hóa.

Hiện tại, Trịnh Hạo Dương ngay ở lầu ba trong bao sương, chu vi ngồi đều là Dã lang đội đội viên. Hắn nhìn quét một chút ở đây những người này, lạnh lùng nói: "Các người đều nhớ kỹ cho ta, lần này cùng Mãnh hổ đội thi đấu, thắng thua là thứ hai, chỉ cần có thể đem Từ Thiên phế bỏ đi là được. Đến thời điểm, ta lại gọi hai người quá đến giúp đỡ, ai nếu có thể đem Từ Thiên chân cho xoạt đứt, ta khen thưởng hán mười vạn khối."

"Trịnh thiếu, người cứ yên tâm đi, nhất định có thể phế bỏ Từ Thiên."

"Đúng, ta không phải sạn chết hán không thể."

Những này các cầu thủ dồn dập tỏ thái độ, đặng đặng sát khí.

Dã lang đội cùng Mãnh hổ đội, hai giờ chiều chung ở sân bóng địa thi đấu.

Tin tức này lại như là mọc ra cánh tự, truyền khắp toàn bộ Tân Giang đại học, y học viện, luật học viện, công thương, điện tử chờ chút viện hệ đám cổ động viên, rất sớm liền đi đến sân bóng địa phương. Lâm Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất tới được thời điểm, nơi này đã tụ đầy người.

Vương Thất Thất nắm chặt nắm đấm, kêu lên: "Lần trước thi đấu, hai ta đến thăm tìm Từ Thiên, ta đều không thấy, lần này ở ta Vương Thất Thất có lên trợ uy dưới, Mãnh hổ đội nhất định có thể bạo đá Dã lang đội không thể."

Mộ Dung Hi Nguyệt cười nói: "Vây cũng không hán, Trịnh Hạo Dương là Dã lang đội đội trưởng, kỹ thuật đá bóng vẫn là rất tốt."

"Hi Nguyệt, người không thể như vậy, đây là trường người khác chí khí, diệt uy phong mình ồ? Người mau nhìn, làm sao liền Nhâm Thanh Tuyền đều lại đây?"

"Cũng thật là nàng."

Nhâm Thanh Tuyền là đại bốn học sinh, từ đại vừa bắt đầu, liền chiếm lấy hoa khôi của trường bằng xếp hạng vị trí thứ nhất. Không có ai biết thân phận của nàng cùng vợ, chỉ là tùy tùy tiện tiện địa hướng về chỗ ấy vừa đứng, trên người nàng liền chen lẫn một luồng siêu nhiên khí tức, liền Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất nhìn trong ánh mắt của nàng, đều dẫn theo mấy phần kính phục cùng kính nể.

Người ta không chỉ là bình hoa đơn giản như vậy, ở thời điểm năm thứ nhất đại học, liền sáng tạo học sinh xã đoàn —— Thanh Vân xã, nàng là xã trưởng, vẫn là hội học sinh phó chủ tịch.

Thanh Vân xã quảng cáo càng trâu bò: Anh hùng không hỏi ra nơi, nhân tài không hỏi số tuổi, hiện nay thế giới cuộc đời thăng trầm?

Chỉ cần người có tài năng, là có thể thêm vào. Một khi tiến vào Thanh Vân xã, chính là chân chính địa bình bộ Thanh Vân.

Cũng không biết Nhâm Thanh Tuyền là từ đâu nhì làm ra giao thiệp, nàng cùng trong nước một ít loại cỡ lớn công ty đều có hợp tác. Đội được tốt nghiệp, những này xã viên môn đều sẽ có một phần công việc ổn định, tiền lương cũng là tương đương khả quan. Cũng là bởi vì như vậy, những học sinh này đối với Nhâm Thanh Tuyền thì càng là kính trọng rất nhiều, vậy cũng là người nhìn tồn tại.

Có người nói, Nhâm Thanh Tuyền trong tay có một phần cơ sở dữ liệu, hầu như bao quát tỉnh Giang Nam mỗi cái trường học học sinh tư liệu. Mỗi một cái tiến vào đại một tân sinh, đều là Thanh Vân xã khảo sát đối tượng. Đại hai, đại ba, đại bốn càng là hướng về trên lớp, Thanh Vân xã liền càng là sẽ không đi tiếp xúc, bọn họ muốn chính là tiềm lực.

Có điều, Thanh Vân xã không thu xem Trịnh Hạo Dương, Mộ Dung Hi Nguyệt, Kiều Quân chờ các gia tộc người, đúng là Vương Thất Thất, nàng là mấy vì tính thiên tài, mới vừa tiến vào Tân Giang đại học vẫn chưa tới thời gian một tháng, liền thành Thanh Vân xã nòng cốt.

Nhâm Thanh Tuyền mỗi ngày muốn bận bịu sự tình, quá nhiều, quá nhiều rồi, ở trường học hầu như là rất ít có thể nhìn thấy bóng người của nàng, nàng làm sao sẽ đến xem một hồi rất phổ thông trận bóng đây?

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Địch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Bóng không phải tốt như vậy đá

Nhâm Thanh Tuyền đến rồi?

Không chỉ là Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất, ở đây những người này đều đã kinh động. Có điều, bọn họ cũng chính là khe khẽ bàn luận, thậm chí là liếc mắt liếc xem Nhâm Thanh Tuyền vài lần dừng khi đều không có. Bởi vì, ở Nhâm Thanh Tuyền bên người còn có một cái ngọc thụ lâm phong, khí vũ hiên ngang thanh niên.

Hắn, chính là hội học sinh chủ tịch Triệu phủ phong.

Người nói, trên đời tại sao có thể có đẹp trai như vậy, phong cách nam sinh đây? Một mực, hắn vẫn là thành phố Tân Giang tứ đại gia tộc đứng đầu Triệu gia tiểu Triệu công tử, quả thực là tập vạn ngàn sủng ái cùng kiêu. Người ta không chỉ học giỏi, còn đem hội học sinh khiến cho sinh động. Chỉ cần hắn ngoắc ngoắc đầu ngón tay, những người học muội gặp ước gì bỏ đến trên giường của hắn đi. May là, trong mắt của hắn chỉ có Nhâm Thanh Tuyền, mới xem như là cho những nam sinh khác môn một con đường sống.

Hắn cùng Nhâm Thanh Tuyền đứng chung một chỗ, mới xem như là đáp lại câu nói kia —— Kim Đồng Ngọc Nữ!

E sợ, cũng là hắn mới có thể xứng với Nhâm Thanh Tuyền.

E sợ, cũng là nàng mới có thể xứng với Triệu phủ phong.

Liền ngay cả Kiều Quân, Trịnh Hạo Dương chờ chút cậu ấm môn, bọn họ cũng đều đặc biệt chịu phục, càng là công nhận Triệu phủ phong là công tử vòng nhì bên trong đại ca. Nếu là đại ca nữ nhân, bọn họ càng là liền nghĩ cũng không dám nghĩ tới, cái này cũng là không ai dám đến đây đưa Nhâm Thanh Tuyền một trong những nguyên nhân.

Có điều, Ninh Phi Phi nhìn Triệu phủ phong con người nhưng tỏa ánh sáng, hãy cùng mê gái như thế. Lúc nào, nàng có thể trở thành là Triệu phủ phong nữ nhân là tốt rồi. Dù cho là mỗi ngày phiền và miệng, tàn thuốc năng, roi đánh, chá đầu nhỏ, đây thùng trời chờ chút, nàng đều đồng ý tiếp thu. Nghĩ tới những này, nàng thân thể mềm mại liền hơi run rẩy, hai má đỏ chót, liền thở dốc âm thanh đều tăng lên.

Như thế một hồi đơn giản bóng đá thi đấu, dĩ nhiên đem Triệu phủ phong hòa Nhâm Thanh Tuyền đều đã kinh động, lại nhìn tới đứng ở ngoài sân Mộ Dung Hi Nguyệt, Trịnh Hạo Dương cảm giác mình đều là chân đạp Thất Thái Tường Vân, người mặc giáp vàng thánh y đi vào sân bãi. Mặc kệ như thế nào, ngày hôm nay nói cái gì cũng phải cố gắng đá một hồi.

Nhưng là, ngày hôm nay trận bóng chính là Từ Thiên tỉ mỉ chuẩn bị một hồi xa hoa thịnh yến, Trịnh Hạo Dương còn cố ý từ Trịnh gia làm ra hai cái võ giả, một cái nội kinh một tầng, một cái nội kinh hai tầng, nói cái gì cũng phải để Từ Thiên gãy tay gãy chân. Hiện tại, hắn đều có chút hối hận rồi, sớm biết những người này đều sẽ tới, hắn liền lại nghĩ biện pháp khác.

Quên đi, đội lát nữa hắn lại cản cản Dã lang đội cầu thủ một tiếng, nhằm vào Từ Thiên động tác nhất định phải bí mật, ngàn vạn không thể để cho người nhìn ra cái gì kẻ hở đến. Hắn cũng không muốn để Mộ Dung Hi Nguyệt xem thấp chính mình, tuy rằng hắn đúng là làm như vậy.

Đột nhiên, Vương Thất Thất rít gào một tiếng: "Oa, Hi Nguyệt, người mau nhìn, làm sao liền Từ Thiên đều lại đây?"

"Hả?" Mộ Dung Hi Nguyệt cũng lấy làm kinh hãi, lâm lâm nói: "Cái tên này cũng sẽ đá bóng?"

"Đúng đấy, từ đại vừa đến đại ba, này đều rỗng rã ba năm, chúng ta cũng chưa từng thấy hắn đá bóng a? Ha ha, cố gắng, hắn là một cái bóng đá thiên tài đây."

Vương Thất Thất đúng là rất vui vẻ, vung vẩy nắm đấm, hô: "Từ Thiên cố lên, Từ Thiên cố lên."

Bệnh thần kinh!

Chu vi những người này đều đưa ánh mắt rơi xuống Vương Thất Thất trên người, có chút không biết rõ, nàng làm sao gặp cho Từ Thiên cố lên đây? Cái kia nhưng là một cái đập lên hai chân cũng không dám hé răng oắt con vô dụng. Mộ Dung Hi Nguyệt nhưng trời chật lông mày, luôn cảm thấy chuyện này sẽ không đơn giản như vậy, sẽ không là trong lòng nàng hỏi hớp một hồi, lập tức lấy điện thoại di động ra gọi Từ Thiên điện thoại.

Tên khốn kiếp này, hắn ở làm cái gì máy bay? Điện thoại di động của hắn lại vẫn tắt máy, làm sao đều bắt không gọi được.

Nếu không là trước mặt nhiều người như vậy nhi, Mộ Dung Hi Nguyệt không phải chạy vào trong sân, đem hắn lôi lỗi tai cho lỗi ra ngoài không thể. Dùng Châu Tinh Tinh câu nói kia tới nói —— bóng đá không phải tốt như vậy đá tích!

Nhiều người như vậy, nhiều như vậy thanh âm huyền ảo bên trong, Từ Thiên liếc mắt liền thấy Vương Thất Thất cùng Mộ Dung Hi Nguyệt, còn hướng về phía các nàng phát phát tay. Loại cảm giác đó, thật giống như hắn thật sự thành ngôi sao bóng đá tự. Vương Thất Thất tiếng hét chói tai âm càng to lớn hơn, Mộ Dung Hi Nguyệt oan hắn hai mắt, cái tên này thực sự là càng ngày càng có thể? N sất. Chờ trở lại, đến cố gắng cho hắn tốt nhất khóa.

Tiền đúng chỗ, hết thấy đều không là vấn đề.

Từ Thiên liền cân nhắc, chờ đá xong trận bóng, hắn liền lập tức đi ngân hàng lấy tiền, mua được liệu ha ha, hắn vừa đi, vừa cười, mừng rỡ miệng đều không đóng lại được. Điền Thiết Ngu cùng Kiều Quân cũng lại đây, bọn họ cũng đều là Mạnh hổ đội cầu thủ, mỗi một người đều rất kích động.

Lần này, nói cái gì cũng phải rửa sạch nhục nhã, đá thắng Dã lang đội. Bọn họ tụ tập cùng một chỗ, thảo luận chiến thuật, trực tiếp đem Từ Thiên cho quên. Ở Trương Đồng Hồ cùng Điền Thiết Ngu mọi người trong mắt, Từ Thiên chính là té đi, có hay không hắn đều giống nhau.

Hai bên cầu thủ, rút cục đều đi tới trong sân.

Trịnh Hạo Dương như là không nhìn thấy Từ Thiên như thế, ha ha nói: "Trương Đông Hồ, lần này, các người Mạnh hổ đội cũng đừng làm cho thất vọng rồi."

"Các người làm tốt thua bóng chuẩn bị đi."

"Ha ha được, ai thua buổi tối mời ăn cơm."

"Không thành vấn đề."

Hai bên cầu thủ, đều mắt nhìn chăm chăm địa trường mắt đối phương, trong ánh mắt tràn đầy đấu chí cùng sát khí. Chỉ có Từ Thiên, ngáp một cái, đối với như vậy trận bóng thật sự không nhắc lên được nửa điểm hứng thú. Thư viện bên trong có nhiều như vậy thư, thời gian của hắn lại có hạn, ở chỗ này chính là lãng phí thời gian. Nếu không là hướng về phía cái kia mười vạn khối, hắn mới chẳng muốn lại đây.

Chờ đến hai bên đều đứng được rồi vị trí, trọng tài nhìn đồng hồ tay một chút, rút cục thổi lên tiếng còi: "Mạnh hổ đội phát bóng, bắt đầu!"

Diễn Thiết Ngưu đem bóng đá cho Trương Đông Hồ, Trương Đông Hồ lập tức dẫn bóng, hướng về trước lao nhanh. Đã lang đội đúng là lợi hại, ở Trương Đông Hồ liên tục địa thoảng qua hai cái cầu thủ, bóng liền bị người cướp đoạt đứt đoạn mất. Đã lang đội lập tức triển khai phản công, Kiều Quân đi tới cướp bóng như vậy người tới ta đi, hai bên rất nhanh sẽ rơi vào kịch liệt giằng co chiến bên trong.

Trịnh Hạo Dương đã sớm cùng Trương Đông Hồ chào hỏi, đem Từ Thiên sắp xếp ở tiền đạo vị trí. Đồng thời, hắn còn để một cái võ giả không cần đá bóng, liền nhìn chăm chăm Từ Thiên. Chỉ cần Từ Thiên tiếp xúc được bóng, người võ giả kia liền lập tức đi tới xoạt bóng, đem Từ Thiên chân cho xoạt đứt. Khả khả, nếu Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Nhâm Thanh Tuyền bọn người ở bên cạnh nhìn, hắn tiện tay dưới chứa chút nhi tình được rồi. Nếu không thì, hắn không phải để Từ Thiên nửa đời sau sinh hoạt cũng không thể tự gánh vác.

Nhưng là, Từ Thiên hãy cùng đi chơi chợ bán thức ăn tự, cũng không lên đi cướp bóng, cũng không ngăn trở, ngay ở trên sân bóng qua lại đi bộ.

Cái tên này hắn đến cùng ở làm cái gì? Nếu như hắn liền bóng đều tiếp xúc không tới, coi như Trịnh Hạo Dương có bản lĩnh thông thiên, cũng như thế là không có biện pháp.

"Ha ha, tên kia đang làm gì đó? Sẽ không là đến té đi đi."

"Đứng đấy, hắn làm sao không đi đá bóng a?"

"Ai biết? Mạnh hổ đội phải như vậy cầu thủ lên sân khấu, không thua bóng thì trách."

Ở đây những người này đều sôi trào, cũng không phải bởi vì sân bóng kịch liệt thi đấu, mà là bởi vì Từ Thiên.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Địch Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Thiên tài cầu thủ sinh ra (một)

Mạnh hổ đội, làm sao phải như vậy cầu thủ lên sân khấu a?

Kỳ thực, không chỉ là những bạn học kia, liền ngay cả Ninh Phi Phi, Triệu phù phong mấy người cũng đều có chút bồn chồn, Từ Thiên không phải chuyên môn đến phụ trách khôi hài chứ? Có mấy lần, Mạnh hổ đội viên đem bóng truyền tới bên cạnh hắn, hắn cũng không đi khống chế bóng. Đã lang đội viên ở trước mặt của hắn dẫn bóng, hắn cũng có điều đi chiến đấu.

Càng như vậy, Mộ Dung Hi Nguyệt trong lòng liền càng là căng thẳng, lo lắng, thấp giọng nói: "Thất Thất, người đi đem Từ Thiên kêu đến."

"A? Tại sao vậy?"

"Ta hoài nghi, đây là Trịnh Hạo Dương nhằm vào Từ Thiên thủ đoạn, chúng ta không thể lại để Từ Thiên đá."

"Sao có thể có chuyện đó, trước mặt nhiều người như vậy nhỉ, Trịnh Hạo Dương còn có thể đem Từ Thiên thế nào? Được rồi, người cũng đừng nghĩ nhiều như thế, quan tâm sẽ bị loạn khả khả, người xem Từ Thiên nhiều thú vị, chúng ta lại nhìn một chút."

Này còn thú vị? Mộ Dung Hi Nguyệt là triệt để không nói gì, chỉ mong nàng lo lắng là dư thừa.

Nàng gấp, Trịnh Hạo Dương càng gấp.

Hắn cũng hoài nghi Từ Thiên có phải là nhìn thấu hắn mưu kế, nếu không thì làm sao liên bóng đều không dính, còn ẩn núp bóng đi đây? Cứ theo đà này, hắn mười vạn khối lệ phí di chuyển liên bỏ phí. Xem ra, vẫn phải là lại nghĩ một biện pháp mới được. Dựa vào thay đổi người cơ hội, Trịnh Hạo Dương cùng Mạnh hổ đội các đội viên nói một tiếng, Từ Thiên không phải không động vào bóng sao? Đội lát nữa, bọn họ cố ý dẫn bóng, chuyển bóng sai lầm rồi, đem bóng đưa đến Từ Thiên dưới chân.

Một khi hắn chạm bóng, người võ giả kia liền lập tức đi tới cướp đoạt!

Những người này đều gật đầu, tỏ ra hiểu rõ. Trịnh Hạo Dương vẫn chưa yên tâm, lại cho Trương Đông Hồ gọi điện thoại, để Mạnh hổ đội người tận lực chuyển bóng cho Từ Thiên, nếu không thì, Dã lang đội liền không khách khí. Trương Đông Hồ lúc này liền phát hỏa, không khách khí có thể thế nào? Mạnh hổ đội cũng không phải dễ ức hiếp.

Kỳ thực, không phải Trương Đông Hồ không muốn đem bóng truyền cho Từ Thiên, mà là Từ Thiên ai, vừa nảy thừa dịp Dã lang đội thay đổi người không chặn, Trương Đông Hồ còn cố ý hỏi Từ Thiên một tiếng: "Người làm sao không đá bóng a?"

"Đá bóng? Ta sẽ không a, làm sao đá?"

"Àch "

Trương Đông Hồ thiếu một chút quãng ngã cái ngã ngã nhỉ, sẽ không đá bóng người lên sân khấu tới làm gì? Một mực, Từ Thiên vẫn không có cái này giác ngộ, còn hướng về Trịnh Hạo Dương muốn mười vạn khối lệ phí di chuyển, mà Trịnh Hạo Dương cùng cái gốc hươu bào tự, lại vẫn cho. Thế giới này, thực sự là càng ngày càng khiến người ta xem không hiểu, có phải là lừa một cước đem Trịnh Hạo Dương cùng Từ Thiên đầu đầu cho đá? Người bình thường tuyệt đối không làm được như thế biến thái sự tình đến.

Từ Thiên vẫn là rất khiêm tốn, hỏi: "Đội trưởng, người có thể hay không nói cho ta một chút, làm sao đá bóng?"

Trương Đông Hồ vừa tức vừa vội nói: "Còn có thể làm sao đá? Người thấy đối phương khung thành nào, chính là cái kia thủ môn cửa phía sau, mặt sau có mạng, cái kia chính là khung thành. Mặc kệ người là làm sao dẫn bóng, chuyển bóng, hoặc là một cước sút gọn, chỉ cần có thể đem bóng đá tiến vào cái kia khung thành là được, liền thắng."

"A? Chỉ đơn giản như vậy a?"

"Vâng, chỉ đơn giản như vậy."

Trương Đông Hồ đều muốn khóc, đơn giản? Người cho là thổi khí đây? Liền người như vậy, Trịnh Hạo Dương còn để Mạnh hổ đội tận lực chuyển bóng cho Từ Thiên ai nha, trong nháy mắt, hắn rốt cục rõ ràng Trịnh Hạo Dương dụng tâm hiểm ác. Trịnh Hạo Dương bỏ ra mười vạn khối để một cái gì cũng không hiểu người lên sân khấu, thứ này cũng ngang với là ở vô hình suy yếu Mạnh hổ đội thực lực a.

Nhìn là mười 1 vs 11, trên thực tế là mười 1 vs 10, Từ Thiên căn bản là phải không lên tác dụng gì tràng.

Trương Đông Hồ lập tức đem Kiều Quân, điền Thiết Ngưu chờ Mạnh hổ đội đám cầu thủ đều kêu đến, đội lát nữa trở lên tràng, tên to xác nhĩ coi như làm Từ Thiên không tồn tại được rồi, ai cũng không muốn lại chuyển bóng cho hắn.

Kiều Quân còn giả mù sa mưa địa hỏi một tiếng: "Đội trưởng, vậy chúng ta tại sao còn không muốn cho Từ Thiên ra trận a?"

"Người cho rằng ta đồng ý a? Đây là Trịnh Hạo Dương nói ra duy nhất điều kiện, nếu không thì, Dã lang đội thì sẽ không cùng chúng ta đá cuộc tranh tài này."

"Cái gì? Hắn quá phận quá đáng."

Kiều Quân hận đến hàm răng nhĩ ngứa, Trịnh Hạo Dương ở làm cái gì nhỉ? Hắn ai, làm sao còn không đem Từ Thiên phé bỏ đi a.

Trương Đông Hồ cười khổ, quên đi, mười so với 11, bọn họ cũng phải cho Dã lang đội điểm nhĩ màu sắc nhìn. Nói là nói như vậy, liền Trương Đông Hồ chính mình cũng sức lực không đủ. Ài, Trịnh Hạo Dương này một chiêu quá ác.

Thay đổi người thời gian ngắn ngủi, trận bóng rốt cục lần thứ hai tiến hành rồi.

Đừng! Từ Thiên một cái tát vỗ vào Kiều Quân trên bả vai, cười nói: "Kiều Quân, vừa nãy, đội trưởng đem các người đều kêu lên, có phải là để cho các người đem bóng đều truyền cho ta a?"

"A?" Kiều Quân chính là sững sờ, người sao như vậy không biết xấu hổ đây? Người ta đội trưởng nói là đem bóng đều không truyền cho người, người

người sống sót, cũng đã chết rồi, cũng làm người không tồn tại. Có điều, lời này hắn cũng không dám hướng về ra nói, chỉ có thể là gạt đầu.

"Ta liền biết" Từ Thiên tinh thần phấn chấn, cười to nói: "Ha ha, ta nhất định có thể đem bóng đá tiến vào đối phương khung thành, các người nhận được bóng, cứ việc đều truyền cho ta được rồi."

"Biết rồi."

Kiều Quân lăm bầm, lập tức chạy qua một bên đi tới. Hắn là tính toán được rồi, sau này có thể chiếm được cách Từ Thiên xa một chút nhi, cái tên này tinh thần có vấn đề a.

Trương Đông Hồ cướp được bóng, đem bóng truyền cho Kiêu Quân, Từ Thiên lập tức nháy mắt. Nhưng là, Kiêu Quân lại như là không nhìn thấy tự, lập tức hướng về trước dẫn bóng, một cái, lại một cái ngay ở hắn lại đi ra chuyển bóng thời điểm, để Dã lang đội người cho cướp đứt đoạn mắt. Cái này Từ Thiên cho hòa, vài bước liền chạy đến Kiêu Quân trước mặt, hô: "Kiêu Quân, người có phải muốn chết hay không a?"

Con khí thế này, đem Kiêu Quân sợ đến rút lui hai bước, hắn hừ một tiếng, vẫn là nhịn xuống. Đợi lát nữa, Từ Thiên chân bị xoạt đứt, nhìn hắn còn làm sao? N sất!

"Người làm sao không đem bóng truyền cho ta?"

"Ta "

Đừng! Đột nhiên, bóng đá liền chạy đến Từ Thiên dưới chân. Ở bên cạnh, Dã lang đội cầu thủ còn ở nơi đó tiếc hận, làm sao còn chuyển bóng "Sai lầm" cơ chứ? Từ Thiên lúc này liền vui vẻ, cũng không lo nỗi Kiêu Quân, nắm lên liền hướng đối phương khung thành chạy. Người võ giả kia vẫn ở nhìn chăm chăm Từ Thiên, đều làm tốt xoạt đứt chuẩn bị. Nhưng là Từ Thiên động tác, đem hắn cùng ở đây những người này đều lòi bói rồi.

Người cho là bóng rỏ đây, còn cầm lấy bóng chạy!

"Ha ha, hoá ra, cái tên này sẽ không đá bóng a?"

"Thực sự là cười chết ta rồi, không được, ta cái bụng đau quá."

"Đừng nói, hắn chạy còn rất nhanh cổ lên a, mau hơn chút nữa."

Chu vi xem trò vui những bạn học này đều điên cuồng, liên tiếp địa kêu to ồn ào.

Vương Thất Thất mừng rỡ không được, Từ Thiên thực sự là quá có thể làm ác.

Nhâm Thanh Tuyền cùng Mộ Dung Hi Nguyệt cũng đều nhịn không được, xì xì dưới cười ra tiếng.

Trọng tài thổi lên tiếng còi, phán phạt Dã lang đội đá phạt.

Từ Thiên còn rất không phục, Trịnh Hạo Dương chỉ lo hắn không còn đá, mau mau lại đây với hắn giải thích. Đá bóng chỉ có thể là dùng chân, không thể dùng tay, bằng không chính là phạm quy. Đúng rồi, vẫn chưa thể việt vị, ác ý phạm quy chờ chút, hắn hãy cùng một cái lão sư tự, rất kiên nhẫn giáo dục Từ Thiên.

Ai, vì đem Từ Thiên cho đá phế bỏ, người nói hắn dễ dàng sao?

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Thiên tài cầu thủ sinh ra (hai)

Kỳ thực, chuyện này thật không thể trách Từ Thiên, trước hắn vẫn ở Tu chân giới, đừng nói đá, liền nghe đều chưa từng nghe nói bóng đá. Ở Trịnh Hạo Dương ân cần giáo dục dưới, Từ Thiên rốt cục rõ ràng.

"Trịnh thiếu, người đối với ta thực sự là quá tốt rồi."

"Chúng ta là bằng hữu mà, được rồi tiếp tục đá bóng đi."

Trịnh Hạo Dương ha ha mà cười, liền chính hắn đều khâm phục mình, người nói hắn sao liền như thế có tài đây? Trước mặt nhiều người như vậy thì, hắn đối với Từ Thiên biểu hiện càng tốt, Từ Thiên nếu như xảy ra chuyện, người khác liền càng là sẽ không hoài nghi đến trên đầu hắn. Người lão tinh, quý lão linh, hắn sau này vẫn đúng là nhiều lắm cùng Trịnh lão gia tử học một ít, này đều là bản lĩnh a.

Dã lang đội người lần thứ hai "Sai lầm", bóng truyền tới Từ Thiên dưới chân.

Chưa từng ăn thịt heo, cũng đã gặp heo chạy. Vừa này, Từ Thiên ở trên sân bóng đi dạo thời điểm, cũng nhìn thấy bọn họ làm sao chuyển bóng, dẫn bóng, học theo rập rập mà! Từ Thiên lập tức lừa bóng vào, một bóng người liền vọt tới, một cước tàn nhẫn mà bạo đá hắn chân nhỏ. Này nếu như bị đá trúng, Từ Thiên không phải gân cốt gãy vỡ không thể.

Hắn là ai thì? Nói thế nào cũng là một cái trâu bò lờ lờ người tu chân, lực lượng tinh thần cực cường. Ở người võ giả kia vẫn ngu đột xuất địa theo dõi hắn thời điểm, Từ Thiên liền biết hắn muốn làm gì. Từ Thiên động tác cực nhanh, một cước đem bóng đá đâm tới giữa không trung, người cũng theo xông ra ngoài.

"A" hắn một cước, đập ở người võ giả kia giày trên, người võ giả kia kêu thảm thiết một tiếng, thiếu một chút nhảy lên đến.

"Người chạy thế nào ta dưới bàn chân đến rồi, không có sao chứ?" Từ Thiên thân thiết hỏi.

"Không, không có chuyện gì."

"Vậy thì tốt "

Bóng, rốt cục rơi xuống. Từ Thiên hướng về trước đuổi một cái chân, mũi chân liền tiếp được bóng, thân thể lập tức hướng về trước lao nhanh. Tình cảnh này, đem ở đây những người này lần thứ hai kinh đến. Có mấy cái người còn ở ôm bụng cười, tay vẫn không có buông ra, con người nhưng không nở lòng bỏ trái một hồi địa nhìn chăm chăm Từ Thiên động tác.

Tà lảo một cái, hữu lóe lên, bóng đá hãy cùng sinh trưởng ở Từ Thiên trên chân tự, một cái lại một cái cầu thủ, để hắn cho thoáng qua đi tới. Trong nháy mắt, hắn đến vùng cấm cửa, đây là muốn đơn đao đi gặp a? Cái kia thủ môn một cái bay nhào ai nghĩ đến, Từ Thiên chân trái một cái lừa bóng, tránh thoát thủ môn, chân phải nhẹ nhàng vẩy một cái, bóng đá liền lăn tiến vào khung thành bên trong.

"Tiến vào?"

"Ai nha, hắn liền thủ môn đều cho thoáng qua, thực sự là quá tuần tú."

"Vừa này, hắn ở trên sân bóng đi dạo, là không có đem Dã lang đội coi là chuyện to tát a? Này liền tiếp nhi động tác hoa cả mắt, coi như là ngôi sao bóng đá cũng chỉ đến như thế."

"Cái gì ngôi sao bóng đá a? Ta xem, hắn so với ngôi sao bóng đá còn càng lợi hại hơn."

"Đúng, đúng, các người biết hắn tên gọi là gì sao?"

"Từ Thiên, hắn là y học viện."

Vương Thất Thất rất đặc ý liếc nhìn một chút chu vi những người này, bộ ngực ưỡn đến mức càng cao hơn. Xem Từ Thiên đáng vẻ, hắn là không có "Đoạn", nếu không thì, hắn làm sao có khả năng sẽ như vậy thân dũng đây!

Mộ Dung Hi Nguyệt trong con người cũng né qua một vệt kinh dị, lẩm bẩm nói: "Cái tên này lúc nào sẽ đá bóng cơ chứ? Rõ ràng là cái bóng đá cao thủ, còn muốn trang làm cái gì cũng không hiểu "

Vương Thất Thất khả khả nói: "Cố gắng, trước hắn thật sự cái gì cũng không hiểu đây."

Ghi bàn!

Trương Đông Hồ cùng Kiều Quân, liền Thiết Ngưu chờ Mạnh hồ đội người, còn có Trịnh Hạo Dương chờ Dã lang đội người, đều ngốc rơi mắt. Từ Thiên ẩn giấu đến rất sâu a? Như vậy liền tiếp nhi lừa bóng, sút gọn, cũng có thể hoa vào World Cup thập đại kinh điển ghi bàn. Người như vậy, muốn nói hắn sẽ không đá bóng, quý mới tin.

Phóng chừng, hắn chính là đang cố ý dụ Dã lang đội chơi đùa đây.

Trương Đông Hồ cười to nói: "Ha ha, Từ Thiên, có người."

Từ Thiên cười nói: "Ta liền nói đá bóng quá đơn giản mà, đội lát nữa, các người cứ việc đem bóng truyền cho ta là được rồi."

"Hay, hay."

Mãnh hổ đội đám người này, ở nơi đó nói giỡn.

Trịnh Hạo Dương nhưng giận, hấn đi tới người võ giả kia bên người, hỏi: "Chuyện gì thế này, ta không phải để người phế bỏ Từ Thiên sao?"

Người võ giả kia cảm thấy rất oan uổng, hấn đứng là nghĩ xoay đứt Từ Thiên chân nhỏ. Nhưng là, Từ Thiên đột nhiên nhảy lên, còn một cước đạp ở giày của hấn trên. Hiện tại, hấn phù chân lên rất cao, đau đến đều sắp muốn đứng không vững. Đừng nói là đã thương hại Từ Thiên, kết nối với tràng đều là cái vấn đề.

Rác rưởi! Trịnh Hạo Dương mắng một tiếng, để hấn xuống sân nghỉ ngơi. Xem ra, chỉ có thể là đem hi vọng ký thác ở cái kia nội kinh hai tầng võ giả lên, chỉ cần có thể phế bỏ Từ Thiên, hấn khen thưởng 20 vạn. Người võ giả kia gật đầu liên tục, hấn là võ giả, phế bỏ một người bình thường, còn không cùng chơi đùa như thế? Hấn để Trịnh thiếu cứ việc yên tâm, do hấn lo.

Trịnh Hạo Dương gật gù, hỏi: "Như thế nào, tên to xác nhi đều chuẩn bị xong chưa?"

"Chuẩn bị kỹ càng."

"Được, chúng ta nói cái gì cũng không thể lại để bọn họ."

"Trịnh thiếu chúng ta còn muốn cho Từ Thiên chuyển bóng sao?"

"Mây ngu vậy, còn truyền?"

Lấy Từ Thiên như vậy kỹ thuật đá bóng, bọn họ có thể hay không ngăn cản Từ Thiên đều là cái vấn đề. Nay nếu như sẽ đem bóng truyền cho Từ Thiên, chỉ sợ là truyền đi qua bao nhiêu, liền thua nhiều thiếu. Mặc dù là như vậy, Mãnh hổ đội vẫn là rất nhanh sẽ cướp được bóng, bọn họ lập tức đem bóng truyền cho Từ Thiên. Từ Thiên không có bất kỳ dừng lại, lần thứ hai đơn đao.

Cái tên này, cũng thật là hung hăng a!

Cái kia nội kinh hai tầng võ giả, hấn hoành thân xông lên, chặn lại rồi Từ Thiên đường đi.

Căn cứ hấn quán tính, Từ Thiên lập tức một cái phản chụp, bóng đá liền nhảy đến người võ giả kia một bên khác. Mũi chân của hấn, vừa lần thứ hai điểm đến bóng người võ giả kia chân cái kế tiếp lao đảo, nhìn như là không có đứng vững, trên thực tế là đó ý. Cánh tay của hấn trừu rất nhanh, tàn nhẫn mà đảo hướng về phía Từ Thiên ngược.

Tất cả những thứ này động tác rất bí mật, e sợ ở đây không có mấy người có thể nhìn thấy.

Khả năng là bước chân bước đến quá to lớn, kéo tới trướng. Từ Thiên dưới chân trượt đi, dĩ nhiên ngã chổng vó. Cái kia nội kinh hai tầng võ giả trừu đánh rơi không, cả người bán đến Từ Thiên trên người, một con ngã chổng vó xuống. Lại lớn như vậy một chút công phu, lại có hai cái Dã lang đội người lại đây, bay người xoay bóng.

Chu vi liền cái bóng đều không có, các người như vậy xoay bóng, cũng quá giả. Nói rõ, đây chính là nhằm vào người đến, liền ngay cả Mộ Dung Hi Nguyệt cùng Vương Thất Thất đều nhìn ra rồi.

Mộ Dung Hi Nguyệt hô: "Từ Thiên, cẩn thận "

Từ Thiên bò lên động tác đúng là rất nhanh, nhưng là, hấn lại lần nữa ngã chổng vó. Trời ạ! Cái kia hai cái Dã lang đội người, tàn nhẫn mà đá vào "Hấn" trên người a, bên tai truyền đến một tiếng hét thảm! Người ở chỗ này còn không chờ phản ứng lại là chuyện gì xảy ra, Từ Thiên đã nhảy lên, lần thứ hai đem bóng không ở dưới chân.

Trọng tài đều đem còi phóng tới bên mép, liền muốn thổi lên, rốt cục lại nhịn xuống.

Từ Thiên một cái đại lực chuyển bóng, bóng ở giữa không trung, rơi xuống Trương Đông Hồ dưới chân. Trương Đông Hồ thoáng qua một cái hậu vệ, bay lên một cước đem bóng bắn vào cửa.

Trịnh Hạo Dương đều bối rối, ngón tay cái kia hai cái Dã lang đội cầu thủ, kêu lên: "Trọng tài, cái này ghi bàn không tính, bọn họ vừa nãy phạm quy, người làm sao không thổi còi a?"

Trọng tài rất không nói gì: "Chính các người người, sạn người mình, ta còn thổi cái gì tiểu?"

PS: Thu gom, thu gom ~

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Chương 28: Thân 1 cái

Rõ ràng phi sạn chính là Từ Thiên, làm sao đột nhiên đã biến thành là cái kia nội kinh hai tầng võ giả?

Cái kia hai cái Dã lang đội người cũng đều mắt choáng váng hử hử, võ giả thì thế nào? Bọn họ cũng là đủ tàn nhẫn, đem toàn thân sức lực đều xuất ra, một cái đá vào hán trên bắp chân, một cái đá vào trên bụng của hán, người võ giả kia đều bò không đứng lên.

Từ Thiên trong lòng thầm kêu một tiếng nguy hiểm thật, may mà hán là Luyện khí kỳ một tầng tu sĩ, ở thế ngàn cân treo sợi tóc, hán thần thức quấy rầy cái kia hai cái Dã lang đội cầu thủ. Bọn họ nhìn là ở đập Từ Thiên, trên thực tế là chạy cái kia nội kinh hai tầng võ giả đi. Nếu không thì, Từ Thiên rất có thể phải bại lộ thực lực của tự thân.

Trương Đông Hồ rất cao hứng, dương tay cùng Từ Thiên vỗ một cái tát, cười to nói: "Ha ha, Từ Thiên, cái này bóng truyền ra đẹp đề!"

Bóng đá, không phải một người đá!

Khi thấy Từ Thiên tinh xảo kỹ thuật đá bóng, Trương Đông Hồ còn có chút bận tâm, bọn họ đều đem bóng truyền cho Từ Thiên, nếu như Từ Thiên sinh cá nhân anh hùng làm sao bây giờ? Ở đây nhiều mỹ nữ như vậy nhìn đây, đây là vô cùng có khả năng sự tình. Nếu như nói như vậy, mặc dù Mạnh hổ đội thắng thi đấu, những này các cầu thủ trong lòng cũng sẽ có một cái ngại.

Ai không muốn vào bóng? Bao quát Trương Đông Hồ cũng giống như vậy. Có thể hiện tại, hán mới phát hiện ý nghĩ của chính mình là cỡ nào hẹp hòi, người ta Từ Thiên căn bản là không phải người như vậy. Điền Thiết Ngưu cùng cái khác Mạnh hổ đội người cũng đều lại đây, bọn họ cùng Trương Đông Hồ, Từ Thiên nắm đầm đều đụng vào nhau, cao giọng nói: "Tất thắng!"

Kiều Quân rất khó chịu, nhưng còn muốn làm bộ rất đáng vẻ cao hứng, hán mình cũng không thể ra tay làm Từ Thiên, dù sao bọn họ là một nhóm nhí nha.

Trịnh Hạo Dương tức giận đến mặt đều tái rồi, lúc này mới bao lâu công phu, hai cái võ giả dĩ nhiên tất cả đều rời khỏi sân diễn. Mà Mạnh hổ đội, cũng đá đi vào hai cái bóng. Hiện tại, hán cũng không lo nói đi gây sự với Từ Thiên, Dã lang đội người đem toàn lực ứng phó, nói cái gì muốn đá thắng cuộc tranh tài này.

Hán không thể ở Nhâm Thanh Tuyền cùng Mộ Dung Hi Nguyệt trước mặt, roi mắt dây xích.

Lý tưởng rất đầy đặn, hiện thực rất cốt cảm.

Dù sao Từ Thiên là tu sĩ, hán bị đá càng ngày càng là thành thạo, bất luận là lừa bóng, chuyển bóng, sút gôn chờ chút, toàn cũng đã đến lô hỏa thuần thanh mức độ, một lần lại một lần đem bóng đá đưa vào Dã lang đội khung thành. Đội được sau một hiệp, Dã lang đội người đã triệt để đánh mất đầu chí, mà Mạnh hổ đội hậu vệ đều xông lên, đặt ở trước một hiệp, luân phiên oanh tạc.

Chờ đến lúc sau, liền ngay cả Mạnh hổ đội thủ môn đều bắn vào đi tới một cái.

Mãi cho đến kết thúc kết thúc, Mạnh hổ đội đá 12:0. Đây vẫn là Từ Thiên không muốn quá gây cho người chú ý, cố ý biết điều một chút, bằng không, đá cái 30:0 cũng không phải vấn đề gì. Cuộc tranh tài này, Mạnh hổ đội rửa sạch nhục nhã, đến rồi cái kinh thiên đại đột kích ngược, bị đá Dã lang đội đội viên từng cái từng cái yên đầu cúi đầu, triệt để không còn tính khí.

"Ư"

Trương Đông Hồ cùng điền Thiết Ngưu chờ Dã lang đội người, đem Từ Thiên cho ủng ở chính giữa, trực tiếp quăng đến giữa không trung. Rơi xuống, lại quăng đi tới, khỏi nói có bao nhiêu hưng phấn. Kiêu Quân nhưng đang suy nghĩ, làm sao thu thập Từ Thiên một trận đây? Xem ra, hán còn phải lại cùng Trịnh Hạo Dương thật thật thương lượng một chút.

Từ Thiên cười nói: "Này đều là tên to xác nhí công lao, ta cũng không làm cái gì"

Trương Đông Hồ cười to nói: "Người còn muốn làm cái gì? Nếu không là người ở thời khắc mấu chốt ngăn con sóng dữ, rất có thể lại bại bởi Dã lang đội."

Trịnh Hạo Dương chờ người đi tới, lạnh lùng nói: "Trương Đông Hồ, các người đừng cao hứng quá sớm, chờ có thời gian chúng ta lại đá một hồi."

"Ha ha, luôn sẵn sàng tiếp đón." Trương Đông Hồ cười, lớn tiếng nói: "Trịnh thiếu, người đừng quên chúng ta chuyện đánh cuộc, ai thua buổi tối nhưng là phải mời ăn cơm."

"Được, chúng ta buổi tối liền đi Carnival quán rượu lớn, ta mời khách."

"Được, vậy thì quyết định như thế."

Thừa cơ hội này, Kiều Quân len lén cho Trịnh Hạo Dương gọi điện thoại, hai người lại tiến đến cùng đi nói thầm.

Vương Thất Thất lồi Mộ Dung Hi Nguyệt chạy tới, hưng phấn nói: "Từ Thiên, người kỹ thuật đá bóng quá lợi hại."

Từ Thiên cười cợt, tối liền đem Mộ Dung Hi Nguyệt cho ôm lấy, tại chỗ xoay tròn hai vòng nhí, muốn không phải vì Mộ Dung Hi Nguyệt, hẳn mới sẽ không tới đá bóng. Tình cảnh này, đem ở đây những người này lại cho kinh đến. Nguyên lai, ? Phan khái thường? Nữ thần sự tình, là thật không? Có nghĩ chân quan sát, có chụp ảnh trong ánh mắt trần đây các loại ước ao ghen tị.

Cũng không biết là ai, kêu to một tiếng: "Hôn một cái, hôn một cái."

Có một người gọi, thì có thứ hai, người thứ ba trong lúc nhất thời, tiếng gầm vang vọng toàn bộ sân bóng bầu trời. Nhìn bọn họ tư thế, Từ Thiên nếu như không thân cái này miệng nhí, bọn họ là quyết không bỏ qua. Nhâm Thanh Tuyền cùng Triệu phủ phong cũng đều nở nụ cười, nhìn hình ảnh trước mắt, cũng không ai biết trong lòng bọn họ nghĩ cái gì.

Trong nháy mắt, Mộ Dung Hi Nguyệt liền cảm thấy mình đều có chút mê muội, trong nội tâm không nói ra được là một loại cảm giác gì. Tay không kéo, miệng không thân, giương không trên lần trước bắt tay, hiện tại, hẳn sẽ không thật sự muốn hôn miệng nhí chứ? Hẳn nếu như thật sự hôn, nàng là tiếp thu vẫn là phản kháng? Vậy lần sau làm sao bây giờ, nàng sẽ không thật sự với hắn lên giường đi.

Thông qua khoảng thời gian này tiếp xúc, nàng đối với Từ Thiên cũng không có cái gì phản cảm, nhưng cũng không có đến như vậy thân mật mức độ. Có điều, nàng cũng biết Từ Thiên tại sao phải làm như vậy, chính là cô ý ở nói cho người nhà họ Điền, nàng là người đàn bà của hắn, Điền Phương Chu đừng tiếp tục ghi nhớ hắn.

Cái tên này!

Hắn không biết làm như vậy, gấp mang đến cho hắn họa sát thân sao?

Vương Thất Thất kêu lên: "Từ Thiên, người còn đứng ngây ra đó làm gì đây? Thân a!"

"Được, ta thân."

"A "

Mộ Dung Hi Nguyệt không nghĩ tới Từ Thiên gấp thật sự thân lại đây, gương mặt của nàng đỏ au, phương tâm càng là như nai con nhí thích thích loạn va. Thời khắc này, nàng là tuyệt đối không thể đẩy ra Từ Thiên, bằng không nàng với hắn trong lúc đó diễn trò, liền không yết tự mặc vào (đắm qua). Đột nhiên, Từ Thiên đem cổ áo cho đứng lên đến rồi, hai tay ôm lấy Mộ Dung Hi Nguyệt cổ, nhiệt liệt mà thân hôn xuống.

Ai nha!

Ở đây những người này không làm, hôn thì hôn, làm sao còn không cho bọn họ xem đây? Bọn họ đều đưa cổ dài, có thể Từ Thiên ô đến quá kín, liền ngay cả Vương Thất Thất biến hóa mấy cái góc độ, cũng chưa từng thấy gì cả. Đợi được Từ Thiên cười buông ra Mộ Dung Hi Nguyệt, Vương Thất Thất nhưng nhìn thấy Mộ Dung Hi Nguyệt khóe mắt ướt át.

"Hi Nguyệt, như thế lãng mạn sự tình, người người làm sao còn khóc?" Vương Thất Thất rất khó hiểu, không phải là thân cái miệng nhí mà, nàng dĩ nhiên cảm động thành như vậy.

"Không, phong mê con mắt."

"Khà khà "

Vương Thất Thất cười nói: "Từ Thiên, lúc này nên nói nói chuyện của hai ta chứ? Ngược lại cũng không cái gì khóa, chúng ta đi đường dành riêng cho người đi bộ đi dạo, xem cái nào cửa hàng thích hợp mở nhà thứ hai đại lý."

Từ Thiên nói: "Người cùng Hi Nguyệt đến xem là được, ta phải đến mua thuốc "

Này một hồi bóng đá thi đấu, chính là vì Từ Thiên chuẩn bị. Nhưng là, không những là không có thể đem Từ Thiên như thế nào, trái lại là để Trịnh Hạo Dương bởi "Phụ nhân" lại đến tiền, còn đem Mộ Dung Hi Nguyệt đều bỏ vào. Ô ô, hai người bọn họ làm sao còn thân hơn trên cơ chứ? Trịnh Hạo Dương đều muốn khóc, hận đến hàm răng nhí đều ngứa.

Kiều Quân khà khà nói: "Trịnh thiếu, người cứ yên tâm đi, ta tối hôm nay liền có thể đem Từ Thiên cho làm đi vào "

"Ồ? Người có biện pháp?"

"Chúng ta liền như vậy, như vậy "

"Ha ha, hay, hay, này một chiêu quá lợi hại."

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Giáo Hoa Đích Tu Chân Cường Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.